

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

65. vuosikerta

19. syyskuuta 2022

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2022/C 359/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

Unionin yleinen tuomioistuin

2022/C 359/02 Unionin yleisen tuomioistuimen uusien tuomareiden virkavalan vannominen 2

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2022/C 359/03 Asia C-567/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 5.5.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Općinski građanski sud u Zagrebu, Kroatia) – A.H. v. Zagrebačka banka d.d. (Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Kohtuuttomat ehdot – Direktiivi 93/13/ETY – Ajallinen sovellettavuus – 10 artiklan 1 kohta – Luottosopimus, joka on tehty ennen päivää, jona jäsenvaltio liittyi Euroopan unioniin mutta jota on muutettu tämän ajankohdan jälkeen – 6 artikla – Elinkeinonharjoittajan perusteettomasti saamien etujen palauttaminen – Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään kohtuuttomien ehtojen korvaamisesta ja niiden perusteella liikaa perityn määrän palauttamisesta – Aineellinen sovellettavuus – 1 artiklan 2 kohta – Pakottavia lakeja tai asetuksia heijastavien sopimusehtojen jättäminen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle) 3

2022/C 359/04	Yhdistetyt asiat C-116/21 P – C-118/21 P, C-138/21 P ja C-139/21 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.7.2022 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina VW, Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku – Henkilöstö – Eläke – Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt – Liitteessä VIII olevat 20 artikla – Perhe-eläkkeen myöntäminen – Vanhuuseläkettä saaneen entisen virkamiehen eloon jäänyt puoliso – Kyseisen virkamiehen palvelussuhteen päättymisen jälkeen solmittu avioliitto – Edellytys, joka koskee vähintään viisi vuotta kestänyttä avioliittoa ennen virkamiehen kuolemaa – Liitteessä VIII oleva 18 artikla – Ennen virkamiehen palvelussuhteen päättymistä solmittu avioliitto – Edellytys, joka koskee vain yhden vuoden kestänyttä avioliittoa – Liitteessä VIII olevaa 20 artiklaa koskeva lainvastaisuusväite – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 20 artikla – Yhdenvertaisen kohtelun periaate – 21 artiklan 1 kohta – Ikään perustuvan syrjinnän kieltoa koskeva periaate – 52 artiklan 1 kohta – Mielivaltaista tai selvästi epäasianmukaista erottelua unionin lainsäätäjän asettamaan tavoitteeseen nähden ei ole tapahtunut) .	4
2022/C 359/05	Asia C-168/21: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.7.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour de cassation – Ranska) – Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano, jonka kohteena on KL (Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Puitepäätös 2002/584/YOS – 2 artiklan 4 kohta – Teon kaksoisrangaistavuutta koskeva edellytys – 4 artiklan 1 kohta – Eurooppalaisen pidätysmääräyksen harkinnanvaraiset kieltäytymisperusteet – Täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen suorittama valvonta – Tosiseikat, joista osa on rikos täytäntöönpanosta vastaavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohta – Rangaistusten oikeasuhteisuutta koskeva periaate)	5
2022/C 359/06	Asia C-207/21 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.7.2022 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Puolan tasavalta ym. (Muutoksenhaku – Täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/1442 kumoaminen – SEU 16 artiklan 4 ja 5 kohta – Siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 2 ja 3 kohta – Ajallinen soveltaminen – Neuvoston äänestysäännöt – Määräenemmistö)	6
2022/C 359/07	Yhdistetyt asiat C-274/21 ja C-275/21: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 14.7.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesverwaltungsgericht – Itävalta) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H. v. Itävallan tasavalta ja Bundesbeschaffung GmbH (Ennakkoratkaisupyyntö – Julkiset hankinnat – Asetus (EU) N:o 1215/2012 – Soveltamattomuus direktiivin 89/665/ETY 2 artiklassa tarkoitettuihin väli toimi- ja muutoksenhakumenettelyihin, kun ulkomaista liityntää ei ole – Direktiivi 2014/24/EU – 33 artikla – Puitejärjestelyn rinnastaminen direktiivin 89/665 2 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen – Uuden hankintasopimuksen tekeminen ei ole mahdollista, kun puitejärjestelyllä vahvistettu rakennusurakoiden, tavaroiden tai palvelujen määrä ja/tai enimmäisarvo on jo saavutettu – Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään hallintotuomioistuimaksujen suorittamisesta julkisten hankintojen alalla – Velvollisuus määrittää tuomioistuimmaksut ja suorittaa ne ennen kuin tuomioistuin ratkaisee väli toimihakemuksen tai muutoksenhaun – Julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettely, joka ei ole avoin – Tehokkuus- ja vastaavuusperiaate – Tehokas vaikutus – Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin – Direktiivi 89/665 – 1, 2 ja 2 a artikla – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla – Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään kanteen hylkäämisestä, jos tuomioistuimmaksuja ei ole maksettu – Julkisen hankinnan ennakoitun arvon määrittäminen)	7
2022/C 359/08	Asia C-310/21 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 1.8.2022 – Valittajina Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS sekä muina osapuolina Euroopan komissio, Saksan liittotasavalta, Espanjan kuningaskunta ja Ranskan tasavalta (Valitus – Energia – Asetus (EU) N:o 347/2013 – Euroopan laajuiset energiainfrastruktuurit – Euroopan unionin yhteistä etua koskevat hankkeet – 3 artiklan 4 kohta ja 16 artikla – Säädosvallan siirto Euroopan komissiolle – SEUT 290 artikla – Delegoitu asetukset (EU) N:o 2020/389 – Unionin luettelon yhteistä etua koskevista hankkeista muuttaminen – Komission toteuttama toimi – Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston vastustusoikeus – Määräaika – Toimen luonne ennen kyseisen määräajan päättymistä)	8
2022/C 359/09	Asia C-371/21 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 14.7.2022 – Valittajana SGI Studio Galli Ingegneria Srl sekä muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku – Välityslauseke – Seitsemäs tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelma (2007-2013) – Avustussopimus – Marsol-hanke – Tukikelpoiset kustannukset – Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkintakertomus, jossa on todettu, etteivät tietyt aiheutuneet kustannukset ole tukikelpoisia – Maksettujen summien palauttaminen – Oikeus tutustua OLAFin asiakirja-aineistoon – Oikeus tulla kuulluksi – Todistustaakka – Tosiseikkojen ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla – Todistusarvo – Suhteellisuusperiaate – Perusteeton etu)	9

2022/C 359/10	Asia C-401/21 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 14.7.2022 – Valittajana Romania sekä muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku – Koheesiorahasto ja Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) – Asetus (EU) N:o 1303/2013 – Sovellettava osarahoitusosuus – Osuuden muuttuminen lopullisen välimaksupyynnön esittämisen ja tilien hyväksymisen välisenä aikana – Kirjanpidon vuotuisuusperiaate ja taannehtivuuskiellon periaate)	9
2022/C 359/11	Asia C-447/21 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 1.8.2022 – Valittajana Petrus Kerstens sekä muuna osapuolena Euroopan komissio (Valitus – Henkilöstö – Kurinpitomenettely – Avustamispyynnöt – Hylkääminen – Päätösten sähköinen tiedoksi antaminen – Kumoamiskanne – Kanteen määräaika – Alkamisajankohta – Liian myöhään nostettu kanne)	10
2022/C 359/12	Asia C-572/21: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.7.2022 (ennakkoratkaisupyynnö, jonka on esittänyt Högsta domstolen – Ruotsi) – CC v. VO (Ennakkoratkaisupyynnö – Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa – Vanhempainvastuu – Asetus (EY) N:o 2201/2003 – 8 artiklan 1 kohta ja 61 artiklan a alakohta – Yleinen toimivalta – Perpetuatio fori -periaate – Lapsen asuinpaikan siirtäminen tuomioistuinmenettelyn aikana Euroopan unionin jäsenvaltiosta vuoden 1996 Haagin yleissopimuksen sopimuspuolena olevaan kolmanteen valtioon)	10
2022/C 359/13	Asia C-242/22 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyynnö, jonka on esittänyt Tribunal da Relação de Évora – Portugali) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on TL (Ennakkoratkaisupyynnö – Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely – Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Direktiivi 2010/64/EU – Oikeus tulkkaukseen ja käännöksiin – 2 artiklan 1 kohta ja 3 artiklan 1 kohta – Käsite ”keskeinen asiakirja” – Direktiivi 2012/13/EU – Tiedonsaantioikeus rikosoikeudellisissa menettelyissä – 3 artiklan 1 kohdan d alakohta – Soveltamisala – Tilanne, jossa direktiiviä ei ole saatettu osaksi kansallista oikeutta – Välitön oikeusvaikutus – Perusoikeuskirjan 47 ja 48 artikla – Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehty eurooppalainen yleissopimus – 6 artikla – Ehdollinen vankeustuomio, johon liittyy koeaika – Koeaikaan liittyvien velvollisuuksien noudattamatta jättäminen – Keskeistä asiakirjaa ei ole käännetty eikä tulkki ole ollut läsnä asiakirjaa laadittaessa – Ehdollisen rangaistuksen määrääminen täytäntöön pantavaksi – Täytäntöön pantavaksi määräämistä koskevien oikeudenkäyntiasiakirjojen käännösten puuttuminen – Vaikutukset täytäntöön pantavaksi määräämisen pätevytyteen – Menettelyvirhe, jonka seurauksena on suhteellinen pätemättömyys)	11
2022/C 359/14	Asia C-288/20: Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 24.3.2022 (ennakkoratkaisupyynnö, jonka on esittänyt Tribunal Judiciaire – Bobigny (Ranska)) – BNP Paribas Personal Finance SA v. ZD (Ennakkoratkaisupyynnö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Kuluttajansuoja – Direktiivi 93/13/ETY – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – Ulkomaanvaluutan (Sveitsin frangi) määräinen lainasopimus – Sopimusehdot, joissa lainanottaja altistetaan valuuttakurssiriskille – 4 artiklan 2 kohta – Ymmärrettävyyden ja avoimuuden vaatimukset – Todistustaakka – 3 artiklan 1 kohta – Merkittävä epätasapaino – 5 artikla – Sopimusehdon laatiminen selkeästi ja ymmärrettävästi)	12
2022/C 359/15	Asia C-454/20: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 23.3.2022 (ennakkoratkaisupyynnö, jonka on esittänyt Rayonen sad Lukovit – Bulgaria) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on AZ (Ennakkoratkaisupyynnö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta – Kuljetus – Direktiivi 1999/37/EY – Ajoneuvojen rekisteröinti asiakirjat – Direktiivi 2014/45/EU – Moottoriajoneuvojen määräaikaikatsastukset – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artikla – Laillisuusperiaate ja rikoksista määrättävien rangaistusten oikeasuhteisuuden periaate – Sellaisen ajoneuvon kuljettaminen, jota ei ole rekisteröity asianmukaisesti – Seuraamukset – Unionin oikeuden täytäntöönpanon puuttuminen – Unionin tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen)	13
2022/C 359/16	Asia C-521/20: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 7.4.2022 (ennakkoratkaisupyynnö, jonka on esittänyt Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Itävalta) – J.P. v. B.d.S.L. (Ennakkoratkaisupyynnö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta – Direktiivi 1999/62/EY – Verojen ja maksujen kantaminen raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä – Tiemaksut – Maksamatta jättäminen – Seuraamukset – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 50 artikla – Ne bis in idem -periaate – Työjärjestyksen 94 artiklan c alakohta – Syitä, joiden vuoksi ennakkoratkaisukysymykseen on tarpeen antaa vastaus, ei ole täsmennetty riittävästi – Unionin oikeuden pyydetyn tulkinnan ja pääasian oikeusriidan tosiseikkojen tai kohteen välillä ei ole yhteyttä – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	13

2022/C 359/17	Asia C-133/21: Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 7.4.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Efeteio Athinon – Kreikka) – VP, CX, RG, TR ym. v. Kreikan valtio (Ennakkoratkaisupyyntö – Sosiaalipolitiikka – Direktiivi 1999/70/EY – Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemä määräaikaista työtä koskeva puitesopimus – 4 lauseke – Syrjimättömyysperiaate – Perättäiset määräaikaiset työsopimukset julkisella sektorilla – Kansallinen lainsäädäntö, jolla otetaan käyttöön määräaikaisella urakkasopimuksella palvelukseen otettujen työntekijöiden ja toistaiseksi voimassa olevalla työsopimuksella palvelukseen otettujen työntekijöiden erilainen kohtelu palkkauksen osalta – Oikeuttamisperusteiden puuttuminen – Käsite ”asialliset syyt”)	14
2022/C 359/18	Asia C-59/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Espanja) on esittänyt 27.1.2022 – MP v. Consejería de Presidencia	14
2022/C 359/19	Asia C-110/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Espanja) on esittänyt 17.2.2022 – IP v. Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)	16
2022/C 359/20	Asia C-159/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Espanja) on esittänyt 3.3.2022 – IK v. Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid	19
2022/C 359/21	Asia C-308/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 11.5.2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, muu osapuoli: Dow AgroScience BV (Dow)	20
2022/C 359/22	Asia C-309/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 11.5.2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, muu osapuoli: Adama Registrations BV (Adama)	21
2022/C 359/23	Asia C-310/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 11.5.2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, muu osapuoli: BASF Nederland BV (BASF)	22
2022/C 359/24	Asia C-322/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 12.5.2022 – E. v. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu	23
2022/C 359/25	Asia C-331/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 17.5.2022 – KT v. Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya	23
2022/C 359/26	Asia C-340/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugali) on esittänyt 24.5.2022 – Cofidis v. Autoridade Tributária e Aduaneira	24
2022/C 359/27	Asia C-349/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugali) on esittänyt 31.5.2022 – NM v. Autoridade Tributária e Aduaneira	25
2022/C 359/28	Asia C-352/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Hamm (Saksa) on esittänyt 1.6.2022 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on A	26
2022/C 359/29	Asia C-356/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 2.6.2022 – Pro Rauchfrei e.V. v. JS e.K.	26
2022/C 359/30	Asia C-371/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy w Warszawie (Puola) on esittänyt 8.6.2022 – G. sp. z o.o. v. W S.A.	27

2022/C 359/31	Asia C-372/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luxemburg) on esittänyt 9.6.2022 – CM v. DN	28
2022/C 359/32	Asia C-373/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) on esittänyt 9.6.2022 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on NE	28
2022/C 359/33	Asia C-376/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 10.6.2022 – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited ja Meta Platforms Ireland Limited v. Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)	29
2022/C 359/34	Asia C-377/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 10.6.2022 – LR v. Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia ja Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia	30
2022/C 359/35	Asia C-392/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Alankomaat) on esittänyt 15.6.2022 – X v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	31
2022/C 359/36	Asia C-393/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší soud České republiky (Tšekki) on esittänyt 15.6.2022 – EXTÉRIA, s. r. o. v. Správní, s. r. o.	32
2022/C 359/37	Asia C-394/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 15.6.2022 – Oilchart International NV v. O.W. Bunker (Netherlands) BV ja ING Bank NV	32
2022/C 359/38	Asia C-395/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Varna (Varnan hallintotuomioistuim, Bulgaria) on esittänyt 14.6.2022 – "Trade Express-L" OOD v. Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia "Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi"	33
2022/C 359/39	Asia C-396/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kammergericht Berlin (Saksa) on esittänyt 15.6.2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	34
2022/C 359/40	Asia C-397/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kammergericht Berlin (Saksa) on esittänyt 15.6.2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	35
2022/C 359/41	Asia C-398/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kammergericht Berlin (Saksa) on esittänyt 15.6.2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	36
2022/C 359/42	Asia C-399/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 15.6.2022 – Confédération paysanne v. Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire ja Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique	37
2022/C 359/43	Asia C-404/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Dioikitiko Protodikeio Athinon (Kreikka) on esittänyt 16.6.2022 – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.) v. Kreikan valtio	38
2022/C 359/44	Asia C-406/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Krajský soud v Brně (Tšekin tasavalta) on esittänyt 20.6.2022 – CV v. Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky	39
2022/C 359/45	Asia C-409/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Apelativen sad Sofia (Bulgaria) on esittänyt 21.6.2022 – UA v. EUROBANK BULGARIA AD	40
2022/C 359/46	Asia C-411/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 21.6.2022 – Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.	40
2022/C 359/47	Asia C-412/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 21.6.2022 – Autoridade Tributária e Aduaneira v. NT	41

2022/C 359/48	Asia C-414/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 21.6.2022 – DocLX Travel Events GmbH v. Verein für Konsumenteninformation	42
2022/C 359/49	Asia C-415/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 20.6.2022 – JD v. Acerta – Caisse d’assurances sociales ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) ja Belgian valtio	42
2022/C 359/50	Asia C-418/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgia) on esittänyt 21.6.2022 – SA Cezam v. Belgian valtio	43
2022/C 359/51	Asia C-423/22 P: Valitus, jonka Euroopan talous- ja sosiaalikomitea on tehnyt 27.6.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-750/20, Correia v. ETSK, 27.4.2022 antamasta tuomiosta	43
2022/C 359/52	Asia C-431/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 28.6.2022 – Scuola europea di Varese v. PD ja LC, NG:stä vanhempainvastuussa olevina henkilöinä	44
2022/C 359/53	Asia C-434/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administratīvā rajona tiesa (Latvia) on esittänyt 30.6.2022 – AS "Latvijas valsts meži" v. Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs, vāliintulija: Valsts meža dienests	44
2022/C 359/54	Asia C-436/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Espanja) on esittänyt 1.7.2022 – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) v. Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León	45
2022/C 359/55	Asia C-447/22 P: Valitus, jonka Slovenian tasavalta on tehnyt 6.7.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-392/20, Petra Flašker v. Euroopan komissio, 27.4.2022 antamasta tuomiosta	47
2022/C 359/56	Asia C-448/22 P: Valitus, jonka Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) on tehnyt 6.7.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno ja SFL v. SRB, 1.6.2022 antamasta tuomiosta	48
2022/C 359/57	Asia C-456/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Ravensburg (Saksa) on esittänyt 8.7.2022 – VX ja AT v. Gemeinde Ummendorf	49
2022/C 359/58	Asia C-459/22: Kanne 8.7.2022 – Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta	49
2022/C 359/59	Asia C-462/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 11.7.2022 – BM v. LO	50
2022/C 359/60	Asia C-512/22 P: Valitus, jonka Finanziaria d’investimento Fininvest SpA (Fininvest) on tehnyt 26.7.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen laajennettu jaosto) asiassa T-913/16, Finanziaria d’investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi v. Euroopan keskuspankki (EKP), 11.5.2022 antamasta tuomiosta	51
2022/C 359/61	Asia C-513/22 P: Valitus, jonka Silvio Berlusconi on tehnyt 27.7.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen laajennettu jaosto) asiassa T-913/16, Finanziaria d’investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi v. Euroopan keskuspankki (EKP), 11.5.2022 antamasta tuomiosta	53
2022/C 359/62	Asia C-514/22 P: Valitus, jonka Tirrenia di navigazione SpA on tehnyt 29.7.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA v. Euroopan komissio, 18.5.2022 antamasta tuomiosta	55
2022/C 359/63	Asia C-515/22 P: Valitus, jonka Tirrenia di navigazione SpA on tehnyt 29.7.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA v. Euroopan komissio, 18.5.2022 antamasta tuomiosta	57

2022/C 359/64	Asia C-330/20: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 8.4.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Espanja) – IP v. Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)	59
2022/C 359/65	Asia C-366/20: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 8.4.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Espanja) – CZ v. Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)	59
2022/C 359/66	Asia C-445/21: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 24.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sofijski gradski sad – Bulgaria) – EUROBANK BULGARIA v. NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS	59
2022/C 359/67	Asia C-517/21: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 31.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landesgericht Korneuburg – Itävalta) – Laudamotion GmbH v. TG, QN, AirHelp Germany GmbH	59
2022/C 359/68	Asia C-614/21: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 15.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Alankomaat) – G v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	60
2022/C 359/69	Asia C-685/21: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 30.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberster Gerichtshof – Itävalta) – YV v. Stadtverkehr Lindau (B) GmbH	60
2022/C 359/70	Asia C-709/21: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 7.4.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel Pitești – Romania) – Asia, jonka on pannut vireille MK	60
2022/C 359/71	Asia C-717/21: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 29.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Puola) – Provident Polska S.A. v. VF	60
Unionin yleinen tuomioistuin		
2022/C 359/72	Asia T-864/19: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – AI ym. v. ECDC (Henkilöstö – ECDC:n henkilökunta – Työpaikkakiusaaminen – Avustamispyyntö – Ennakkovaroitukset – Perusoi- keuskirjan 31 artikla – Henkilöstösääntöjen 24 artikla – Avustamisvelvollisuuden ulottuvuus – Huolenpitovelvollisuus – Tutkinnan aloittaminen – Kohtuullinen aika – Vastuu – Lainvastaisuus)	61
2022/C 359/73	Asia T-165/20: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – JC v. EUCAP Somalia (Välityslauseke – EUCAP Somalian kansainväliseen henkilöstöön kuuluva sopimussuhteinen toimihenkilö – Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alaan kuuluva operaatio – Määräaikaisen työsopimuksen päättäminen koeaikana – Sopimuksen päättämismilloituksen tiedoksiantaminen kirjattuna kirjeenä vastaanottotodistusta käyttäen – Lähettäminen virheelliseen osoitteeseen – Kanteen nostamista edeltävään sisäiseen valitusmenettelyyn liittyvän määräajan alkamisajankohta – Sovelletta- van lain määrittäminen – Kansallisen työoikeuden pakottavat säännökset – Koeaika koskevan ehdon pätemättömyys – Irtisanomisilmoituksen sääntöjenvastainen tiedoksianto – Irtisanomisajan palkkaa vastaava korvaus – Palkan takautuva maksaminen – Vastakanne)	61
2022/C 359/74	Asia T-194/20: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – JF v. EUCAP Somalia (Välityslauseke – EUCAP Somalian kansainväliseen henkilöstöön kuuluva sopimussuhteinen toimihenkilö – Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alaan kuuluva operaatio – Työsopimuksen uusimatta jättäminen Yhdistyneen kuningaskunnan unionista eroamisen jälkeen – Oikeus tulla kuulluksi – Yhdenvertainen kohtelu – Kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltö – Yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta unionista tehdyssä sopimuksessa määrätty siirtymäkausi – Kumoamis- kanne – Vahingonkorvauskanne – Toimet, joita ei voida erottaa sopimuksesta – Tutkimatta jättäminen)	62
2022/C 359/75	Asia T-457/20: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – VeriGraft v. Eismaea (Välityslauseke – Tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma ”Horisontti 2020” (2014 – 2020) – Tukisopimus ”Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV” – Ennakoimattomat alihankintakustannukset – Yksinkertaistettu hyväksymis- menettely – Säännöllisissä teknisissä raporteissa mainittu alihankinta – Hyväksytyt säännölliset tekniset raportit – Tukikelpoiset kustannukset)	63
2022/C 359/76	Asia T-629/20: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Delifruit, v. komissio (Kasvinsuojeluaineet – Tehoaine klooripyrifossi – Banaaneissa tai niiden pinnalla olevien klooripyri- fossijäämien enimmäismäärien määrittäminen – Neuvoston asetus (EY) N:o 396/2005 – Käytettävissä olevat tieteelliset ja tekniset tiedot – Muut perustellut tekijät)	64

2022/C 359/77	Asia T-768/20: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Standard International Management v. EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard) (EU-tavaramerkki – Menettämismenettely – EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki The Standard – Menetetyksi julistaminen – Tavaramerkin käyttöpaikka – Unionin kuluttajille tarkoitetut mainokset ja myyntitarjoukset – Asetuksen (EU) 2017/1001 58 artiklan 1 kohdan a alakohta)	64
2022/C 359/78	Asia T-147/21: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Gugler France v. EUIPO – Gugler (GUGLER) (EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki GUGLER – Ehdoton mitättömyysperuste – Vilpillisen mielen puuttuminen – Asetuksen (EY) N:o 40/94 51 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 59 artiklan 1 kohdan b alakohta)	65
2022/C 359/79	Asia T-176/21: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – CCTY Bearing Company v. EUIPO – CCVI International (CCTY) (EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki CCTY – Aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki CCVI – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) – Oikeuden väärinkäyttö – Asetuksen 2017/1001 71 artikla)	66
2022/C 359/80	Asia T-227/21: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Illumina v. komissio (Kilpailu – Yrityskeskittymät – Lääketeollisuuden markkinat – Asetuksen (EY) N:o 139/2004 22 artikla – Siirtämistä koskeva pyyntö, jonka on tehnyt kilpailuviranomainen, joka ei kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltainen tutkimaan keskittymää – Komission päätös tutkia keskittymää – Komission päätökset, joissa hyväksyttiin muiden kansallisten kilpailuviranomaisten pyynnöt yhtyä siirtämistä koskevaan pyyntöön – Komission toimivalta – Siirtämistä koskevan pyynnön esittämisen määräaika – Tiedoksisaanin käsite – Kohtuullinen aika – Luottamuksensuoja – Komission varapuheenjohtajan lausunnot – Oikeusvarmuus)	66
2022/C 359/81	Asia T-369/21: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Unimax Stationery v. EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni) (EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki uni – Ehdottomat hylkäysperusteet – Erottamiskyky – Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta) – Tavanomaisiksi tulleet merkit tai merkinnät – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan d alakohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan d alakohta)	67
2022/C 359/82	Asia T-438/21: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – TL v. komissio (Henkilöstö – Väliaikaiset toimihenkilöt – Määräaikainen työsopimus – Päätös olla uusimatta sopimusta – Ilmoitus avoimesta toimesta – Ilmeinen arviointivirhe – Huolenpitovelvollisuus – Työpaikkakiusaaminen – Vastuu)	68
2022/C 359/83	Asia T-543/21: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Purasac v. EUIPO – Prollemium Medical Technologies (Rejeunesse) (EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kuviomerkin Rejeunesse rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki REVANESSE – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	68
2022/C 359/84	Asia T-573/21: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Brand Energy Holdings v. EUIPO (RAPIDGUARD) (EU-tavaramerkki – Hakemus sanamerkin RAPIDGUARD rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Ehdottomat hylkäysperusteet – Kuvailevuus – Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta – Erottamiskyvyn puuttuminen – Asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta – Oikeus tulla kuulluksi)	69
2022/C 359/85	Asia T-634/21: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Rimini Street v. EUIPO (WE DO SUPPORT) (EU-tavaramerkki – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti – Sanamerkki WE DO SUPPORT – Ehdoton hylkäysperuste – Erottamiskyvyn puuttuminen – Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)	70
2022/C 359/86	Asia T-641/21: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – dennree v. EUIPO (BioMarkt) (EU-tavaramerkki – Hakemus kuviomerkin BioMarkt rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Ehdoton hylkäysperuste – Kuvailevuus – Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)	70

2022/C 359/87	Asia T-677/21: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – TL v. komissio (Henkilöstö – Väliaikaiset toimihenkilöt – Vuoden 2019 arviointikertomus – Perusteluvollisuus – Ilmeinen arviointivirhe – Tavoitteiden vahvistaminen – Harkintavallan väärinkäyttö – Vastuu)	71
2022/C 359/88	Asia T-200/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.7.2022 – Fersher Developments ja Lisin v. komissio ja EKP (Vahingonkorvauskanne – Talous- ja rahapolitiikka – Kyproksen vakaustukiohjelma – Kyproksen ja Euroopan vakausmekanismin välillä erityisistä talouspoliittisista ehdoista 26.4.2013 tehty yhteisymmärryspöytäkirja – Unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta – Yksityisille oikeuksia antavan oikeussäännön riittävän ilmeinen rikkominen – Yhdenvertainen kohtelu – Suhteellisuusperiaate – Selvästi täysin perusteeton kanne)	71
2022/C 359/89	Asia T-254/21: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 25.7.2022 – Armadora Parleros v. komissio (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Yhteinen kalastuspolitiikka – Se, ettei komissio ole käyttänyt sovellettavassa säännöstössä tarkoitettua valvontavaltaa – Veneiden moottoriteho – Oikeussäännön, jolla annetaan oikeuksia yksityisille, riittävän ilmeinen rikkominen – Vahinko – Syy-yhteys – Vanhentumisaika – Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)	72
2022/C 359/90	Asia T-317/21: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.7.2022 – El Corte Inglés v. EUIPO – Brito & Pereira (TINTAS BRICOR) (EU-tavaramerkki – Riidanalaisen päätöksen peruuttaminen – Se, että oikeudenkäynti on menettänyt kohteensa – Lausunnon antamisen raukeaminen)	73
2022/C 359/91	Asia T-439/21: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.7.2022 – Anglofranchise v. EUIPO – Bugrey (BOY LONDON) (EU-tavaramerkki – Mitätöintimenettely – Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen – Lausunnon antamisen raukeaminen)	73
2022/C 359/92	Asia T-30/22: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 20.7.2022 – Sanoptis v. EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS) (EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Rekisteröintihakemuksen peruuttaminen – Lausunnon antamisen raukeaminen)	74
2022/C 359/93	Asia T-266/22: Kanne 7.5.2022 – Aziz v. komissio	74
2022/C 359/94	Asia T-286/22: Kanne 18.5.2022 – Aziz v. komissio	75
2022/C 359/95	Asia T-388/22: Kanne 29.6.2022 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. ERCEA	76
2022/C 359/96	Asia T-405/22: Kanne 29.6.2022 – UniCredit Bank v. SRB	77
2022/C 359/97	Asia T-407/22: Kanne 1.7.2022 – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale v. SRB	78
2022/C 359/98	Asia T-423/22: Kanne 6.7.2022 – Max Heinr. Sutor v. SRB	80
2022/C 359/99	Asia T-431/22: Kanne 6.7.2022 – Nordea Kiinnitysluottopankki Suomi v. SRB	81
2022/C 359/100	Asia T-432/22: Kanne 7.7.2022 – Nordea Rahoitus Suomi v. SRB	82
2022/C 359/101	Asia T-440/22: Kanne 12.7.2022 – UIV Servizi v. REA	83
2022/C 359/102	Asia T-444/22: Kanne 18.7.2022 – HB v. komissio	84
2022/C 359/103	Asia T-447/22: Kanne 18.7.2022 – NV v. EIP	85
2022/C 359/104	Asia T-455/22: Kanne 22.7.2022 – EIP v. Syyria	85
2022/C 359/105	Asia T-456/22: Kanne 22.7.2022 – EIP v. Syyria	86
2022/C 359/106	Asia T-457/22: Kanne 22.7.2022 – EIP v. Syyria	87

2022/C 359/107	Asia T-465/22: Kanne 22.7.2022 – EIP v. Syyria	88
2022/C 359/108	Asia T-466/22: Kanne 22.7.2022 – EIP v. Syyria	89
2022/C 359/109	Asia T-467/22: Kanne – 22.7.2022 – EIP v. Syyria	89
2022/C 359/110	Asia T-468/22: Kanne 22.7.2022 – EIP v. Syyria	90
2022/C 359/111	Asia T-469/22: Kanne 22.7.2022 – EIP v. Syyria	91
2022/C 359/112	Asia T-471/22: Kanne 29.7.2022 – QM v. neuvosto	92
2022/C 359/113	Asia T-472/22: Kanne 29.7.2022 – Mocom Compounds v. EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)	93
2022/C 359/114	Asia T-473/22: Kanne 31.7.2022 – Gürok Turizm ve Madencilik v. EUIPO – Darvas ja Pap (LAAVA)	93
2022/C 359/115	Asia T-480/22: Kanne 3.8.2022 – Panicongelados-Massas Congeladas v. EUIPO – Seder (panidor)	94
2022/C 359/116	Asia T-482/22: Kanne 5.8.2022 – Thomas Henry v. EUIPO (MATE MATE)	95
2022/C 359/117	Asia T-488/22: Kanne 8.8.2022 – Kaufdas.online v. EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)	96
2022/C 359/118	Asia T-489/22: Kanne 8.8.2022 – Cathay Pacific Airways v. komissio	96
2022/C 359/119	Asia T-220/22: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 22.7.2022 – CiviBank v. EKP	97
2022/C 359/120	Asia T-358/22: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 20.7.2022 – PQ v. EUH	97

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2022/C 359/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 340, 5.9.2022

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 326, 29.8.2022

EUVL C 318, 22.8.2022

EUVL C 311, 16.8.2022

EUVL C 303, 8.8.2022

EUVL C 294, 1.8.2022

EUVL C 284, 25.7.2022

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen uusien tuomareiden virkavalan vannominen

(2022/C 359/02)

Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 29.6.2022 tekemällä päätöksellä ⁽¹⁾ unionin yleiseen tuomioistuimeen toimikaudeksi 30.6.2022–31.8.2022 tuomareiksi nimitetyt Beatrix Ricziová ja Tihamér Tóth vannoivat virkavalansa 6.7.2022.

⁽¹⁾ EUVL L 173, 30.6.2022, s. 77.

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 5.5.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Općinski građanski sud u Zagrebu, Kroatia) – A.H. v. Zagrebačka banka d.d.

(Asia C-567/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Kohtuuttomat ehdot – Direktiivi 93/13/ETY – Ajallinen sovellettavuus – 10 artiklan 1 kohta – Luottosopimus, joka on tehty ennen päivää, jona jäsenvaltio liittyi Euroopan unioniin mutta jota on muutettu tämän ajankohdan jälkeen – 6 artikla – Elinkeinonharjoittajan perusteettomasti saamien etujen palauttaminen – Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään kohtuuttomien ehtojen korvaamisesta ja niiden perusteella liikaa perityn määrän palauttamisesta – Aineellinen sovellettavuus – 1 artiklan 2 kohta – Pakottavia lakeja tai asetuksia heijastavien sopimusehtojen jättäminen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle)

(2022/C 359/03)

Oikeudenkäyntikieli: kroaatti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Općinski građanski sud u Zagrebu

Pääasian asianosaiset

Kantaja: A.H.

Vastaaja: Zagrebačka banka d.d.

Tuomiolauselma

Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 1 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että tämän direktiivin aineelliseen soveltamisalaan eivät kuulu sopimusehdot, jotka heijastavat kansallisen oikeuden säännöksiä, joiden mukaan elinkeinonharjoittaja on ollut velvollinen ehdottamaan kuluttajalle alkuperäisen sopimuksen muuttamista sopimuksella, jonka sisältö määräytyy näiden säännösten perusteella, ja joiden mukaan kuluttajalla on ollut mahdollisuus hyväksyä tällainen muutos.

⁽¹⁾ EUVL C 19, 18.1.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.7.2022 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina VW, Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(Yhdistetyt asiat C-116/21 P – C-118/21 P, C-138/21 P ja C-139/21 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Henkilöstö – Eläke – Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt – Liitteessä VIII olevat 20 artikla – Perhe-eläkkeen myöntäminen – Vanhuuseläkettä saaneen entisen virkamiehen eloon jäänyt puoliso – Kyseisen virkamiehen palvelussuhteen päättymisen jälkeen solmittu avioliitto – Edellytys, joka koskee vähintään viisi vuotta kestänyttä avioliittoa ennen virkamiehen kuolemaa – Liitteessä VIII oleva 18 artikla – Ennen virkamiehen palvelussuhteen päättymistä solmittu avioliitto – Edellytys, joka koskee vain yhden vuoden kestänyttä avioliittoa – Liitteessä VIII olevaa 20 artiklaa koskeva lainvastaisuusväite – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 20 artikla – Yhdenvertaisen kohtelun periaate – 21 artiklan 1 kohta – Ikään perustuvan syrjinnän kieltoa koskeva periaate – 52 artiklan 1 kohta – Mielivaltaista tai selvästi epäasianmukaista erottelua unionin lainsäätäjän asettamaan tavoitteeseen nähden ei ole tapahtunut)

(2022/C 359/04)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

(asia C-116/21 P)

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara, B. Mongin ja B. Schima)

Muut osapuolet: VW (edustaja: asianajaja N. de Montigny), Euroopan parlamentti (asiamiehet: D. Boytha, J. Steele ja J. Van Pottelberge) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Alver, M. Bauer ja R. Meyer)

(asia C-117/21 P)

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara, B. Mongin ja B. Schima)

Muut osapuolet: BT (edustaja: asianajaja J.-N. Louis), Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara, B. Mongin ja B. Schima), Euroopan parlamentti (asiamiehet: D. Boytha, J. Steele ja J. Van Pottelberge), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (edustajat: asianajajat N. Maes ja J. Van Rossum)

(asia C-118/21 P)

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara, B. Mongin ja B. Schima)

Muut osapuolet: RN (edustaja: asianajaja F. Moyse) ja Euroopan parlamentti (asiamiehet: D. Boytha, J. Steele ja J. Van Pottelberge)

(asia C-138/21 P)

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Alver ja M. Bauer)

Muut osapuolet: BT (edustaja: asianajaja J.-N. Louis), Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara, B. Mongin ja B. Schima), Euroopan parlamentti (asiamiehet: D. Boytha, J. Steele ja J. Van Pottelberge), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (edustajat: asianajajat N. Maes ja J. Van Rossum)

(asia C-139/21 P)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Alver ja M. Bauer)

Muut osapuolet: VW (edustaja: asianajaja N. de Montigny), Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara, B. Mongin ja B. Schima), Euroopan parlamentti (asiamiehet: D. Boytha, J. Steele ja J. Van Pottelberge)

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen 16.12.2020 antama tuomio VW v. komissio (T-243/18, ei julkaistu, EU:T:2020:619), 16.12.2020 antama tuomio BT v. komissio (T-315/19, ei julkaistu, EU:T:2020:622) ja 16.12.2020 antama tuomio RN v. komissio (T-442/17 RENV, EU:T:2020:618) kumotaan.
- 2) VW:n asiassa T-243/18 nostama kanne, BT:n asiassa T-315/19 nostama kanne ja RN:n asiassa T-442/17 RENV nostama kanne hylätään.
- 3) VW vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle ja Euroopan unionin neuvostolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut asiassa T-243/18 sekä asioissa C-116/21 P ja C-139/21 P.
- 4) BT vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle ja Euroopan unionin neuvostolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut asiassa T-315/19 sekä asioissa C-117/21 P ja C-138/21 P.
- 5) RN vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut asioissa F-104/15 et T-442/17 RENV sekä asiassa C-118/21 P.
- 6) Euroopan komissio ja RN vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan asiassa T-695/16 P.
- 7) Euroopan parlamentti ja Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan kaikissa asioissa, joissa ne ovat väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhauissa, mukaan lukien parlamentin osalta asioissa F-104/15 ja T-695/16 P.

(¹) EUVL C 182, 10.5.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.7.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour de cassation – Ranska) – Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano, jonka kohteena on KL

(Asia C-168/21) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Puitepäätös 2002/584/YOS – 2 artiklan 4 kohta – Teon kaksoisrangaistavuutta koskeva edellytys – 4 artiklan 1 kohta – Eurooppalaisen pidätysmääräyksen harkinnanvaraiset kieltäytymisperusteet – Täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen suorittama valvonta – Tosiseikat, joista osa on rikos täytäntöönpanosta vastaavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohta – Rangaistusten oikeasuhteisuutta koskeva periaate)

(2022/C 359/05)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

KL

Muu osapuoli: Procureur général près la cour d'appel d'Angers

Tuomiolauselma

- 1) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätöksellä 2009/2009/YOS, 2 artiklan 4 kohtaa ja 4 artiklan 1 alakohtaa on tulkittava siten, että teon kaksoisrangaistavuutta koskeva edellytys täyttyy tilanteessa, jossa vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen täytäntöönpanoa varten annetaan eurooppalainen pidätysmääräys teoista, jotka pidätysmääräyksen antaneessa valtiossa muodostavat rikoksen, jonka osalta edellytyksenä on, että teoilla loukataan tässä jäsenvaltiossa suojattua oikeudellista intressiä, silloin kun tällaiset teot ovat rikoksia myös sen täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa tämän suojatun oikeudellisen intressin loukkaaminen ei kuulu rikoksen tunnusmerkistöön.
- 2) Puitepäätöksen 2002/584, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/2009/YOS, 2 artiklan 4 kohtaa ja 4 artiklan 1 alakohtaa, kun niitä luetaan yhdessä perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomais ei voi kieltäytyä panemasta täytäntöön eurooppalaista pidätysmääräystä, joka on annettu vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen täytäntöönpanoa varten, silloin kun kyseinen rangaistus on pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa määrätty sen perusteella, että etsitty henkilö on syyllistynyt yhtenä kokonaisuutena pidettävään rikokseen, joka muodostuu useista teoista, joista vain osa on rikos täytäntöönpanojäsenvaltiossa.

(¹) EUVL C 228, 14.6.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.7.2022 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Puolan tasavalta ym.

(Asia C-207/21 P) (¹)

(Muutoksenhaku – Täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/1442 kumoaminen – SEU 16 artiklan 4 ja 5 kohta – Siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 2 ja 3 kohta – Ajallinen soveltaminen – Neuvoston äänestysäännöt – Määräenemmistö)

(2022/C 359/06)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: Ł. Habiak, K. Herrmann, R. Tricot ja C. Valero)

Muut osapuolet: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna), Belgian kuningaskunta, Bulgarian tasavalta, Ranskan tasavalta, Unkari, Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: aluksi H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev ja O. Simonsson, sittemmin H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev ja O. Simonsson)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Puolan tasavallan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 206, 31.5.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 14.7.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka esittänyt Bundesverwaltungsgericht – Itävalta) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H. v. Itävallan tasavalta ja Bundesbeschaffung GmbH

(Yhdistetyt asiat C-274/21 ja C-275/21) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Julkiset hankinnat – Asetus (EU) N:o 1215/2012 – Soveltamattomuus direktiivin 89/665/ETY 2 artiklassa tarkoitettuihin väli toimi- ja muutoksenhakumenettelyihin, kun ulkomaista liityntää ei ole – Direktiivi 2014/24/EU – 33 artikla – Puitejärjestelyn rinnastaminen direktiivin 89/665 2 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen – Uuden hankintasopimuksen tekeminen ei ole mahdollista, kun puitejärjestelyllä vahvistettu rakennusurakoiden, tavaroiden tai palvelujen määrä ja/tai enimmäisarvo on jo saavutettu – Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään hallintotuomioistuinmaksujen suorittamisesta julkisten hankintojen alalla – Velvollisuus määrittää tuomioistuinmaksut ja suorittaa ne ennen kuin tuomioistuin ratkaisee väli toimihakemuksen tai muutoksenhaun – Julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettely, joka ei ole avoin – Tehokkuus- ja vastaavuusperiaate – Tehokas vaikutus – Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin – Direktiivi 89/665 – 1, 2 ja 2 a artikla – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla – Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään kanteen hylkäämisestä, jos tuomioistuinmaksuja ei ole maksettu – Julkisen hankinnan ennakoitujen arvon määrittäminen)

(2022/C 359/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Vastaajat: Itävallan tasavalta ja Bundesbeschaffung GmbH

Tuomiolauselma

- 1) Julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21.12.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2014 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/23/EU, 1 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU 33 artiklan 3 kohdan mukainen puitesopimuksen tekeminen yhden ainoan talouden toimijan kanssa vastaa direktiivin 89/665 2 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sopimuksen tekemistä.
- 2) Direktiivin 2014/24 33 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että hankintaviranomainen ei voi enää nojautua uuden hankintasopimuksen tekemiseksi puitejärjestelyyn, jossa vahvistettu asianomaisten rakennusurakoiden, tavaroiden tai palvelujen enimmäismäärä ja/tai enimmäisarvo on jo saavutettu, paitsi jos kyseisen hankintasopimuksen tekeminen ei aiheuta merkittävää muutosta tähän puitejärjestelyyn, kuten kyseisen direktiivin 72 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään.
- 3) Vastaavuusperiaatetta on tulkittava siten, että se ei ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettelyjä koskevien väli toimihakemusten ja muutoksenhakujen osalta eri menettelysäännöistä kuin ne, joita sovelletaan muun muassa siviilioikeudellisissa menettelyissä.
- 4) Direktiivin 89/665, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/23, 1 artiklan 1 kohtaa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa veloitetaan yksityinen yksilöimään väli toimihakemuksessaan tai muutoksenhaussaansa kyseessä oleva julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettely ja riitauttamansa päätös, joka voidaan erikseen riitauttaa, kun hankintaviranomainen on valinnut julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettelyn, jossa ei julkaista ennakoitua hankintailmoitusta ja kun jälki-ilmoitusta ei ole vielä julkaistu.

- 5) Direktiivin 89/665, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/23, 2 artiklan 1 kohtaa, luettuna perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, on tulkittava siten, että
- se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan tuomioistuimen, joka käsittelee väli-toimihakemusta, jonka tarkoituksena on estää hankintaviranomaisen hankintoja, on ennen tämän hakemuksen ratkaisemista määritettävä kyseisen hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettelyn tyyppi, kyseisen hankinnan (ennakoitu) arvo sekä päätösten, jotka voidaan erikseen riitauttaa, ja tapauksen mukaan kyseisen hankintamenettelyn osien yhteismäärä vain, jotta se voi laskea niiden kiinteämääräisten tuomioistuinmaksujen määrän, jotka tämän hakemuksen tekijän on välttämättä suoritettava sillä uhalla, että mainittu hakemus hylätään vain tällä perusteella, kun hankintaviranomainen on valinnut julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettelyn, jossa ei julkaista ennakoita hankintailmoitusta, ja kun tähän menettelyyn liittyvää päätöstä koskevan kumoamiskanteen nostamishetkellä jälki-ilmoitusta ei ole vielä julkaistu
 - se ei ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan tuomioistuimen, joka käsittelee kanteita, jossa vaaditaan hankintaviranomaisen tekemän päätöksen, joka voidaan erikseen riitauttaa, kumoamista, on ennen tämän kanteen ratkaisemista määritettävä kyseisen hankintamenettelyn tyyppi, kyseisen hankinnan (ennakoitu) arvo sekä päätösten, jotka voidaan erikseen riitauttaa, ja tapauksen mukaan kyseisen hankintamenettelyn osien yhteismäärä vain, jotta se voi laskea niiden kiinteämääräisten tuomioistuinmaksujen määrän, jotka kantajan on välttämättä suoritettava sillä uhalla, että sen kanteen hylätään vain tällä perusteella.
- 6) Perusoikeuskirjan 47 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa veloitetaan yksityinen, joka tekee väli-toimihakemuksen tai hakee muutosta, maksamaan kiinteitä tuomioistuinmaksuja, joiden määrää ei voida ennakoita, kun hankintaviranomainen on valinnut julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettelyn, jossa ei julkaista ennakoita hankintailmoitusta tai tapauksen mukaan ei julkaista myöhemmin jälki-ilmoitusta, jolloin tämän yksityisen voi olla mahdollista saada selville kyseisen hankintasopimuksen ennakoitua arvoa ja niiden päätösten lukumäärää, jotka voidaan erikseen riitauttaa ja joiden perusteella nämä maksut on laskettu.

(¹) EUVL C 320, 9.8.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 1.8.2022 – Valittajina Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS sekä muina osapuolina Euroopan komissio, Saksan liittotasavalta, Espanjan kuningaskunta ja Ranskan tasavalta

(Asia C-310/21 P) (¹)

(Valitus – Energia – Asetus (EU) N:o 347/2013 – Euroopan laajuiset energiainfrastruktuurit – Euroopan unionin yhteistä etua koskevat hankkeet – 3 artiklan 4 kohta ja 16 artikla – Säädösvallan siirto Euroopan komissiolle – SEUT 290 artikla – Delegoitu asetukset (EU) N:o 2020/389 – Unionin luettelon yhteistä etua koskevista hankkeista muuttaminen – Komission toteuttama toimi – Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston vastustusoikeus – Määräaika – Toimen luonne ennen kyseisen määräajan päättymistä)

(2022/C 359/08)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl ja Aquind SAS (edustajat: C. Davis ja S. Goldberg, solicitors, sekä E. White, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: O. Beynet ja B. De Meester), Espanjan kuningaskunta (asiamies: J. Ruiz Sánchez), Saksan liittotasavalta ja Ranskan tasavalta

Tuomiolauselmä

- 1) Valitus hylätään.

- 2) Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl ja Aquind SAS vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 320, 9.8.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 14.7.2022 – Valittajana SGI Studio Galli Ingegneria Srl sekä muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-371/21 P) (¹)

(Muutoksenhaku – Välityslauseke – Seitsemäs tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelma (2007-2013) – Avustussopimus – Marsol-hanke – Tukikelpoiset kustannukset – Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkintakertomus, jossa on todettu, etteivät tietyt aiheutuneet kustannukset ole tukikelpoisia – Maksettujen summien palauttaminen – Oikeus tutustua OLAFin asiakirja-aineistoon – Oikeus tulla kuulluksi – Todistustaakka – Tosiseikkojen ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla – Todistusarvo – Suhteellisuusperiaate – Perusteeton etu)

(2022/C 359/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (edustajat: V. Catenacci, F. S. Marini ja R. Viglietta, avvocati)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Estrada de Solà ja S. Romoli)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) SGI Studio Galli Ingegneria Srl veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 310, 2.8.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 14.7.2022 – Valittajana Romania sekä muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-401/21 P) (¹)

(Muutoksenhaku – Koheesiorahasto ja Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) – Asetus (EU) N:o 1303/2013 – Sovellettava osarahoitusosuus – Osuuden muuttuminen lopullisen välimaksupyynnön esittämisen ja tilien hyväksymisen välisenä aikana – Kirjanpidon vuotuisuusperiaate ja taannehtivuuskiellon periaate)

(2022/C 359/10)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Asianosaiset

Valittaja: Romania (asiamiehet: L.-E. Bațagoi ja E. Gane)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Armenia ja S. Pardo Quintillán)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.

- 2) Romania vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 329, 16.8.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 1.8.2022 – Valittajana Petrus Kerstens sekä muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-447/21 P) (¹)

(Valitus – Henkilöstö – Kurinpitomenettely – Avustamispyynnöt – Hylkääminen – Päätösten sähköinen tiedoksi antaminen – Kumoamiskanne – Kanteen määräaika – Alkamisajankohta – Liian myöhään nostettu kanne)

(2022/C 359/11)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Petrus Kerstens (edustaja: asianajaja C. Mourato)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamies: T. S. Bohr)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Petrus Kerstens vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 431, 25.10.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.7.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Högsta domstolen – Ruotsi) – CC v. VO

(Asia C-572/21) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista – Vanhempainvastuu – Asetus (EY) N:o 2201/2003 – 8 artiklan 1 kohta ja 61 artiklan a alakohta – Yleinen toimivalta – Perpetuatio fori -periaate – Lapsen asuinpaikan siirtäminen tuomioistuinmenettelyn aikana Euroopan unionin jäsenvaltiosta vuoden 1996 Haagin yleissopimuksen sopimuspuolena olevaan kolmanteen valtioon)

(2022/C 359/12)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta domstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: CC

Vastapuoli: VO

Tuomiolauselma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 8 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä asetuksen 61 artiklan a alakohdan kanssa, on tulkittava siten, että jäsenvaltion tuomioistuin, jossa on pantu vireille vanhempainvastuuta koskeva oikeusriita, ei ole enää kyseisen 8 artiklan 1 kohdan nojalla toimivaltainen ratkaisemaan oikeusriitaa, kun kyseessä olevan lapsen asuinpaikka on tuomioistuinmenettelyn aikana laillisesti siirretty kolmanteen valtioon, joka on toimivallasta, sovellettavasta laista, toimenpiteiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä vanhempainvastuuseen ja lasten suojeluun liittyvissä asioissa Haagissa 19.10.1996 tehdyn yleissopimuksen sopimuspuoli.

(¹) EUVL C 481, 29.11.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal da Relação de Évora – Portugali) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on TL

(Asia C-242/22 PPU) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely – Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Direktiivi 2010/64/EU – Oikeus tulkkaukseen ja käännöksiin – 2 artiklan 1 kohta ja 3 artiklan 1 kohta – Käsite ”keskeinen asiakirja” – Direktiivi 2012/13/EU – Tiedonsaantioikeus rikosoikeudellisissa menettelyissä – 3 artiklan 1 kohdan d alakohhta – Soveltamisala – Tilanne, jossa direktiiviä ei ole saatettu osaksi kansallista oikeutta – Välitön oikeusvaikutus – Perusoikeuskirjan 47 ja 48 artikla – Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehty eurooppalainen yleissopimus – 6 artikla – Ehdollinen vankeustuomio, johon liittyy koeaika – Koeaikaan liittyvien velvollisuuksien noudattamatta jättäminen – Keskeistä asiakirjaa ei ole käännetty eikä tulkki ole ollut läsnä asiakirjaa laadittaessa – Ehdollisen rangaistuksen määrääminen täytäntöönpantavaksi – Täytäntöönpantavaksi määräämistä koskevien oikeudenkäyntiasiakirjojen käännösten puuttuminen – Vaikutukset täytäntöönpantavaksi määräämisen pätevyyteen – Menettelyvirhe, jonka seurauksena on suhteellinen pätemättömyys)

(2022/C 359/13)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Relação de Évora

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

TL

asian käsittelyyn osallistuu: Ministério Público

Tuomiolauselma

Oikeudesta tulkkaukseen ja käännöksiin rikosoikeudellisissa menettelyissä 22.10.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/64/EU 2 artiklan 1 kohtaa ja 3 artiklan 1 kohtaa sekä tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä 22.5.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/13/EU 3 artiklan 1 kohdan d alakohdtaa, luettuina Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ja 48 artiklan 2 kohdan valossa, ja tehokkuusperiaatetta on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan sen, jonka hyväksi kyseisten direktiivien mainituissa säännöksissä tarkoitetut oikeudet on säädetty, on puhevallan menettämisen uhalla vedottava niiden loukkaamiseen tietyssä määräajassa, jos tämä määräaika alkaa kulua jo ennen kuin asianomaiselle henkilölle on tosiasiallisesti annettu hänen puhumallaan tai ymmärtämällään kielellä tieto yhtäältä hänelle kuuluvan tulkausta ja käännöksiä koskevan oikeuden olemassaolosta ja laajuudesta ja toisaalta kyseessä olevan keskeisen asiakirjan olemassaolosta ja sisällöstä ja siihen liittyvistä oikeusvaikutuksista.

(¹) EUVL C 257, 4.7.2022.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 24.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Judiciaire – Bobigny (Ranska)) – BNP Paribas Personal Finance SA v. ZD

(Asia C-288/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Kuluttajansuoja – Direktiivi 93/13/ETY – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – Ulkomaanvaluutan (Sveitsin frangi) määräinen lainasopimus – Sopimusehdot, joissa lainanottaja altistetaan valuuttakurssiriskille – 4 artiklan 2 kohta – Ymmärrettävyyden ja avoimuuden vaatimukset – Todistustaakka – 3 artiklan 1 kohta – Merkittävä epätasapaino – 5 artikla – Sopimusehdon laatiminen selkeästi ja ymmärrettävästi)

(2022/C 359/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Judiciaire – Bobigny

Asianosaiset

Kantaja: BNP Paribas Personal Finance SA

Vastaaja: ZD

Määräysosa

- 1) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 4 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitetun sopimuksen pääkohteen käsitteen piiriin kuuluvat lainasopimuksen ehdot, joissa määrätään, että ulkomaanvaluutta on laskentavaluutta ja euro on maksuvuutta, ja joiden seurauksena lainanottaja kantaa valuuttakurssiriskin, kun näissä ehdoissa vahvistetaan kyseiselle sopimukselle ominainen olennainen osa.
- 2) Direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että ulkomaanvaluutan määräisen lainasopimuksen yhteydessä vaatimus tämän sopimuksen sellaisten ehtojen avoimuudesta, joissa määrätään, että ulkomaanvaluutta on laskentavaluutta ja euro on maksuvuutta, ja joiden seurauksena lainanottaja kantaa valuuttakurssiriskin, täyttyy, kun elinkeinonharjoittaja on toimittanut kuluttajalle riittävät ja tarkat tiedot, joiden avulla tavanomaisesti valistunut ja kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen keskivertokuluttaja voi ymmärtää kyseisen rahoitusmekanismin konkreettisen toiminnan ja näin ollen arvioida riskiä tällaisten ehtojen mahdollisesti merkittävistä negatiivisista taloudellisista seurauksista hänen taloudellisille velvoitteilleen mainitun sopimuksen koko keston ajan.
- 3) Direktiiviä 93/13 on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että kuluttajalla on todistustaakka siitä, että sopimusehto on laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.
- 4) Direktiivin 93/13 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että lainasopimuksen ehdot, joissa määrätään, että ulkomaanvaluutta on laskentavaluutta ja euro on maksuvuutta, ja joiden seurauksena lainanottaja kantaa valuuttakurssiriskin ilman ylärajaa, voivat aiheuttaa kuluttajan vahingoksi huomattavan epätasapainon osapuolten mainitusta sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien välille, jos elinkeinonharjoittaja ei voinut kuluttajaa avoimesti kohdella kohtuudella odottaa, että kuluttaja hyväksyy tällaisista ehdoista seuraavan suhteettoman valuuttariskin.

⁽¹⁾ EUVL C 297, 7.9.2020.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 23.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rayonen sad Lukovit – Bulgaria) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on AZ

(Asia C-454/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta – Kuljetus – Direktiivi 1999/37/EY – Ajoneuvojen rekisteröintiasiakirjat – Direktiivi 2014/45/EU – Moottoriajoneuvojen määräaikaikatsastukset – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artikla – Laillisuusperiaate ja rikoksista määrättävien rangaistusten oikeasuhteisuuden periaate – Sellaisen ajoneuvon kuljettaminen, jota ei ole rekisteröity asianmukaisesti – Seuraamukset – Unionin oikeuden täytäntöönpanon puuttuminen – Unionin tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen)

(2022/C 359/15)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rayonen sad Lukovit

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

AZ

Määräysosa

Euroopan unionin tuomioistuimella ei selvästi ole toimivaltaa vastata Rayonen sad Lukovitin (Lukovitin piirituomioistuin, Bulgaria) 23.9.2020 tekemällään välipäätöksellä esittämiin kysymyksiin.

⁽¹⁾ EUVL C 433, 14.12.2020.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 7.4.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Itävalta) – J.P. v. B.d.S.L.

(Asia C-521/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta – Direktiivi 1999/62/EY – Verojen ja maksujen kantaminen raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä – Tiemaksut – Maksamatta jättäminen – Seuraamukset – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 50 artikla – Ne bis in idem -periaate – Työjärjestyksen 94 artiklan c alakohta – Syitä, joiden vuoksi ennakkoratkaisukysymykseen on tarpeen antaa vastaus, ei ole täsmennetty riittävästi – Unionin oikeuden pyydetyn tulkinnan ja pääasian oikeusriidan tosiseikkojen tai kohteen välillä ei ole yhteyttä – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2022/C 359/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Asianosaiset

Kantaja: J.P.

Vastaaja: B.d.S.L.

Määräysosa

Landesverwaltungsgericht Oberösterreichin (Ylä-Itävallan osavaltion hallintotuomioistuin, Itävalta) 15.10.2020 tekemällään päätöksellä esittämän ennakkoratkaisupyyntöön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

⁽¹⁾ EUVL C 35, 1.2.2021.

Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 7.4.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Efeteio Athinon – Kreikka) – VP, CX, RG, TR ym. v. Kreikan valtio

(Asia C-133/21) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Sosiaalipolitiikka – Direktiivi 1999/70/EY – Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemä määräaikaista työtä koskeva puitesopimus – 4 lauseke – Syrjimättömyysperiaate – Perättäiset määräaikaiset työsopimukset julkisella sektorilla – Kansallinen lainsäädäntö, jolla otetaan käyttöön määräaikaisella urakkasopimuksella palvelukseen otettujen työntekijöiden ja toistaiseksi voimassa olevalla työsopimuksella palvelukseen otettujen työntekijöiden erilainen kohtelu palkkauksen osalta – Oikeuttamisperusteiden puuttuminen – Käsite ”asialliset syyt”)

(2022/C 359/17)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Efeteio Athinon

Asianosaiset

Kantaja: VP, CX, RG, TR ym.

Vastaaja: Kreikan valtio

Määräysosa

Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan 18.3.1999 tehdyn määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka nojalla määräaikaisella työntekijällä, jonka työsopimusta pidetään urakkasopimuksena, ei ole oikeutta saada vastaavaa palkkaa kuin vakituksella työntekijällä sillä perusteella, että työntekijä teki työtä määräaikaisella työsopimuksella tietoisena siitä, että kyseisellä sopimuksella vastataan työnantajan pysyviin ja jatkuviin tarpeisiin.

⁽¹⁾ EUVL C 206, 31.5.2021.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Espanja) on esittänyt 27.1.2022 – MP v. Consejería de Presidencia

(Asia C-59/22)

(2022/C 359/18)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Pääasian asianosaiset

Valittaja: MP

Vastapuoli: Consejería de Presidencia

Ennakkoratkaisukysymykset

A) Onko toistaiseksi työskentelevää muuta kuin vakituista työntekijää, sellaisena kuin tämä käsite kuvataan tässä ennakkoratkaisupyyntöissä, pidettävä Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.7.1999 annetun neuvoston direktiivi 1999/70/EY ⁽¹⁾ liitteessä olevan puitesopimuksen 2 lausekkeessa tarkoitettuna määräaikaisena työntekijänä ja kuuluuko tällainen työntekijä kyseisen puitesopimuksen ja erityisesti sen 5 lausekkeen soveltamisalaan?

- B) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan puitesopimuksen 5 lauseketta sovellettaessa katsottava, että perättäisten tilapäisten sopimusten käyttämisenä tai tilapäisten sopimusten perättäisenä uudistamisena voidaan pitää tilannetta, jossa työntekijä on tehnyt hallintoviranomaisen kanssa toistaiseksi voimassa olevan muun kuin vakituisen työsopimuksen, jossa ei ilmoiteta päättymisajankohtaa, vaan jonka voimassaoloaika riippuu hakumenettelyn järjestämisestä toimen täyttämiseksi, joka johtaa työntekijän työsopimuksen päättymiseen, kun työsuhteen alkamisajankohdan ja 2021 alkupuoliskon välisenä aikana ei ole järjestetty tällaista hakumenettelyä?
- C) Onko direktiivin 1999/70/EY 5 lauseketta tulkittava siten, että se on esteenä työntekijöiden asemasta annetun lain (Estatuto de los Trabajadores) 15 §:n 5 momentin (jolla on tarkoitus täyttää direktiivin vaatimukset ja jossa säädetään, että perättäisten tilapäisten sopimusten yhteenlaskettu kesto saa olla enintään 24 kuukautta 30 kuukauden viiteajanjakson aikana) sellaiselle tulkinnalle, jonka mukaan laskennassa ei oteta huomioon toistaiseksi voimassa olevalla muulla kuin vakituisella työsopimuksella työskennellyjä ajanjaksoja, koska siinä tapauksessa kyseisiin työsopimuksiin ei sovellettaisi minkäänlaisia sopimuksen kestoja, uudistamisten lukumäärää tai syytä taikka sopimusten ketjuttamista koskevia rajoituksia?
- D) Jos direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan puitesopimuksen 5 lauseke on esteenä sellaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa ei aseteta tilapäisen työsopimuksen, kuten julkishallinnon kanssa tehdyn toistaiseksi voimassa olevan muun kuin vakituisen työsopimuksen, nimenomaiselle tai hiljaiselle uudistamiselle minkäänlaisia (lukumäärää, kestoja tai syytä koskevia) rajoituksia, vaan jossa ainoastaan rajoitetaan perättäisten tilapäisten sopimusten yhteenlaskettua kestoja?
- E) Kun Espanjan lainsäätäjät ei ole antanut minkäänlaisia toistaiseksi työskentelevien muiden kuin vakituisten työntekijöiden työsopimusten nimenomaista tai hiljaista uudistamista rajoittavia säännöksiä, onko tilannetta, jossa käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisella julkisen sektorin työntekijällä on toistaiseksi voimassa oleva muu kuin vakituinen työsopimus, jonka kestoja ei ole koskaan ilmoitettu eikä määrätty ja joka on jatkunut vuoteen 2021 asti ilman, että kyseisen toimen täyttämiseksi ja tilapäisen aseman lopettamiseksi olisi järjestetty minkäänlaista palvelukseenottomenettelyä, pidettävä direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan puitesopimuksen 5 lausekkeen vastaisena?
- F) Voidaanko katsoa, että kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy riittävän ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, joilla ehkäistään puitesopimuksen 5 lausekkeen vastaisten perättäisten tilapäisten sopimusten käyttäminen tai tilapäisten sopimusten perättäinen uudistaminen ja jotka täyttävät unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä eli 7.3.2018 annetussa tuomiossa Santoro (C-494/16) ⁽²⁾ ja 8.5.2019 annetussa tuomiossa Rossato (C-494/17) vahvistetut vaatimukset työntekijälle aiheutuneen vahingon korvaamisesta restitutio in integrum -periaatteen mukaisesti, kun kyseisessä lainsäädännössä säädetään ainoastaan ennalta määrätystä ja objektiivisesta korvauksesta (joka vastaa 20 päivän palkkaa kultakin työssäolovuodelta, kuitenkin enintään yhden vuoden palkkaa), mutta ei minkäänlaisesta lisäkorvauksesta, jolla varmistettaisiin, että aiheutuneet vahingot tulevat täysimääräisesti korvatuiksi silloin, kun vahingon määrä ylittää ensin mainitun korvauksen?
- G) Voidaanko katsoa, että kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy riittävän ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, joilla ehkäistään puitesopimuksen 5 lausekkeen vastaisten perättäisten tilapäisten sopimusten käyttäminen tai tilapäisten sopimusten perättäisten uudistaminen ja jotka täyttävät unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä eli 7.3.2018 annetussa tuomiossa Santoro (C-494/16) ja 8.5.2019 annetussa tuomiossa Rossato (C-494/17) ⁽³⁾ vahvistetut vaatimukset työntekijälle aiheutuneen vahingon korvaamisesta, kun kyseisessä lainsäädännössä säädetään ainoastaan korvauksesta, joka maksetaan työsopimuksen päättyessä kyseisen toimen täyttämisen seurauksena, mutta ei korvauksesta, joka maksettaisiin työsuhteen voimassaoloaikana vaihtoehtona työsopimuksen muuttamiselle toistaiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi? Onko asiassa, jossa on kyse ainoastaan työntekijän vakinaistamisesta mutta jossa työsopimus ei ole päättynyt, myönnettävä työntekijälle korvaus työsuhteen tilapäisyydestä aiheutuneista vahingoista vaihtoehtona työsuhteen vakinaistamiselle?
- H) Voidaanko katsoa, että kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy julkishallintoon ja julkisen sektorin yksiköihin kohdistuvia riittävän ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, joilla ehkäistään puitesopimuksen 5 lausekkeen vastaisten perättäisten tilapäisten sopimusten käyttäminen tai tilapäisten sopimusten perättäisten uudistaminen ja joiden tarkoituksena on estää työnantajan tekemästä ”määräaikaisten työsopimusten väärinkäytöksiä” muiden ja tulevien työntekijöiden kohdalla ”ja määrätä näistä seuraamuksia” ja jotka myös täyttävät unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä eli 7.3.2018 annetussa tuomiossa Santoro (C-494/16) ja 8.5.2019 annetussa tuomiossa Rossato (C-494/17) vahvistetut vaatimukset, kun kyseiset toimenpiteet muodostuvat vuodesta 2017 alkaen annetuista säännöksistä (valtion vuoden 2017 talousarviosta 27.6.2017 annetun lain 3/2017 (Ley 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017) 34 lisäsäännös, valtion vuoden 2018 talousarviosta 3.7.2018 annetun lain 6/2018 (Ley 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018) 43. lisäsäännös sekä 6.7.2021 annettu asetus 14/2021),

joissa säädetään, että ”sääntöjenvastaisista menettelyistä” voidaan saattaa vastuuseen, täsmentämättä kuitenkin tätä vastuuta muuten kuin yleisellä viittauksella lainsäädäntöön, jota ei määritellä tarkemmin, kun tiedossa ei ole ainuttakaan konkreettista tapausta, jossa ketään olisi saatettu tällaiseen vastuuseen, ja kun tuomioita, joissa työntekijöitä todetaan toistaiseksi työskenteleviksi muiksi kuin vakituisiksi työntekijöiksi tilapäisiä työ sopimuksia koskevien säännösten rikkomisen seurauksena, on annettu tuhansia?

- I) Jos näitä säännöksiä pidetään riittävän ennaltaehkäisevinä, voidaanko kyseisiä säännöksiä, kun otetaan huomioon, että niistä ensimmäiset on annettu vuonna 2017, soveltaa työ sopimusten toistaiseksi voimassa oleviksi sopimuksiksi muuttamisen välttämiseksi, kun edellytykset tällaiselle puitesopimuksen 5 lausekkeen noudattamatta jättämisen perusteella tapahtuvalle muuttamiselle on vahvistettu ennen vuotta 2017, vai onko kyseisiä säännöksiä päinvastoin sovellettava taannehtivasti siten, että evätään jo saavutetut oikeudet?
- J) Jos katsotaan, että Espanjan lainsäädännössä ei ole riittävän ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, onko sen, että julkisen sektorin työnantaja on rikkonut direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan puitesopimuksen 5 lauseketta, seurauksena oltava työ sopimuksen muuttaminen toistaiseksi voimassa olevaksi muuksi kuin vakituiseksi sopimukseksi, vai onko työntekijä vakinaistettava täysin?
- K) Onko direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan puitesopimuksen ja sen tulkintaa koskevan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaista työ sopimuksen vakinaistamista edellytettävä myös silloin, kun sitä pidetään Espanjan perustuslain 23 §:n 2 momentin ja 103 §:n 3 momentin vastaisena, jos näitä perustuslain säännöksiä tulkitaan siten, että niissä edellytetään, että hakija otetaan julkishallinnon palvelukseen, mukaan lukien työ sopimussuhteisena työntekijänä, vasta sen jälkeen, kun hän on läpäissyt palvelukseenottomenettelyn, jossa sovelletaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sekä ansioituneisuus-, pätevyys- ja julkisuusperiaatteita?
- L) Onko yksittäisen työntekijän työ sopimus jätettävä vakinaistamatta, koska Espanjan lainsäädännössä on otettu käyttöön tilapäisten työsuhteiden vakinaistamismenettely, jonka mukaan hänen hoitamansa toimen täyttämiseksi on järjestettävä julkinen hakumenettely, kun otetaan huomioon, että kyseisessä menettelyssä on taattava ”vapaa kilpailun ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden ja ansioituneisuus-, pätevyys- ja julkisuusperiaatteiden noudattaminen” ja että työntekijää, jota perättäisten tilapäisten työ sopimusten tekeminen tai niiden perättäinen uudistaminen koskee, ei siten välttämättä vakinaisteta kyseiseen toimeen, koska se annetaan toiselle henkilölle, missä tapauksessa työntekijän työ sopimus päättyy ja hänelle maksetaan korvaus, joka vastaa 20 päivän palkkaa kultakin työ ssäolovuodelta, kuitenkin enintään yhden vuoden palkkaa?
- M) Onko työntekijällä silloinkin, kun häntä ei ole irtisanottu, oikeus 5 lausekkeen vastaisista perättäisistä työ sopimuksista tai työ sopimuksen perättäisistä uudistamisista maksettavaan korvaukseen, joka on yhtä suuri tai suurempi kuin edellä mainittu korvaus, ja onko tuomioistuinten vahvistettava se, jos sen määrää ei ole määritetty lailla?
- N) Vaikuttaako edellä mainittuun jollakin tavoin se, että kyseessä on toistaiseksi voimassa oleva jaksoittainen työ suhde, kun se on perustunut tilapäisten työ sopimusten uudistamiseen jaksosta toiseen, kuten työntekijän tekemässä valituksessa esitetään?”

(¹) EYVL 1999, L 175, s. 43.

(²) EU:C:2018:166.

(³) EU:C:2019:387.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Espanja) on esittänyt
17.2.2022 – IP v. Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)**

(Asia C-110/22)

(2022/C 359/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Pääasian asianosaiset

Valittaja: IP

Vastapuoli: Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

Ennakkoratkaisukysymykset

- A) Onko toistaiseksi työskentelevää muuta kuin vakituista työntekijää, sellaisena kuin tämä käsite kuvataan tässä ennakkoratkaisupyyntössä, pidettävä Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.7.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY⁽¹⁾ liitteessä olevan puitesopimuksen 2 lausekkeessa tarkoitettuna määräaikaisena työntekijänä ja kuuluuko tällainen työntekijä kyseisen puitesopimuksen ja erityisesti sen 5 lausekkeen soveltamisalaan?
- B) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan puitesopimuksen 5 lauseketta sovellettaessa katsottava, että perättäisten tilapäisten sopimusten käyttämisenä tai tilapäisten sopimusten perättäisenä uudistamisena voidaan pitää tilannetta, jossa työntekijä on tehnyt hallintoviranomaisen kanssa toistaiseksi voimassa olevan muun kuin vakituisen työsopimuksen, jossa ei ilmoiteta konkreettista päättymisajankohtaa, vaan jonka voimassaoloaika riippuu hakumenettelyn järjestämisestä toimen täyttämiseksi, kun vuoden 2002 ja 2021 alkupuoliskon välisenä aikana ei ole järjestetty tällaista hakumenettelyä?
- C) Onko direktiivin 1999/70/EY [liitteessä olevan puitesopimuksen] 5 lauseketta tulkittava siten, että se on esteenä työntekijöiden asemasta annetun lain (Estatuto de los Trabajadores) 15 §:n 5 momentin (jolla on tarkoitus täyttää direktiivin vaatimukset ja jossa säädetään, että perättäisten tilapäisten sopimusten yhteenlaskettu kesto saa olla enintään 24 kuukautta 30 kuukauden viiteajanjakson aikana) sellaiselle tulkinnalle, jonka mukaan laskennassa ei oteta huomioon toistaiseksi voimassa olevalla muulla kuin vakituksella työsopimuksella työskennellyt ajanjaksoja, koska siinä tapauksessa kyseisiin työsopimuksiin ei sovellettaisi minkäänlaisia sopimuksen kestoja, uudistamisten lukumäärää tai syytä taikka sopimusten ketjuttamista koskevia rajoituksia?
- D) Onko direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan puitesopimuksen 5 lauseke esteenä sellaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa ei aseteta tilapäisen työsopimuksen, kuten julkishallinnon kanssa tehdyn toistaiseksi voimassa olevan muun kuin vakituisen työsopimuksen, nimenomaiselle tai hiljaiselle uudistamiselle minkäänlaisia (lukumäärää, kestoja tai syytä koskevia) rajoituksia, vaan jossa ainoastaan rajoitetaan perättäisten tilapäisten sopimusten yhteenlaskettua kestoja?
- E) Kun Espanjan lainsäätäjät ei ole antanut minkäänlaisia toistaiseksi työskentelevien muiden kuin vakituisten työntekijöiden työsopimusten nimenomaista tai hiljaista uudistamista rajoittavia säännöksiä, onko tilannetta, jossa käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisella julkisen sektorin työntekijällä on toistaiseksi voimassa oleva muu kuin vakituinen työsopimus, jonka kestoja ei ole koskaan ilmoitettu eikä määrätty ja joka on jatkunut ainakin vuodesta 2002 (uudelleen palkkaaminen irtisanomisen jälkeen) vuoteen 2021 asti ilman, että kyseisen toimen täyttämiseksi ja tilapäisen aseman lopettamiseksi olisi järjestetty minkäänlaista palvelukseenottomenettelyä, pidettävä direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan puitesopimuksen 5 lausekkeen vastaisena?
- F) Voidaanko katsoa, että kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy riittävän ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, joilla ehkäistään puitesopimuksen 5 lausekkeen vastaisten perättäisten tilapäisten sopimusten käyttäminen tai tilapäisten sopimusten perättäinen uudistaminen ja jotka täyttävät unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä eli 7.3.2018 annetussa tuomiossa Santoro (C-494/16)⁽²⁾ ja 8.5.2019 annetussa tuomiossa Rossato (C-494/17)⁽³⁾ vahvistetut vaatimukset työntekijälle aiheutuneen vahingon korvaamisesta restitutio in integrum -periaatteen mukaisesti, kun kyseisessä lainsäädännössä säädetään ainoastaan ennalta määrätystä ja objektiivisesta korvauksesta (joka vastaa 20 päivän palkkaa kultakin työssäolovuodelta, kuitenkin enintään yhden vuoden palkkaa), mutta ei minkäänlaisesta lisäkorvauksesta, jolla varmistettaisiin, että aiheutuneet vahingot tulevat täysimääräisesti korvatuiksi silloin, kun vahingon määrä ylittää ensin mainitun korvauksen?
- G) Voidaanko katsoa, että kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy riittävän ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, joilla estetään puitesopimuksen 5 lausekkeen vastainen tilapäisten sopimusten perättäinen käyttäminen tai uudistaminen ja jotka täyttävät unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä eli 7.3.2018 annetussa tuomiossa Santoro (C-494/16) ja 8.5.2019 annetussa tuomiossa Rossato (C-494/17) vahvistetut vaatimukset työntekijälle aiheutuneen vahingon korvaamisesta, kun kyseisessä lainsäädännössä säädetään ainoastaan korvauksesta, joka maksetaan työsopimuksen päättyessä kyseisen toimen täyttämisen seurauksena, mutta ei korvauksesta, joka maksettaisiin työsuhteen voimassaoloaikana vaihtoehtona työsopimuksen muuttamiselle toistaiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi? Onko asiassa, jossa on kyse ainoastaan työntekijän vakinaistamisesta mutta jossa työsopimus ei ole päättynyt, myönnettävä työntekijälle korvaus työsuhteen tilapäisyydestä aiheutuneista vahingoista vaihtoehtona työsuhteen vakinaistamiselle?

- H) Voidaanko katsoa, että kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy julkishallintoon ja julkisen sektorin yksiköihin kohdistuvia riittävän ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, joilla ehkäistään puitesopimuksen 5 lausekkeen vastainen tilapäisten sopimusten perättäinen käyttäminen tai uudistaminen ja joiden tarkoituksena on estää työnantajia tekemästä ”määräaikaisten työsopimusten väärinkäytöksiä” muiden ja tulevien työntekijöiden kohdalla ”ja määrätä näistä seuraamuksia” ja jotka myös täyttävät unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä eli 7.3.2018 annetussa tuomiossa Santoro (C-494/16) ja 8.5.2019 annetussa tuomiossa Rossato (C-494/17) vahvistetut vaatimukset, kun kyseiset toimenpiteet muodostuvat vuodesta 2017 alkaen annetuista säännöksistä (valtion vuoden 2017 talousarviosta 27.6.2017 annetun lain 3/2017 (Ley 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017) 34 lisäsäännös, valtion vuoden 2018 talousarviosta 3.7.2018 annetun lain 6/2018 (Ley 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018) 43. lisäsäännös sekä 6.7.2021 annettu kuninkaan asetus 14/2021), joissa säädetään, että ”sääntöjenvastaisista menettelyistä” voidaan saattaa vastuuseen, täsmentämättä kuitenkaan tätä vastuuta muuten kuin yleisellä viittauksella lainsäädäntöön, jota ei määritellä tarkemmin, kun tiedossa ei ole ainuttakaan konkreettista tapausta, jossa ketään olisi saatettu tällaiseen vastuuseen, ja kun tuomioita, joissa työntekijöitä todetaan toistaiseksi työskenteleviksi muiksi kuin vakituisiksi työntekijöiksi tilapäisiä työsopimuksia koskevien säännösten rikkomisen seurauksena, on annettu tuhansia?
- I) Jos näitä säännöksiä pidetään riittävän ennaltaehkäisevinä, voidaanko kyseisiä säännöksiä, kun otetaan huomioon, että niistä ensimmäiset on annettu vuonna 2017, soveltaa työsopimusten toistaiseksi voimassa oleviksi sopimuksiksi muuttamisen välttämiseksi, kun edellytykset tällaiselle puitesopimuksen 5 lausekkeen noudattamatta jättämisen perusteella tapahtuvalle muuttamiselle on vahvistettu ennen vuotta 2017, vai onko kyseisiä säännöksiä päinvastoin sovellettava taannehtivasti siten, että evätään jo saavutetut oikeudet?
- J) Jos katsotaan, että Espanjan lainsäädännössä ei ole riittävän ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, onko sen, että julkisen sektorin työnantaja on rikkonut direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan puitesopimuksen 5 lauseketta, seurauksena oltava työsopimuksen muuttaminen toistaiseksi voimassa olevaksi muuksi kuin vakituisiksi sopimukseksi, vai onko työntekijä vakinaistettava täysin?
- K) Onko direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan puitesopimuksen ja sen tulkintaa koskevan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaista työsopimuksen vakinaistamista edellytettävä unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatteen nojalla myös silloin, kun sitä pidetään Espanjan perustuslain 23 §:n 2 momentin ja 103 §:n 3 momentin vastaisena, jos näitä perustuslain säännöksiä tulkitaan siten, että niissä edellytetään, että hakija otetaan julkishallinnon palvelukseen, mukaan lukien työsopimussuhteisena työntekijänä, vasta sen jälkeen, kun hän on läpäissyt palvelukseenottomenettelyn, jossa sovelletaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sekä ansioituneisuus-, pätevyys- ja julkisuusperiaatteita? Koska myös muunlainen eli Tribunal Constitucionalin omaksuma tulkinta on mahdollinen, onko kansallisiin perustuslain säännöksiin sovellettava yhdenmukaisen tulkinnan periaatetta siten, että on valittava sellainen tulkinta, jonka nojalla perustuslain säännökset ovat yhteensopivia unionin oikeuden kanssa, eli nyt käsiteltävässä asiassa siten, että perustuslain 23 §:n 2 momentissa ja 103 §:n 3 momentissa ei velvoiteta soveltamaan yhdenvertaisen kohtelun- sekä ansioituneisuus- ja pätevyysperiaatteita työsopimussuhteisten työntekijöiden palvelukseenottomenettelyissä?
- L) Voidaanko työsopimuksen muuttamista vakituisiksi työsopimukseksi direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan puitesopimuksen ja kyseistä direktiiviä tulkitsevan Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti jättää soveltamatta, jos ennen kuin tästä muuttamisesta on määrätty tuomioistuinteitse, lailla säädetään tilapäisten työsuhteiden vakiinnuttamismenettelystä, joka on tarkoitus toteuttaa seuraavien vuosien aikana ja joka edellyttää julkisten kilpailujen järjestämistä työntekijän hoitaman viran täyttämiseksi, kun otetaan huomioon, että kyseisessä menettelyssä on taattava ”vapaa kilpailun ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden ja ansioituneisuus-, pätevyys- ja julkisuusperiaatteiden noudattaminen” ja että työntekijää, jota perättäisten tilapäisten työsopimusten tekeminen tai niiden perättäinen uudistaminen koskee, ei siten välttämättä vakinaisteta kyseiseen toimeen, koska se annetaan toiselle henkilölle, missä tapauksessa työntekijän työsopimus päättyy ja hänelle maksetaan korvaus, joka vastaa 20 päivän palkkaa kultakin työssäolovuodelta, kuitenkin enintään yhden vuoden palkkaa?”

(1) EYVL 1999, L 175, s. 43.

(2) EU:C:2018:166

(3) EU:C:2019:387

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Espanja) on esittänyt
3.3.2022 – IK v. Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid**

(Asia C-159/22)

(2022/C 359/20)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Pääasian asianosaiset

Valittaja: IK

Vastapuoli: Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid

Ennakkoratkaisukysymykset

- A) Voidaanko katsoa, että kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy riittävän ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, joilla ehkäistään puitesopimuksen 5 lausekkeen vastaisten perättäisten tilapäisten sopimusten käyttäminen tai tilapäisten sopimusten perättäinen uudistaminen ja jotka täyttävät unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä eli 7.3.2018 annetussa tuomiossa Santoro (C-494/16) (1) ja 8.5.2019 annetussa tuomiossa Rossato (C-494/17) (2) vahvistetut vaatimukset työntekijälle aiheutuneen vahingon korvaamisesta restitutio in integrum -periaatteen mukaisesti, kun kyseisessä lainsäädännössä säädetään ainoastaan ennalta määrätystä ja objektiivisesta korvauksesta (joka vastaa 20 päivän palkkaa kultakin työssäolovuodelta, kuitenkin enintään yhden vuoden palkkaa), mutta ei minkäänlaisesta lisäkorvauksesta, jolla varmistettaisiin, että aiheutuneet vahingot tulevat täysimääräisesti korvatuiksi silloin, kun vahingon määrä ylittää ensin mainitun korvauksen?
- B) Voidaanko katsoa, että kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy riittävän ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, joilla estetään puitesopimuksen 5 lausekkeen vastainen tilapäisten sopimusten perättäinen käyttäminen tai uudistaminen ja jotka täyttävät unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä eli 7.3.2018 annetussa tuomiossa Santoro (C-494/16) ja 8.5.2019 annetussa tuomiossa Rossato (C-494/17) vahvistetut vaatimukset työntekijälle aiheutuneen vahingon korvaamisesta, kun kyseisessä lainsäädännössä säädetään ainoastaan korvauksesta, joka maksetaan työsopimuksen päättyessä kyseisen toimen täyttämisen seurauksena, mutta ei korvauksesta, joka maksettaisiin työsuhteen voimassaoloaikana vaihtoehtona työsopimuksen muuttamiselle toistaiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi? Onko asiassa, jossa on kyse ainoastaan työntekijän vakinaistamisesta mutta jossa työsopimus ei ole päättynyt, myönnettävä työntekijälle korvaus työsuhteen tilapäisyydestä aiheutuneista vahingoista vaihtoehtona työsuhteen vakinaistamiselle?
- C) Voidaanko katsoa, että kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy julkishallintoon ja julkisen sektorin yksiköihin kohdistuvia riittävän ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, joilla ehkäistään puitesopimuksen 5 lausekkeen vastainen tilapäisten sopimusten perättäinen käyttäminen tai uudistaminen ja joiden tarkoituksena on estää työnantajia tekemästä ”määräaikaisten työsopimusten väärinkäytöksiä” muiden ja tulevien työntekijöiden kohdalla ”ja määrätä näistä seuraamuksia” ja jotka myös täyttävät unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä eli 7.3.2018 annetussa tuomiossa Santoro (C-494/16) ja 8.5.2019 annetussa tuomiossa Rossato (C-494/17) vahvistetut vaatimukset, kun kyseiset toimenpiteet muodostuvat vuodesta 2017 alkaen annetuista säännöksistä (valtion vuoden 2017 talousarviosta 27.6.2017 annetun lain 3/2017 (Ley 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017) 34 lisäsäännös, valtion vuoden 2018 talousarviosta 3.7.2018 annetun lain 6/2018 (Ley 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018) 43. lisäsäännös sekä 6.7.2021 annettu kuninkaan asetus 14/2021), joissa säädetään, että ”sääntöjenvastaisista menettelyistä” voidaan saattaa vastuuseen, täsmentämättä kuitenkaan tätä vastuuta muuten kuin yleisellä viittauksella lainsäädäntöön, jota ei määritellä tarkemmin, kun tiedossa ei ole ainuttakaan konkreettista tapausta, jossa ketään olisi saatettu tällaiseen vastuuseen, ja kun tuomioita, joissa työntekijöitä todetaan toistaiseksi työskenteleviksi muiksi kuin vakituiseksi työntekijöiksi tilapäisiä työsopimuksia koskevien säännösten rikkomisen seurauksena, on annettu tuhansia?
- D) Jos katsotaan, että Espanjan lainsäädännössä ei ole riittävän ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, onko sen, että julkisen sektorin työnantaja on rikkonut direktiivin 1999/70/EY (3) liitteessä olevan puitesopimuksen 5 lauseketta, seurauksena oltava työsopimuksen muuttaminen toistaiseksi voimassa olevaksi muuksi kuin vakituiseksi sopimukseksi, vai onko työntekijä vakinaistettava täysin?

- E) Onko direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan puitesopimuksen ja sen tulkintaa koskevan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaista työsopimuksen vakinaistamista edellytettävä unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatteen nojalla myös silloin, kun sitä pidetään Espanjan perustuslain 23 §:n 2 momentin ja 103 §:n 3 momentin vastaisena, jos näitä perustuslain säännöksiä tulkitaan siten, että niissä edellytetään, että hakija otetaan julkishallinnon palvelukseen, mukaan lukien työsopimussuhteisena työntekijänä, vasta sen jälkeen, kun hän on läpäissyt palvelukseenottomenettelyn, jossa sovelletaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sekä ansioituneisuus-, pätevyys- ja julkisuusperiaatteita? Koska myös muunlainen eli Tribunal Constitucionalin omaksuma tulkinta on mahdollinen, onko kansallisiin perustuslain säännöksiin sovellettava yhdenmukaisen tulkinnan periaatetta siten, että on valittava sellainen tulkinta, jonka nojalla perustuslain säännökset ovat yhteensopivia unionin oikeuden kanssa, eli nyt käsiteltävässä asiassa siten, että perustuslain 23 §:n 2 momentissa ja 103 §:n 3 momentissa ei velvoiteta soveltamaan yhdenvertaisen kohtelun- sekä ansioituneisuus- ja pätevyysperiaatteita työsopimussuhteisten työntekijöiden palvelukseenottomenettelyissä?
- F) Voidaanko työsopimuksen muuttamista vakituiseksi työsopimukseksi direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan puitesopimuksen ja kyseistä direktiiviä tulkitsevan Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti jättää soveltamatta, jos ennen kuin tästä muuttamisesta on määrätty tuomioistuiniteitse, lailla säädetään tilapäisten työsuhteiden vakinaistamis- tai vakiinnuttamismenettelystä, joka on tarkoitus toteuttaa seuraavien vuosien aikana ja joka edellyttää julkisten kilpailujen järjestämistä työntekijän hoitaman viran täyttämiseksi, kun otetaan huomioon, että kyseisessä menettelyssä on taattava ”vapaa kilpailun ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden ja ansioituneisuus-, pätevyys- ja julkisuusperiaatteiden noudattaminen” ja että työntekijää, jota perättäisten tilapäisten työsopimusten tekeminen tai niiden perättäinen uudistaminen koskee, ei siten välttämättä vakinaisteta kyseiseen toimeen, koska se annetaan toiselle henkilölle, missä tapauksessa työntekijän työsopimus päättyy ja hänelle maksetaan korvaus, joka vastaa 20 päivän palkkaa kultakin työssäolovuodelta, kuitenkin enintään yhden vuoden palkkaa?

(¹) EU:C:2018:166

(²) EU:C:2019:387

(³) EYVL 1999, L 175, s. 43

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt
11.5.2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v. College voor de toelating van
gewasbeschermingsmiddelen en biociden, muu osapuoli: Dow AgroScience BV (Dow)**

(Asia C-308/22)

(2022/C 359/21)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Vastaaja: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Muu osapuoli: Dow AgroScience BV (Dow)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asianomaisella jäsenvaltiolla, joka päättää asetuksen 1107/2009 36 artiklan 2 kohdan perusteella luvan myöntämisestä kasvinuojeluaineelle, harkintavaltaa poiketa hakemuksen asetuksen 1107/2009 (¹) 36 artiklan 1 kohdan perusteella tutkineen vyöhykkeeseen kuuluvan esittelevän jäsenvaltion arvioinnista, ja jos näin on, millainen tämä harkintavalta on?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asianomaisella jäsenvaltiolla ei ole lainkaan harkintavaltaa tai harkintavalta on rajallinen, miten perusoikeuskirjan 47 artiklassa tarkoitettu oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin toteutuu? Voidaanko vyöhykkeeseen kuuluvan esittelevän jäsenvaltion suorittaman arvioinnin oikeellisuus riitauttaa täysimääräisesti asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa tuomioistuimessa?
- 3) Jos asianomainen jäsenvaltio tai kyseisen jäsenvaltion tuomioistuin toteaa, että vyöhykkeeseen kuuluvan esittelevän jäsenvaltion arviointi on riittämättömästi perusteltu, missä määrin asianomaisen jäsenvaltion on tällöin otettava vyöhykkeeseen kuuluva esittelevä jäsenvaltio mukaan riittävästi perustellun arvioinnin laatimiseen?
- 4) Riittääkö, että vyöhykkeeseen kuuluva esittelevä jäsenvaltio suorittaa arvioinnin pelkästään vahvistettujen ohjeasiakirjojen perusteella, vaikka ne perustuvat tieteelliseen ja tekniseen tietämykseen, joka ei ole enää täysin ajan tasalla?
- 5) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, riittääkö, että arvioinnista vastaava jäsenvaltio tukeutuu lisäksi tieteelliseen ja tekniseen tietämykseen, joka sisältyy jo laadittuihin mutta vielä vahvistamattomiin ohjeasiakirjoihin, vai onko vyöhykkeeseen kuuluva arvioinnista vastaavan jäsenvaltion otettava huomioon kaikki saatavilla oleva, myös ohjeasiakirjoihin sisältyvät tieteellinen ja tekninen tietämys?

(¹) Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21.10.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009 (EUVL 2009, L 309, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt
11.5.2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v. College voor de toelating van
gewasbeschermingsmiddelen en biociden, muu osapuoli: Adama Registrations BV (Adama)**

(Asia C-309/22)

(2022/C 359/22)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Vastapuoli: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Muu osapuoli: Adama Registrations BV (Adama)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Seuraako asetuksen 2018/605 (¹) 2 artiklasta, että toimivaltaisen viranomaisen on sovellettava hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien määrittämistä koskevia uusia kriteereitä myös vielä 10.11.2018 käsiteltävinä olevia lupahakemuksia koskevassa arviointi- ja päätöksentekomenettelyssä, kun otetaan huomioon myös asetuksen N:o 1107/2009 29 artiklan 1 kohdan e alakohta, luettuna yhdessä asetuksen N:o 1107/2009 (²) 4 artiklan 3 kohdan kanssa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko toimivaltaisen viranomaisen lykättävä lupahakemusten arviointi- ja päätöksentekomenettelyä odotettaessa Euroopan komission päätelmiä asetuksen N:o 2018/605 vaikutuksista kuhunkin asetuksen N:o 1107/2009 nojalla käynnissä olevaan menettelyyn, kun otetaan huomioon asetuksen N:o 2018/605 johdanto-osan kahdeksas perustelukappale?

- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, riittääkö, että toimivaltainen viranomainen suorittaa arvioinnin ainoastaan hakemuksen tekoajankohtana saatavilla olleiden tietojen perusteella, vaikka niihin sisältyvä tieteellinen ja tekninen tietämys ei riidanalaisen päätöksen tekoajankohtana ole enää ajan tasalla?

- (¹) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 liitteen II muuttamisesta vahvistamalla tieteelliset kriteerit hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien määrittämiseksi 19.4.2018 annettu komission asetus (EU) 2018/605 (EUVL 2018, L 101, s. 33).
- (²) Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21.10.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009 (EUVL 2009, L 309, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt
11.5.2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v. College voor de toelating van
gewasbeschermingsmiddelen en biociden, muu osapuoli: BASF Nederland BV (BASF)**

(Asia C-310/22)

(2022/C 359/23)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Vastapuoli: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Muu osapuoli: BASF Nederland BV (BASF)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Seuraako asetuksen N:o 1107/2009 (¹) 4 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta, luettuna yhdessä liitteessä II olevan 3.6.5 kohdan kanssa, että hormonitoimintaa häiritseviä ominaisuuksia, joita tehoaineella voisi olla, ei enää arvioida arvioitaessa kasvinsuojeluaineen lupahakemusta kansallisella tasolla?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, merkitseekö tämä sitä, että hormonitoimintaa häiritseviä ominaisuuksia koskevaa tieteellistä ja teknistä tietämystä, johon esimerkiksi asetukset 283/2013 (²) ja 2018/605 (³) perustuvat, ei oteta huomioon kasvinsuojeluaineen lupahakemusta arvioitaessa? Missä suhteessa tämä on asetuksen 1107/2009 29 artiklan 1 kohdan e alakohdassa asetettuun vaatimukseen, jonka mukaan kyseinen arviointi on tehtävä kulloisenkin tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, miten valittajan kaltaisella hallituksista riippumattomalla järjestöllä on perusoikeuskirjan 47 artiklassa tarkoitettu tehokas oikeussuojakeino, jotta se voi saattaa tehoaineen hyväksynnän tuomioistuimen käsiteltäväksi?
- 4) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, merkitseekö tämä sitä, että lupahakemuksen arvioinnin yhteydessä on näiden hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien osalta lähdeittävä senhetkisestä tieteellisestä ja teknisestä tietämyksestä?

(¹) Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21.10.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009 (EUVL 2009, L 309, s. 1).

(²) Tehoaineita koskevien tietovaatimusten vahvistamisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti 1.3.2013 annettu komission asetus (EU) N:o 283/2013 (EUVL 2013, L 93, s. 1).

(³) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 liitteen II muuttamisesta vahvistamalla tieteelliset kriteerit hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien määrittämiseksi 19.4.2018 annettu komission asetus (EU) 2018/605 (EUVL 2018, L 101, s. 33).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 12.5.2022 – E. v. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Asia C-322/22)

(2022/C 359/24)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Valittaja: E.

Vastapuoli: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (konsolidoitu versio, EUVL C 326/13, 26.10.2012) 4 artiklan 3 kohdassa ilmaistut tehokkuuden ja vilpittömän yhteistyön periaatteet sekä vastaavuuden periaate tai jokin muu unionin oikeuden asiaankuuluva periaate esteenä sellaiselle kansalliselle säännökselle, kuten verotusmenettelystä 29.8.1997 annetun lain (Ustawa z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa; koonnos Dz. U. 2012, järjestysnumero 749, sellaisena kuin se on muutettuna) 78 §:n 5 momentin 1 ja 2 kohta, joissa säädetään, että veronmaksajan unionin oikeuden vastaisesti pidättämän veron liikamaksun korkoja ei makseta verovelvolliselle 30 päivän jälkeiseltä ajanjaksolta, laskettuna siitä päivästä, jona Euroopan unionin tuomioistuimen tuomio, jossa todettiin veronkannon yhteensopimattomuus unionin oikeuden kanssa, on julkaistu virallisessa lehdessä, jos verovelvollinen on jättänyt liikamaksun vahvistamista koskevan hakemuksen tämän ajankohdan jälkeen, ja kansallisen lainsäädännön veronkantoa koskevat säännökset ovat, huolimatta unionin tuomioistuimen 10.4.2014 antamasta tuomiosta (C-190/12, EU:C:2014:249), edelleen ristiriidassa unionin oikeuden kanssa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 17.5.2022 – KT v. Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

(Asia C-331/22)

(2022/C 359/25)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: KT

Vastaaja: Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Laissa 20/2021 säädetään ainoana seuraamustoimenpiteenä valintamenettelyistä, sekä korvauksesta sellaisille väärinkäytösten kohteille, jotka eivät ole läpäisseet mainittuja valintamenettelyjä. Onko mainittu laki ristiriidassa direktiivin 1999/70/EY⁽¹⁾ liitteenä olevan puitesopimuksen 5 lausekkeen kanssa, kun siinä ei säädetä seuraamuksia väärinkäytöksistä, jotka kohdistuvat tilapäisiin julkisen sektorin työntekijöihin, jotka ovat läpäisseet mainitut valintamenettelyt, ottaen huomioon, että seuraamus on aina välttämätön eikä kyseisen valintamenettelyn läpäiseminen ole seuraamustoimenpide, joka täyttää direktiivissä säädetyt vaatimukset, kuten unionin tuomioistuin on katsonut asiassa C-103/19⁽²⁾, 2.6.2021 antamassaan tuomiossa?

- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi eikä laissa 20/2021 säädetä muista tehokkaista seuraamustoimenpiteistä peräkkäisten määräaikaisten työ sopimusten väärinkäytöstä tai tilapäisen työ sopimuksen sääntöjenvastaisesta jatkamisesta, onko se, että laissa 20/2021 ei säädetä peräkkäisten määräaikaisten työ sopimusten tai tilapäisen työ sopimuksen, jota on jatkettu sääntöjenvastaisesti, muuntamisesta toistaiseksi voimassa olevaksi työ sopimukseksi, ristiriidassa direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan puitesopimuksen 5 lausekkeen kanssa, kuten unionin tuomioistuin on katsonut asiassa C-153/20 ⁽¹⁾, 3.9.2020 antamassaan määräyksessä?
- 3) Tribunal Supremo on vahvistanut 26.9.2018 antamissaan tuomioissa nro 1425/2018 ja 1426/2018 oikeuskäytäntöä, joka on vakiinnutettu 20.12.2021 annetussa tuomiossa nro 1534/2021, ja jonka mukaan toimenpide, joka on toteutettava tilapäisen työvoiman väärinkäyttöä koskevassa tilanteessa, voi muodostua pelkästään siitä, että väärinkäytösten kohteeksi joutuneen julkisen sektorin työntekijän epävarmaa työsuhdetta jatketaan siihen asti, kunnes työnantajana toimiva hallinto määrittää, onko kyseessä rakenteellinen tarve ja käynnistää vastaavat kaikille avoimet valintamenettelyt – joihin hakijat, jotka eivät ole kärsineet väärinkäytöksistä tilapäisen palvelussuhteen aikana, voivat osallistua – viran täyttämiseksi toistaiseksi voimassa olevassa palvelussuhteessa olevilla tai vakituisilla virkamiehillä. Onko mainittu oikeuskäytäntö ristiriidassa direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan puitesopimuksen 5 lausekkeen kanssa, ottaen huomioon, että kaikille avoin valintamenettely ja sen läpäiseminen eivät ole seuraamustoimenpide, joka täyttää direktiivissä säädetyt vaatimukset, kuten unionin tuomioistuin on katsonut asiassa C-103/19, 2.6.2021 antamassaan tuomiossa?
- 4) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi eikä Tribunal Supremon oikeuskäytännössä määrätä muista tehokkaista seuraamustoimenpiteistä peräkkäisten määräaikaisten työ sopimusten väärinkäytöstä tai tilapäisen työ sopimuksen sääntöjenvastaisesta jatkamisesta, onko se, että oikeuskäytännössä ei määrätä peräkkäisten määräaikaisten työ sopimusten tai tilapäisen työ sopimuksen, jota on jatkettu sääntöjenvastaisesti, muuntamisesta toistaiseksi voimassa olevaksi työ sopimukseksi, ristiriidassa direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan puitesopimuksen 5 lausekkeen kanssa, kuten unionin tuomioistuin on katsonut asiassa C-153/20, 3.9.2020 antamassaan määräyksessä?
- 5) Jos direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan puitesopimuksen 5 lausekkeen täytäntöönpanemiseksi annettu lainsäädäntö on unionin oikeuden vastainen, koska siinä ei säädetä mistään erityisestä seuraamustoimenpiteestä, jolla varmistetaan kyseisen unionin määräyksen tavoitteiden noudattaminen ja lopetetaan julkisen sektorin työntekijöiden epävarma tilanne,

onko tällaisessa tilanteessa kansallisten oikeusviranomaisten päätettävä, että väärinkäytöksen kohteena oleva tilapäinen työsuhde muunnetaan pysyväksi työsuhteeksi, joka poikkeaa virkamiesten virkasuhteesta, mutta joka tarjoaa väärinkäytöksen kohteelle vakaan työsuhteen, jotta väärinkäyttö ei jäisi seuraamuksitta ja vaarantaisi puitesopimuksen 5 lausekkeen tavoitteiden saavuttamista, vaikka kansallisessa lainsäädännössä ei säädettäisikään tällaisesta muuntamisesta, edellyttäen, että mainittua tilapäistä työsuhdetta on edeltänyt julkinen valintamenettely, joka on yhdenvertaista kohtelua, ansioita ja kykyä koskevien periaatteiden mukainen?

⁽¹⁾ Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY – EUVL 1999, L 175, s. 43.

⁽²⁾ EU:C:2021:460

⁽³⁾ EU:C:2020:760

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugali) on esittänyt 24.5.2022 – Cofidis v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Asia C-340/22)

(2022/C 359/26)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Cofidis

Vastapuoli: Autoridade Tributária e Aduaneira

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 15.5.2014 annettu direktiivi 2014/59/EU⁽¹⁾ esteenä sille, että toiseen unionin jäsenvaltioon sijoittautuneiden rahoituslaitosten sivuliikkeitä verotetaan jäsenvaltiossa Portugalin kansallisella pankkisektorilla sovellettavan solidaarisuuslisäverolain kaltaisen lainsäädännön mukaisesti, jos vero määräytyy oikaistujen velkojen ja taseen ulkopuolisten johdannaisten nimellisarvon perusteella, eikä siitä saatavia verotuloja ohjata kriisinratkaisutoimenpiteiden kansallisiin rahoitusmekanismeihin tai yhteisen kriisinratkaisurahaston rahoittamiseen?
- 2) Onko SEUT 49 artiklassa määrätty sijoittautumisvapaus esteenä käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan, Portugalin kansallisella pankkisektorilla sovellettavan solidaarisuuslisäverolain kaltaiselle lainsäädännölle, jonka nojalla vahvistetuista ja hyväksytyistä vastuista voidaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o (EU) 575/2013⁽²⁾ toisen osan mukaisesti tämän asetuksen kymmenennen osan siirtymäsäännökset huomioon ottaen vähentää tiettyjä ensisijaisen pääoman (T1) ja toissijaisen pääoman (T2) laskennassa huomioon otettavia rahoitusvälineitä, kun tällaisia välineitä voivat laskea liikkeeseen ainoastaan oikeushenkilöt eli eivät toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten sivuliikkeet?

⁽¹⁾ EUVL 2014, L 173, s. 190.

⁽²⁾ EUVL 2013, L 176, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugali) on esittänyt 31.5.2022 – NM v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Asia C-349/22)

(2022/C 359/27)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: NM

Vastapuoli: Autoridade Tributária e Aduaneira

Ennakkoratkaisukysymys

Onko SEUT 110 artikla esteenä sen kaltaiselle kansallisen oikeuden säännökselle kuin ajoneuvoverokoodeksin (código do imposto sobre veículos, CISV) 8 §:n 1 momentin d kohta, jonka mukaan tietyt ympäristöedellytykset täyttävistä kevyistä henkilöajoneuvoista perittävää, moottoriajoneuvojen kulutukseen luovuttamiseen perustuvaa veroa (ISV) huojennetaan 25 prosenttiin, kun tämän 1.1.2021 voimaan tulleen ja siitä alkaen sovelletun säännöksen mukainen kohtelu on aiemmin voimassa ollut säännöstä rajoittavampi ja kun sitä sovelletaan sekä uusiin portugalilaisiin ajoneuvoihin että muista unionin jäsenvaltioista peräisin oleviin, kyseisestä päivämäärästä alkaen ensirekisteröitäviin käytettyihin ajoneuvoihin ja kun kyseisen kaltaisten ajoneuvojen kohtelu on yhdenvertaista mutta johtaa mahdollisesti yhtä pitkään käytössä olleiden ja aiemmin voimassa olleet lievemmät ympäristövaatimukset täyttävien muttei uuden säännöksen vaatimuksia täyttävien käytettyjen ajoneuvojen erilaiseen kohteluun sen mukaan, a) onko ajoneuvot saatettu markkinoille ja rekisteröity alun perin Portugalissa ennen uuden säännöksen voimaantuloa, jolloin niiden kyseistä veroa on huojennettu 25 prosenttiin, minkä voidaan olettaa vaikuttavan niiden markkinahintaan käytettynä, vai b) onko ajoneuvot rekisteröity unionin toisessa jäsenvaltiossa aiemman säännöksen voimassaoloaikana ja luovutettu kulutukseen Portugalissa uuden säännöksen voimaantulon jälkeen, jolloin niistä on peritty 100-prosenttinen vero?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Hamm (Saksa) on esittänyt 1.6.2022 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on A**

(Asia C-352/22)

(2022/C 359/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Hamm

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Syytteessä oleva henkilö: A

Hakija: Generalstaatsanwaltschaft Hamm

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU⁽¹⁾ (jäljempänä menettelydirektiivi) 9 artiklan 2 ja 3 kohtaa, luettuina yhdessä 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU⁽²⁾ (jäljempänä määritelmädirektiivi) 21 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että henkilön lainvoimainen tunnustaminen Geneven yleissopimuksessa tarkoitetuksi pakolaiseksi Euroopan unionin toisessa jäsenvaltiossa on luovuttamismenettelyn osalta jäsenvaltiossa, jota pyydetään luovuttamaan tällainen henkilö, kansallisen oikeuden direktiivin mukaista tulkintaa koskevan unionin oikeuteen sisältyvän velvoitteen (SEUT 288 artiklan kolmas kohta ja SEU 4 artiklan 3 kohta) perusteella sillä tavalla sitova, että sen myötä henkilön luovuttaminen kolmanteen maahan tai alkuperämaahan on väistämättä poissuljettua siihen saakka, kunnes pakolaisasema peruutetaan tai sen voimassaolo on päättynyt?

⁽¹⁾ Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 60).

⁽²⁾ Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle (uudelleenlaadittu) 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 2.6.2022 – Pro Rauchfrei e.V.
v. JS e.K.**

(Asia C-356/22)

(2022/C 359/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Pro Rauchfrei e.V.

Vastaaja: JS e.K.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Käsittääkö direktiivin 2014/40/EU⁽¹⁾ 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu markkinoille saattamisen käsite tupakkatuotteiden tarjoamisen automaateissa siten, että automaateissa olevissa savukepakkauksissa on lakisääteiset varoitukset mutta kuluttaja ei aluksi näe automaateissa saatavilla olevia savukepakkauksia ja pakkauksissa olevat varoitukset tulevat näkyviin vasta, kun asiakas käyttää automaattia, jonka kassalla työskentelevä henkilö on ensin asettanut käyttöön, ja automaatti luovuttaa savukepakkauksen kassahihnalle vielä ennen maksutapahtumaa?

- 2) Käsittääkö direktiivin 2014/40/EU 8 artiklan 3 kohdan ensimmäiseen virkkeeseen sisältyvä kielto, jonka mukaan mikään "muu seikka" ei saa "peittää" varoituksia, tapauksen, jossa tavaran esillepanossa automaatti peittää koko savukepakkauksen ulkoosan?

(¹) Tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta 3.4.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/40/EU (EUVL 2014, L 127, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy w Warszawie (Puola) on esittänyt 8.6.2022 – G. sp.
z o.o. v. W S.A.**

(Asia C-371/22)

(2022/C 359/30)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Okręgowy w Warszawie

Pääasian asianosaiset

Valittaja: G sp. z o.o.

Vastapuoli: W S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY (¹) kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 5 ja 7 kohtaa, joiden mukaan sähköasiakkaan (pienyrittäjän) oikeuksien on toteuduttava sähköntoimittajan vaihtuessa kunnioittaen periaatetta, joka varmistaa, että vaatimukset täyttävät asiakkaat voivat tosiasiallisesti helposti vaihtaa toimittajaa ja niin, että kyseinen vaihtaminen tapahtuu kustannusten, työmäärän ja ajan osalta syrjimättömästi tulkittava siten, että se on esteenä mahdollisuudelle veloittaa sopimussakko määräaikaisen sähköntoimitussopimuksen irtisanomisesta, jos asiakas haluaa vaihtaa sähköntoimittajaa riippumatta aiheutuneen vahingon määrästä (23.4.1964 annetun siviililain 483 §:n 1 momentti ja 484 §:n 1 ja 2 momentti) ja ilman, että energialaissa (10.4.1997 annetun energialain 4j §:n 3a momentti) on määritetty mitään perusteita kyseisten maksujen laskemiseksi ja niiden määrän määrittämiseksi?
- 2) Onko sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 5 ja 7 kohtaa, joiden mukaan sähköasiakkaan (pienyrittäjän) oikeuksien on toteuduttava sähköntoimittajan vaihtuessa niin, että kyseinen vaihtaminen tapahtuu kustannusten, työmäärän ja ajan osalta syrjimättömästi ja kunnioittaen periaatetta, joka varmistaa, että vaatimukset täyttävät asiakkaat voivat tosiasiallisesti helposti vaihtaa toimittajaa, tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle sopimusehtojen tulkinnalle, jonka mukaan silloin, kun määräaikainen sähköntoimitussopimus irtisanotaan ennen aikaisesta, sellaisten maksujen periminen asiakkailta (pienyrittäjiltä), jotka vastaavat de facto kustannuksia sähköstä, jota ei ole otettu sopimuksen voimassaolon päättymiseen saakka ota tai maksa -periaatteen mukaisesti, on mahdollista?

(¹) EUVL 2009, L 211, s. 55.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luxemburg) on esittänyt
9.6.2022 – CM v. DN**

(Asia C-372/22)

(2022/C 359/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg

Pääasian asianosaiset

Hakija: CM

Vastapuoli: DN

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 ⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohtaa
 - a. asetuksen 2 artiklan 10 alakohdassa tarkoitetun tapaamisoikeuden muuttamista koskevaan vaatimukseen, jonka tapaamisoikeuden haltija on esittänyt lasten aiemman asuinvaltion tuomioistuimen sellaisen ratkaisun perusteella, jonka vaikutusten voimaantuloa on lykätty lasten edun nojalla mutta joka on lainvoimainen ja saanut oikeusvoiman ja joka on annettu yli neljä kuukautta ennen kuin tapaamisoikeuden muuttamista koskeva vaatimus on esitetty tuomioistuimessa mainitun 9 artiklan 1 kohdan perusteella,
 - b. siten, että asetuksen 8 artiklassa säädettyä lähtökohtaisesti toimivaltaista tuomioistuinta koskevaa sääntöä ei sovelleta, vaikka mainitun asetuksen johdanto-osan 12 perustelukappaleessa todetaan, että ”Tässä asetuksessa vahvistetut toimivaltasäännökset vanhempainvastuuta koskevista asioista on muotoiltu lapsen edun perusteella ja ottaen erityisesti huomioon läheisyyden periaate. Niinpä toimivallan pitäisi ensisijaisesti olla tuomioistuimilla siinä jäsenvaltiossa, jossa lapsen asuinpaikka on, paitsi tietyissä olosuhteissa lapsen asuinpaikan muuttuessa – –”?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko asetuksen (EY) N:o 2201/2003 9 artiklan 1 kohdan mukainen – näin ollen olemassa oleva – toimivalta, jota sovelletaan asetuksen ”8 artiklasta poiketen”, esteenä asetuksen 15 artiklan soveltamiselle, kun kyseistä artiklaa sovelletaan ”poikkeuksellisesti” ja ”kun se on lapsen edun mukaista”?

⁽¹⁾ EUVL 2003, L 338, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) on esittänyt 9.6.2022 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on NE**

(Asia C-373/22)

(2022/C 359/32)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Spetsializiran nakazatelen sad

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

NE

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEU 2 artiklaa, SEU 6 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, luettuina yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, tulkittava siten, että tuomioistuin, joka käsittelee rikosasiaa ja on samanaikaisesti vastaajana menettelyssä, joka koskee vahingonkorvauskannetta, jonka kyseisen rikosasian vastaaja on nostanut ja jossa mainitun tuomioistuimen tai tuomioistuimen, joka on sen oikeudellinen seuraaja samassa tai toisessa rikosasiassa, väitetään menetelleen lainvastaisesti, tai joka olisi vahingonkorvausvelvollinen, jos kanne hyväksytään, ei ole unionin oikeudessa tarkoitettu riippumaton ja puolueeton tuomioistuin?
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko mainittuja unionin oikeuden määräyksiä tulkittava siten, että tällainen tuomioistuin ei voi jatkaa rikosoikeudenkäyntiä eikä myöskään antaa asiassa ratkaisua, ja mitä seurauksia kyseisen tuomioistuin prosessi- ja aineellisoikeudellisille toimille olisi sillä, jos se ei jääväisi itseään esteellisenä?
- 3) Onko SEU 2 artiklaa, SEU 6 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, luettuina yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, tulkittava siten, että tuomioistuimen, joka lakkautetaan tuomioistuinjärjestelmää koskevaan lakiin [Zakona za sadebnata vlast] hyväksytyllä muutoksella (DV nro 32/26.4.2022; muutoslain täytäntöönpanoa on lykätty 27.7.2022 saakka), missä yhteydessä tuomioistuinten on kuitenkin jatkettava asioiden käsittelyä kyseiseen ajankohtaan saakka ja käsiteltävä senkin jälkeen asiat, joissa on jo pidetty valmistelutuntto, riippumattomuuteen vaikuttaa se, jos tuomioistuimen lakkauttamista perustellaan sillä, että näin turvataan tuomioistuinten riippumattomuutta koskeva perustuslaillinen periaate ja kansalaisten perustuslaillisten oikeuksien suoja, esittämättä kuitenkaan asianmukaisesti, minkä tosiseikkojen perusteella päätellään, että näitä periaatteita on loukattu?
- 4) Onko mainittuja unionin oikeuden määräyksiä tulkittava siten, että ne ovat esteenä tuomioistuinjärjestelmää koskevan lain (DV nro 32/26.4.2022; muutoslain täytäntöönpanoa on lykätty [27].7.2022 saakka) kaltaisille kansallisille säännöksille, jotka johtavat Bulgarian tuomioistuinlaitoksen itsenäisen elimen (erityisrikostuomioistuin) lakkauttamiseen kokonaan edellä mainituilla perusteluilla ja tuomareiden (myös sen ratkaisukokoonpanon tuomarin, joka käsittelee konkreettista rikosasiaa) siirtämiseen kyseisestä tuomioistuimesta muihin tuomioistuihin koko maan alueella, myös sellaisiin, jotka sijaitsevat kaukana heidän nykyisestä toimipaikastaan, vahvistamatta etukäteen kyseistä paikkakuntaa (jolle tuomari siirretään) ja pyytämättä tuomarin suostumusta ja ainoastaan näiden tuomareiden osalta lainsäädännössä säädettyjen rajoitusten, jotka koskevat sitä, montako heistä voidaan korkeintaan nimittää uudelleen lainkäyttöelimeen, mukaisesti?
- 5) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, ja ottaen huomioon unionin oikeuden ensisijaisuus, mitä menettelyllisiä toimia lakkautettavien tuomioistuinten tuomareiden olisi toteutettava? Mitä seurauksia tällä olisi lakkautettavan tuomioistuimen menettelyä koskeville päätöksille asioissa, joiden käsittely on saatettava päätökseen, ja näissä asioissa annettaville lopullisille ratkaisuille?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 10.6.2022 – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited ja Meta Platforms Ireland Limited v. Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

(Asia C-376/22)

(2022/C 359/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittajat: Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited ja Meta Platforms Ireland Limited

Vastaaja: Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2000/31/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan ii alakohdasta tulkittava siten, että toimenpiteellä, joka kohdistuu ”tiettyyn tietoyhteiskunnan palveluun”, voidaan ymmärtää tarkoitettavan myös lakisäateistä toimenpidettä, joka koskee tiettyjen tietoyhteiskunnan palvelujen (kuten viestintäalustojen) yleisesti kuvattua ryhmää, vai edellyttääkö kyseisessä säännöksessä tarkoitettujen toimenpiteiden olemassaolo konkreettista yksittäistapausta (esimerkiksi nimeltä määrättyä viestintäalustaa) koskevan päätöksen tekemistä?
- 2) Onko direktiivin 2000/31 3 artiklan 5 kohtaa tulkittava siten, että se, ettei toteutetusta toimenpiteestä ole ilmoitettu (jälkikäteen) ”mahdollisimman pian” Euroopan komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka alueelle palvelujentarjoaja on sijoittautunut, kuten kyseisen säännöksen mukaan on tehtävä kiireellisissä tapauksissa, johtaa siihen, ettei tätä toimenpidettä – (jälkikäteen tehtävään) ilmoittamiseen riittävän ajanjakson päättymisen jälkeen – voida soveltaa tiettyyn palveluun?
- 3) Onko direktiivin 2010/13/EU⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä (EU) 2018/1808⁽³⁾, 28 a artiklan 1 kohta esteenä direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen sellaisen toimenpiteiden soveltamiselle, joka ei kohdistu videonjakoalustalla tarjottaviin ohjelmiin ja käyttäjien tuottamiin videoihin?

⁽¹⁾ Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) (EYVL 2000, L 178, s. 1).

⁽²⁾ Audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10.3.2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL 2010, L 95, s. 1).

⁽³⁾ Audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi 14.11.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1808 (EUVL 2018, L 303, s. 69).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt
10.6.2022 – LR v. Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia ja Ufficio
scolastico regionale Friuli Venezia Giulia**

(Asia C-377/22)

(2022/C 359/34)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantaja: LR

Vastaajat: Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia ja Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

Ennakkoratkaisukysymys

Vaikka on kiistatonta, että kantajalle Yhdistyneessä kuningaskunnassa kertynyttä palvelusaikaa voidaan arvioida unionin oikeuden mukaisesti huolimatta siitä, että valtio on sittemmin eronnut Euroopan unionista, onko SEUT 45 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja asetuksen (EU) N:o 492/2011⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan b alakohdasta tulkittava siten, että ne ovat esteenä asetuksen (decreto legge) nro 126/2019, joka on muutettuna muunnettu laiksi lailla nro 159/2019, 1 §:n 6 momentin kaltaiselle säännökselle, jonka mukaan italialaisten toisen asteen oppilaitosten vakituisten opetushenkilöstön palvelukseen ottamiseksi järjestettyyn ylimääräiseen kilpailuun osallistuttaessa huomioon otetaan yksinomaan sellainen muutoin kuin viranhaltijana tehty opetustyö, jota ehdokkaat ovat tehneet kansallisissa valtion toisen asteen oppilaitoksissa, mutta ei muissa Euroopan

maissa samantasoisissa oppilaitoksissa tehtyä opetustyötä, kun otetaan huomioon, että kyseisen menettelyn erityisenä päämääränä on kansallisen prekarisaatioilmiön ehkäiseminen; ja mikäli asianomainen kansallinen säännös ei unionin tuomioistuimen näkemyksen mukaan ole periaatteessa ristiriidassa unionin lainsäädäntökehyksen kanssa, voidaanko sen käytännössä katsoa olevan oikeasuhtainen suhteessa sillä edellä mainitulla tavalla tavoiteltuun yleisen edun mukaiseen päämäärään?

(¹) Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 492/2011 (EUVL 2011, L 141, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Alankomaat) on esittänyt 15.6.2022 – X v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Asia C-392/22)

(2022/C 359/35)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Pääasian asianosaiset

Kantaja: X

Vastaaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Dublin-asetusta (¹), kun otetaan huomioon sen johdanto-osan 3, 32 ja 39 perustelukappale ja kun kyseistä asetusta luetaan yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1, 4, 18, 19 ja 47 artiklan kanssa, tulkittava ja sovellettava siten, että valtioiden välisen luottamuksen periaate on varaukseton, joten se, että hakemuksen käsittelystä mahdollisesti vastuussa oleva jäsenvaltio rikkoo vakavasti ja järjestelmällisesti unionin oikeutta sellaisten kolmansien valtioiden kansalaisten osalta, jotka eivät ole (vielä) Dublin-palajia, ennen kyseisten henkilöiden siirtämistä, estää ehdottomasti siirtämisen kyseiseen jäsenvaltioon?
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko Dublin-asetuksen 3 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1, 4, 18, 19 ja 47 artiklan kanssa, tulkittava siten, että jos hakemuksen käsittelystä mahdollisesti vastuussa oleva jäsenvaltio rikkoo vakavasti ja rakenteellisesti unionin oikeutta, siirron toteuttava jäsenvaltio ei voi Dublin-asetuksen yhteydessä yksinkertaisesti nojautua valtioiden välisen luottamuksen periaatteeseen, vaan sen on poistettava kaikki epäilyt tai tehtävä uskottavaksi, että hakija ei siirron jälkeen joudu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artiklan vastaiseen tilanteeseen?
- 3) Mitä todistelukeinoja käyttäen hakija voi tukea väitettään, jonka mukaan Dublin-asetuksen 3 artiklan 2 kohta on esteenä hänen siirtämiselleen, ja mikä on tältä osin käytettävä näyttökynnys? Kun otetaan huomioon Dublin-asetuksen johdanto-osan perustelukappaleissa olevat viittaukset unionin säännöstöön, onko siirron toteuttavalla jäsenvaltiolla yhteistyö- ja/tai varmistautumisvelvollisuus tai onko sen siinä tapauksessa, että kolmansien maiden kansalaisten perusoikeuksia loukataan vakavasti ja rakenteellisesti, saatava hakemuksen käsittelystä vastuussa olevalta jäsenvaltiolta yksilölliset takeet siitä, että hakijan perusoikeuksia (tosiaan) kunnioitetaan siirron jälkeen? Onko vastaus tähän kysymykseen erilainen, jos hakija ei pysty esittämään näyttöä, koska hän ei voi tukea johdonmukaisia ja yksityiskohtaisia lausumiaan asiakirjoilla, kun tätä ei lausumien luonteen vuoksi voida odottaakaan?

- 4) Ovatko vastaukset [edellä 3 kohdassa esitettyihin] kysymyksiin erilaiset, jos hakija tekee uskottavaksi, että viranomaisille kanteleminen ja/tai muutoksenhakukeinojen käyttäminen ei ole mahdollista ja/tai tehokasta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevassa jäsenvaltiossa?

- (¹) Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180, s. 31).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší soud České republiky (Tšekki) on esittänyt 15.6.2022 –
EXTÉRIA, s. r. o. v. Správní, s. r. o.**

(Asia C-393/22)

(2022/C 359/36)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší soud České republiky

Pääasian asianosaiset

Kantaja: EXTÉRIA, s. r. o.

Vastaaja: Správní, s. r. o.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 (¹) 7 artiklan 1 alakohdan b alakohtaa tulkittava siten, että palvelujen suorittamista koskevan sopimuksen käsite kattaa myös esisopimuksen (pactum de contrahendo), jonka perusteella osapuolet sitoutuvat tekemään sellaisen tulevan sopimuksen, joka on tässä säännöksessä tarkoitettu palvelujen suorittamista koskeva sopimus?

(¹) EUVL 2012, L 351, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 15.6.2022 –
Oilchart International NV v. O.W. Bunker (Netherlands) BV ja ING Bank NV**

(Asia C-394/22)

(2022/C 359/37)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Oilchart International NV

Vastapuolet: O.W. Bunker (Netherlands) BV ja ING Bank NV

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko Bryssel I a asetuksen 1215/2012⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan b alakohdalla, luettuna yhdessä maksukyvyttömyysasetuksen 1346/2000⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että Bryssel I a asetuksen 1215/2012 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa oleva ilmaus ”konkurssi, maksukyvyttömän yrityksen tai muun oikeushenkilön selvitysmenettely, akordi tai muut niihin rinnastettavat menettelyt” kattaa myös sellaisen menettelyn, jossa vaatimus kuvataan haasteesta pelkkänä myyntisaatavana mainitsematta, että vastaajaa koskeva konkurssimenettely on jo aloitettu, vaikka kyseisen vaatimuksen varsinaisena oikeusperustana ovat Alankomaiden konkurssioikeuden erityiset poikkeussäännöt (konkurssista ja maksunlykkäysmenettelystä 30.9.1893 annetun Alankomaiden lain (Wet op het faillissement en de surséance van betaling, jäljempänä NFW) 25 §:n 2 momentti), ja jonka yhteydessä

— on selvitettävä, onko kyseisen kaltaista saatavaa pidettävä todennettavana saatavana (NFW:n 26 §, luettuna yhdessä 110 §:n kanssa) vai todentamattomana saatavana (NFW:n 25 §:n 2 momentti)

— vastaus kysymykseen, voidaanko molemmat vaatimukset esittää samanaikaisesti ja eivätkö ne näytä sulkevan toisiaan pois, kun otetaan huomioon kummankin vaatimuksen erityiset oikeudelliset seuraukset (muun muassa mahdollisuudet vaatia maksamista pankkitakauksen perusteella konkurssiin asettamisen jälkeen), näyttäisi määrättyvän Alankomaiden konkurssioikeuden erityisten sääntöjen mukaisesti?

Lisäksi kysytään:

2) Voidaanko konkurssista ja maksunlykkäysmenettelystä 30.9.1893 annetun Alankomaiden lain (NFW) 25 §:n 2 momentin säännöksiä pitää yhteensopivina maksukyvyttömyysasetuksen 1346/2000 3 artiklan 1 kohdan kanssa siltä osin kuin NFW:n kyseisen säännöksen mukaan tällainen vaatimus (25 §:n 2 momentti) voidaan esittää toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa sen jäsenvaltion maksukyvyttömyysasioissa toimivaltaisen tuomioistuimen sijasta, jossa konkurssimenettely on aloitettu?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012 (EUVL 2012, L 351, s. 1).

⁽²⁾ Maksukyvyttömyysmenettelystä 29.5.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1346/2000 (EYVL 2000, L 160, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Varna (Varnan hallintotuomioistuin, Bulgaria) on esittänyt 14.6.2022 – ”Trade Express-L” OOD v. Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia ”Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

(Asia C-395/22)

(2022/C 359/38)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Varna

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ”Trade Express-L” OOD

Vastaaja: Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia ”Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa 14.9.2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/119/EY⁽¹⁾ johdanto-osan 33 perustelukappaleella, 1, 3 ja 8 artiklaa sekä 2 artiklan i ja j alakohdalla tulkittava kyseisen direktiivin ja energiatilastoista 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1099/2008⁽²⁾ 2 artiklan d alakohdan tavoite huomioon ottaen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä sen 17 artiklan kanssa, mukaisen suhteellisuusperiaatteen

valossa siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan henkilöt, jotka ovat tuoneet maahan yhteisön sisäisesti asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä A olevan 3.4.20 kohdan mukaisia voiteluöljyjä, (tai tällaisten voiteluöljyjen maahantuojat) voidaan velvoittaa perustamaan varmuusvarastoja?

2. Onko jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa 14.9.2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/119/EY johdanto-osan 33 perustelukappaletta, 1, 3 ja 8 artiklaa sekä 2 artiklan i ja j alakohtaa tulkittava kyseisen direktiivin tavoite huomioon ottaen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä sen 17 artiklan kanssa, mukaisen suhteellisuusperiaatteen valossa siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan tuotetyypit, joille on perustettava ja ylläpidettävä varmuusvarastoja, on rajoitettu vain osaan direktiivin 2 artiklan i alakohdassa, luettuna yhdessä asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä A olevan 3.4 luvun kanssa, mainituista tuotetyypeistä?
3. Onko jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa 14.9.2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/119/EY johdanto-osan 33 perustelukappaletta, 1, 3 ja 8 artiklaa sekä 2 artiklan i ja j alakohtaa tulkittava kyseisen direktiivin tavoite huomioon ottaen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä sen 17 artiklan kanssa, mukaisen suhteellisuusperiaatteen valossa siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan se, että henkilö harjoittaa yhteisössä yhä direktiivin 2 artiklan i alakohdassa, luettuna yhdessä asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä A olevan 3.4 luvun kanssa, mainittua tuotetyyppejä olevan tuotteen tuontia, johtaa siihen, että kyseinen henkilö veloitetaan perustamaan ja ylläpitämään toisen, muuntyyppisen tuotteen varmuusvarastoja?
4. Onko jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa 14.9.2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/119/EY johdanto-osan 33 perustelukappaletta, 1, 3 ja 8 artiklaa sekä 2 artiklan i ja j alakohtaa tulkittava kyseisen direktiivin tavoite huomioon ottaen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä sen 17 artiklan kanssa, mukaisen suhteellisuusperiaatteen valossa siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan henkilö on velvollinen perustamaan ja ylläpitämään varastoja tuotteelle, jota hän ei käytä taloudellisessa toiminnassaan ja joka ei liity kyseiseen toimintaan, jolloin tämä velvollisuus aiheuttaa myös huomattavan taloudellisen rasitteen (joka käytännössä johtaa siihen, ettei velvollisuutta voida täyttää), koska henkilöllä ei ole käytettävissään kyseistä tuotetta eikä hän ole myöskään sen maahantuojaj ja/tai haltija?
5. Jos johonkin näistä kysymyksistä vastataan kieltävästi, onko jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa 14.9.2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/119/EY johdanto-osan 33 perustelukappaletta, 1, 3 ja 8 artiklaa sekä 2 artiklan i ja j alakohtaa tulkittava kyseisen direktiivin tavoite huomioon ottaen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä sen 17 artiklan kanssa, mukaisen suhteellisuusperiaatteen valossa siten, että henkilö, joka on harjoittanut yhteisön sisäisesti tietyn tyyppisen tuotteen maahantuontia, voidaan velvoittaa perustamaan ja ylläpitämään varmuusvarastoja vain yhteisön sisäisen tuonnin kohteena olleelle samantyyppiselle tuotteelle?

(¹) EUVL 2009, L 265, s. 9.

(²) EUVL 2008, L 304, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kammergericht Berlin (Saksa) on esittänyt 15.6.2022 –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Asia C-396/22)

(2022/C 359/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuimet

Kammergericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Hakija: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko katsottava, että myös menettely yhteisen rangaistuksen määräämiseksi jälkikäteen kuuluu puitepäätöksen 2002/584/YOS, ⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299/YOS, ⁽²⁾ 4 a artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, jos päätös tehdään tuomiolla suullisen käsittelyn perusteella mutta siinä ei voida tutkia uudelleen syyksilukemista eikä muuttaa yksittäisestä teosta määrättyä rangaistusta?
- 2) Onko unionin oikeuden ensisijaisuuden kanssa yhteensopivaa se, että [kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa annetun lain (IRG)] 83 §:n 1 momentin 3 kohdassa Saksan lainsäätäjä on säätänyt vastaajan poissa ollessa annetun päätöksen olevan ehdoton este luovuttamiselle, vaikka puitepäätöksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299/YOS, 4 a artiklan 1 kohdassa säädetään tältä osin ainoastaan harkinnanvaraisesta kieltäytymisperusteesta?

⁽¹⁾ Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehty neuvoston puitepäätös (EYVL 2002, L 190, s. 1).

⁽²⁾ Puitepäätösten 2002/584/YOS, 2005/214/YOS, 2006/783/YOS, 2008/909/YOS ja 2008/947/YOS muuttamisesta henkilöiden prosessuaalisten oikeuksien parantamiseksi sekä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisen edistämiseksi sellaisten päätösten osalta, jotka on tehty vastaajan ollessa poissa oikeudenkäynnistä, 26.2.2009 tehty neuvoston puitepäätös 2009/299/YOS (EUVL 2009, L 81, s. 24).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kammergericht Berlin (Saksa) on esittänyt 15.6.2022 –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Asia C-397/22)

(2022/C 359/40)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Kammergericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Hakija: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Muu osapuoli: LM

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko katsottava, että siinä tapauksessa, että kutsu on annettu tiedoksi samassa taloudessa asuvalle aikuiselle, i) puitepäätöksen 2002/584/YOS, ⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299/YOS, ⁽²⁾ 4 a artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että tiedoksiantavan oikeusviranomaisen on näytettävä toteen, että asianomainen henkilö on tosiasiallisesti saanut kutsun, vai ii) onko puitepäätöksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299/YOS, 4 a artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että tiedoksianto samassa taloudessa asuvalle aikuiselle osoittaa asianomaisen olevan tosiasiallisesti tietoinen kutsusta, jos asianomainen ei esitä uskottavasti, ettei hän ole saanut tietoa kutsusta ja miksi näin on?
- 2) Onko toteutetun muutoksenhakumenettelyn yhteydessä puitepäätöksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299/YOS, 4 a artiklan 1 kohtaan sisältyvää käsitettä ”oikeudenkäynti” tulkittava siten, että se viittaa ensimmäisessä oikeusasteessa annettua ratkaisua edeltäneeseen oikeudenkäyntiin, jos ainoastaan vastaaja on valittanut ratkaisusta ja muutoksenhaku on hylätty?

- 3) Onko unionin oikeuden ensisijaisuuden kanssa yhteensopivaa se, että [kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa annetun lain (IRG)] 83 §:n 1 momentin 3 kohdassa Saksan lainsäätäjä on säätänyt vastaajan poissa ollessa annetun päätöksen olevan ehdoton este luovuttamiselle, vaikka puitepäätöksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299/YOS, 4 a artiklan 1 kohdassa säädetään tältä osin ainoastaan harkinnanvaraisesta kieltäytymisperusteesta?

- (¹) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehty neuvoston puitepäätös (EYVL 2002, L 190, s. 1).
- (²) Puitepäätösten 2002/584/YOS, 2005/214/YOS, 2006/783/YOS, 2008/909/YOS ja 2008/947/YOS muuttamisesta henkilöiden prosessuaalisten oikeuksien parantamiseksi sekä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisen edistämiseksi sellaisten päätösten osalta, jotka on tehty vastaajan ollessa poissa oikeudenkäynnistä, 26.2.2009 tehty neuvoston puitepäätös 2009/299/YOS (EUVL 2009, L 81, s. 24).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kammergericht Berlin (Saksa) on esittänyt 15.6.2022 –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Asia C-398/22)

(2022/C 359/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Kammergericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Hakija: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Muu osapuoli: RQ

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko toteutetun muutoksenhakumenettelyn yhteydessä puitepäätöksen 2002/584/YOS, (¹) sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299/YOS, (²) 4 a artiklan 1 kohtaan sisältyvää käsitettä "oikeudenkäynti" tulkittava siten, että se viittaa ensimmäisessä oikeusasteessa annettua ratkaisua edeltäneeseen oikeudenkäyntiin, jos ainoastaan vastaaja on valittanut ratkaisusta ja muutoksenhaku on joko hylätty tai ensimmäisessä oikeusasteessa annettua tuomiota on muutettu hänen hyväkseen?
- 2) Onko unionin oikeuden ensisijaisuuden kanssa yhteensopivaa se, että [kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa annetun lain (IRG)] 83 §:n 1 momentin 3 kohdassa Saksan lainsäätäjä on säätänyt vastaajan poissa ollessa annetun päätöksen olevan ehdoton este luovuttamiselle, vaikka puitepäätöksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299/YOS, 4 a artiklan 1 kohdassa säädetään tältä osin ainoastaan harkinnanvaraisesta kieltäytymisperusteesta?

(¹) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehty neuvoston puitepäätös (EYVL 2002, L 190, s. 1).

(²) Puitepäätösten 2002/584/YOS, 2005/214/YOS, 2006/783/YOS, 2008/909/YOS ja 2008/947/YOS muuttamisesta henkilöiden prosessuaalisten oikeuksien parantamiseksi sekä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisen edistämiseksi sellaisten päätösten osalta, jotka on tehty vastaajan ollessa poissa oikeudenkäynnistä, 26.2.2009 tehty neuvoston puitepäätös 2009/299/YOS (EUVL 2009, L 81, s. 24).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 15.6.2022 – Confédération paysanne v. Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire ja Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

(Asia C-399/22)

(2022/C 359/42)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Confédération paysanne

Vastaajat: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire ja Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetusta N:o 1169/2011,⁽¹⁾ asetusta N:o 1308/2013,⁽²⁾ asetusta N:o 543/2011⁽³⁾ ja asetusta N:o 952/2013⁽⁴⁾ tulkittava siten, että jäsenvaltiolle annetaan niissä toimivalta toteuttaa kansallinen toimenpide, jolla kielletään tietystä maasta peräisin olevien sellaisten hedelmien ja vihannesten tuonti, jotka eivät täytä asetuksen N:o 1169/2011 26 artiklan ja asetuksen N:o 1308/2013 76 artiklan mukaisia vaatimuksia, koska niissä ei mainita maata tai aluetta, josta ne todellisuudessa ovat peräisin, erityisesti, kun tämä vaatimusten rikkominen on hyvin laaja-alaista ja kun se on vaikeasti todettavissa sen jälkeen, kun tuotteet on tuotu unionin alueelle?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välistä assosiointia koskevan, 26.2.1996 tehdyn Euro-Välimeri-sopimuksen pöytäkirjojen N:o 1 ja N:o 4 muuttamisesta kirjeenvaihtona tehtyä sopimusta, joka hyväksyttiin 28.1.2019 annetulla neuvoston päätöksellä, tulkittava siten, että kun sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1669/2011 9 ja 26 artiklaa ja asetuksen (EU) N:o 1308/2011 76 artiklaa, yhtäältä Länsi-Saharan alueella korjattujen hedelmien ja vihannesten alkuperämaa on Marokko ja toisaalta Marokon viranomaisilla on toimivalta antaa asetuksen N:o 543/2011 mukaiset vaatimustenmukaisuustodistukset Länsi-Saharan alueella korjatuille hedelmille ja vihanneksille?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, soveltuuko kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen tekemisestä 28.1.2019 annettu neuvoston päätös (EU) 2019/217 yhteen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 5 kohdan ja 21 artiklan sekä kansainväliseen tapaoikeuteen perustuvan itsemääräämisoikeuden periaatteen kanssa, josta muistutetaan muun muassa Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 1 artiklassa?
- 4) Onko asetuksen (EU) N:o 1669/2011 9 ja 26 artiklaa ja asetuksen (EU) N:o 1308/2011 76 artiklaa tulkittava siten, että kun Länsi-Saharan alueella korjattuja hedelmiä tai vihanneksia tuodaan unionin alueelle tai myydään kuluttajille, niiden pakkauksissa ei voida ilmoittaa, että tuotteiden alkuperämaa on Marokko, vaan alkuperämaana on ilmoitettava Länsi-Saharan alue?

⁽¹⁾ Elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta 25.10.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (UE) N:o 1169/2011 (EUVL 2011, L 304, s. 18).

⁽²⁾ Maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1308/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 671).

⁽³⁾ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7.6.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 543/2011 (EUVL 2011, L 157, s. 1).

⁽⁴⁾ Unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 952/2013 (EUL 2013, L 269, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Dioikitiko Protodikeio Athinon (Kreikka) on esittänyt 16.6.2022 –
Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonon & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.) v.
Kreikan valtio**

(Asia C-404/22)

(2022/C 359/43)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Dioikitiko Protodikeio Athinon

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonon & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.)

Vastaaja: Kreikan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a) Mitä direktiivin 2002/14/EY⁽¹⁾ 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetaan yrityksellä, joka harjoittaa ”taloudellista toimintaa”?
 - b) Sisältyykö edellä tarkoitettuun käsitteeseen E.O.P.P.E.P:n kaltainen yksityisoikeudellinen oikeushenkilö, joka ammatillisten oppilaitosten sertifiointivaltuuksia käyttäessään toimii julkisoikeudellisena oikeushenkilönä ja käyttää julkista valtaa, kun i) tiettyjen sen toimintojen – kuten erityisesti kaikenkokoisten ja -muotoisten ammatinvalinnanohjauspalvelujen tarjoaminen ministeriöiden toimivaltaisille elimille, ammatillista koulutusta tarjoaville keskuksille ja elimille, yrityksille sekä työnantajien ja työntekijöiden elimille (lain 4115/2013 (A’ 24) 14 §:n 2 momentin ib kohta) – osalta ei ole suljettu pois, kuten käy ilmi saman lain 14 §:n 2 momentin ie kohdasta, jossa säädetään luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden tarjoamien neuvonta- ja ammatinvalintapalvelujen tarjoamisen edellytysten määrittelystä ja edellytyksistä maassa, sellaisten markkinoiden mahdollisuutta, joilla toimii kantajan kanssa kilpailevia liikeyrityksiä, ja kun ii) kantajan varoihin kuuluu edellä mainitun lain 23 §:n 1 momentin d kohdan mukaisesti tuloja, jotka saadaan sellaisten töiden suorittamisesta ja palvelujen tarjoamisesta, jotka joko ministeriö antaa sille tehtäväksi tai jotka suoritetaan kolmansien osapuolten, kuten erityisesti julkisyhteisöjen, kansallisten ja kansainvälisten järjestöjen, julkis- tai yksityisoikeudellisten oikeushenkilöiden ja yksityishenkilöiden puolesta, ja kun iii) lain 4115/2013 20 §:ssä puolestaan säädetään sen muiden toimintojen osalta maksujen, jotka ovat luonteeltaan vastikkeita, suorittamisesta?
 - c) Vaikuttaako edellä esitettyyn kysymykseen annettavaan vastaukseen se, jos useimmista (lain 4115/2013 14 §:n 2 momentti) yksityisoikeudellisen oikeushenkilön toimista ainoastaan osa katsotaan suoritetuksi markkinaympäristössä, ja jos näin on, riittääkö, että lainsäätäjä on tarkoittanut (lain 4115/2013 14 §:n 2 momentin ib kohta ja 23 §:n 1 momentin d kohta), että kyseinen oikeushenkilö toimisi ainakin osittain markkinatoimijana, vai onko tarpeen osoittaa, että se tosiasiaa toimii markkinaympäristössä tietyn toiminnan harjoittamiseksi?
- 2) a) Mitä direktiivin 2002/14/EY 4 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetaan käsitteillä yrityksen työllisyystilanne, työllisyyden rakenne ja työllisyyden todennäköinen kehitys, jotka ovat kysymyksiä, joista työntekijöille on tiedotettava ja joista heitä on kuultava?
 - b) Sisältyykö edellä mainittuihin käsitteisiin se, että oikeushenkilön, tässä tapauksessa E.O.P.P.E.P:n, toimintasäännön vahvistamisen jälkeen sen työntekijöitä irtisanotaan vastuutehtävistä, silloin, kun näitä tehtäviä ei ole lakkautettu organisaatorakenteessa ja kun työntekijät oli nimitetty niihin tilapäisesti sen jälkeen, kun organisaatioon oli yhdistetty yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt E.KE.PIS. ja E.K.E.P., jolloin syntyy velvoite tiedottaa asiasta työntekijöille ja kuulla heitä siitä ennen heidän irtisanomistaan?
 - c) Vaikuttaako edellä esitettyyn kysymykseen annettavaan vastaukseen i) se, onko työntekijän irtisanominen vastuutehtävästä johtunut tarpeesta varmistaa oikeushenkilön asianmukainen toiminta ja sen yksiköiden tarpeet, jotta oikeushenkilö voisi saavuttaa tavoitteet, joita varten se on perustettu, vai se, onko irtisanominen johtunut siitä, että työntekijä on hoitanut tilapäisen johtajan tehtävää koskevia velvoitteitaan epäasianmukaisesti, ii) se, että

vastuutehtävistä irtisanotut työntekijät ovat jääneet edelleen oikeushenkilön palvelukseen, tai iii) se, että samalla toimivaltaisen elimen päätöksellä, jolla sen työntekijät on irtisanottu vastuutehtävistä, muita henkilöitä on nimitetty tilapäisesti vastuutehtäviin?

- (¹) Työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä 11.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY – Työntekijöiden edustusta koskeva Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen julistus (EYVL 2002, L 80, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Krajský soud v Brně (Tšekin tasavalta) on esittänyt 20.6.2022 – CV v. Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

(Asia C-406/22)

(2022/C 359/44)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Krajský soud v Brně

Pääasian asianosaiset

Kantaja: CV

Vastaaja: Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU (¹) 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen turvallisten alkuperämaiden määrittämisen perusteena käytettävää direktiivin liitteessä I olevaa b alakohdtaa eli sitä, että missä määrin kyseinen maa antaa suojaa vainolta tai huonolta kohtelulta kunnioittamalla ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä yleissopimuksessa vahvistettuja oikeuksia ja vapauksia ja erityisesti niitä oikeuksia, joista ei voida poiketa mainitun yleissopimuksen 15 artiklan 2 kappaleen nojalla, tulkittava siten, että jos maa poikkeaa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen mukaisista sopimusvelvoitteistaan tämän yleissopimuksen 15 artiklassa tarkoitettua uhan vuoksi, se ei enää täytä turvallisena alkuperämaana pitämisen edellytyksiä?
- 2) Onko kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU 36 ja 37 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että jäsenvaltio määrittää maan turvallisesti alkuperämaaksi vain osittain ja tietyin alueellisin poikkeuksin, jolloin oletus siitä, että kyseinen osa maasta on hakijan kannalta turvallinen, ei päde, ja jos jäsenvaltio määrittää maan turvallisesti tällaisin alueellisin poikkeuksin, kyseistä maata ei voida pitää kokonaisuudessaan direktiivissä tarkoitettuna turvallisena alkuperämaana?
- 3) Jos jompaankumpaan edellä esitettyyn ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, onko kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU 46 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, tulkittava siten, että tuomioistuimen, joka tekee ratkaisun direktiivin 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmeisen perusteettomasta hakemuksesta direktiivin 31 artiklan 8 kohdan b alakohdan mukaisessa tutkintamenettelyssä annetusta päätöksestä tehdystä valituksesta, on edellä mainituista syistä otettava viran puolesta asia uudelleen tarkasteltavaksi unionin oikeuden vastaisesta maan turvallisesti määrittämisestä huolimatta, vaikkei hakija olisi vaatinut sitä?

(¹) EUVL 2013, L 180, s. 60.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Apelativen sad Sofia (Bulgaria) on esittänyt 21.6.2022 – UA v. EUROBANK BULGARIA AD

(Asia C-409/22)

(2022/C 359/45)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Apelativen sad Sofia

Pääasian asianosaiset

Kantaja ensimmäisessä oikeusasteessa: UA

Vastaaja ensimmäisessä oikeusasteessa: EUROBANK BULGARIA AD

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko valtakirja, jolla valtuutettu suorittaa maksajan nimissä maksutoimeksiannon välityksellä omaisuuden luovutuksen, [direktiivin 2007/64/EY] ⁽¹⁾ 4 artiklan 23 alakohdassa tarkoitettu maksuväline?
- 2) Onko apostille-todistus, jonka toimivaltainen ulkomainen viranomainen on esittänyt ulkomaisten yleisten asiakirjojen laillistamisvaatimuksen poistamisesta tehdyn vuoden 1961 Haagin yleissopimuksen nojalla, osa direktiivin 4 artiklan 19 alakohdassa, luettuna yhdessä 59 artiklan 1 [kohdan] kanssa, tarkoitettua todentamismenettelyä sekä maksuvälineen että maksutapahtuman osalta?
- 3) Voiko kansallinen tuomioistuin, jos maksuväline (myös se, joka oikeuttaa kolmannen henkilön suorittamaan luovutuksia maksajan nimissä) on muodollisesti (ulkoisesti) asianmukainen, katsoa, että maksutapahtuma on oikeutettu, toisin sanoen että maksaja on antanut suostumuksensa sen toteuttamiseen?

⁽¹⁾ Maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta 13.11.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY (EUVL 2007, L 319, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 21.6.2022 – Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.

(Asia C-411/22)

(2022/C 359/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-valittaja: Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.

Vastapuolena oleva viranomainen: Bezirkshauptmannschaft Südoststeiermark

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko korvaus, johon COVID-19:ään sairastuneet tai sairastuneeksi tai tartunnan saaneeksi epäillyt työntekijät ovat oikeutettuja eristämisen aikana ansiotyön tekemisen estymisestä aiheutuneiden taloudellisten vahinkojen vuoksi ja jonka työnantaja maksaa ensin työntekijöille, jolloin oikeus saada korvausta liittovaltiolta siirtyy työnantajalle maksamishetkellä, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu sairausetus?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

- 2) Onko SEUT 45 artiklaa ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011⁽²⁾ 7 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan korvaus ansionmenetyksestä, joka aiheutuu työntekijälle terveysviranomaisten määräämästä eristämistä positiivisen COVID-19-testituloksen vuoksi (jolloin työnantaja maksaa ensin korvauksen työntekijöille ja oikeus saada korvausta liittovaltiolta siirtyy tältä osin työnantajalle), edellyttää, että kansallinen viranomaisen määrää eristämistä tartuntatauteja koskevan kansallisen lainsäädännön perusteella, kun tällaista korvausta ei makseta työntekijöille, jotka ovat rajatyöntekijöitä ja jotka asuvat toisessa jäsenvaltiossa ja joiden eristämisestä ("karanteenista") määrää heidän asuinmaansa terveysviranomaisen?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004 (EUVL 2004, L 166, s. 1).

⁽²⁾ Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 492/2011 (EUVL 2011, L 141, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 21.6.2022–
Autoridade Tributária e Aduaneira v. NT**

(Asia C-412/22)

(2022/C 359/47)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal Administrativo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Vastapuoli: NT

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko 26.2.2016 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/278⁽¹⁾ 2 artiklaa tulkita siten, että sen lisäksi, että polkumyyntitullien kumoaminen koskee 28.2.2016 jälkeisiä tapahtumia, se koskee myös kyseisten tullien alaiden kiinnittimien tuontia, joka on tapahtunut ennen 27.2.2016 mutta josta on kannettu maksuja (polkumyyntitulleja ja muita maksuja) vasta 28.2.2016 jälkeen (maksujen taannehtiva kantaminen)?
- 2) Vaikuttaako ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen se, jos maksujen taannehtivan kantamisen perusteena on ollut Euroopan petostorjuntaviraston (OLAF) suorittaman tutkinnan OF/2010/0697, AAA 2010/016-(2012)S01 yhteydessä toimittamien todisteiden perusteella aloitetun rikostutkinnan aineistosta 21.4.2017 otettavaksi määrätty todistus, kun OLAFin tutkinnassa todettiin, että unionin alueelle tuotiin konteissa 3.4.2010 ja 24.4.2010 tavaroita, jotka olivat etuuskohteluun oikeuttamatonta kiinalaista alkuperää?

⁽¹⁾ Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin, sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan Malesiasta lähetettyjen tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Malesia, kumoamisesta 26.2.2016 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/278, C/2016/1316 (EUVL 2016, L 52, s. 24).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 21.6.2022 – DocLX Travel Events GmbH v. Verein für Konsumenteninformation

(Asia C-414/22)

(2022/C 359/48)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: DocLX Travel Events GmbH

Revision-menettelyn vastapuoli: Verein für Konsumenteninformation

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin (EU) 2015/2302⁽¹⁾ 12 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että matkustajalla on – peruuttamisilmoituksen antamisajankohdasta riippumatta – joka tapauksessa oikeus peruuttaa sopimus maksutta, kun väistämättömät ja poikkeukselliset olosuhteet, jotka vaikuttavat merkittävästi matkapaketin toteuttamiseen, ovat todella käsillä matkan (suunniteltuna) alkamisajankohtana?
- 2) Onko matkapaketeista ja yhdistetyistä matkajärjestelyistä 25.11.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2302 12 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että matkustajalla on oikeus peruuttaa sopimus maksutta jo silloin, kun väistämättömät ja poikkeukselliset olosuhteet voidaan ennakoida peruuttamisilmoituksen antamisajankohtana?

⁽¹⁾ Matkapaketeista ja yhdistetyistä matkajärjestelyistä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 90/314/ETY kumoamisesta 25.11.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2302 (EUVL 2015, L 326, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 20.6.2022 – JD v. Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) ja Belgian valtio

(Asia C-415/22)

(2022/C 359/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Kantaja: JD

Vastaajat: Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) ja Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymys

Onko palvelussuhteessa tai eläkkeellä oleviin työntekijöihin, palkkatyötä tekeviin toimihenkilöihin tai itsenäisiin ammattinharjoittajiin sovellettava yhtä sovellettavaa sosiaaliturvajärjestelmää koskeva unionin oikeusperiaate esteenä sille, että asuinpaikan jäsenvaltio liittää, kuten tässä tapauksessa, Euroopan komission eläkkeelle jääneen virkamiehen, joka toimii itsenäisenä ammattinharjoittajana, sosiaaliturvajärjestelmäänsä ja määrää tämän suorittamaan sosiaaliturvamaksuja pelkän ”yhteisvastuun” perusteella, vaikka tämä eläkkeelle jäänyt virkamies kuuluu unionin pakolliseen sosiaaliturvajärjestelmään eikä saa kansallisesta järjestelmästä, johon hänet on pakottavasti liitetty, mitään hyötyä maksuihin perustuvina eikä maksuihin perustumattomina etuuksina?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgia) on esittänyt
21.6.2022 – SA Cezam v. Belgian valtio**

(Asia C-418/22)

(2022/C 359/50)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal de première instance du Luxembourg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: SA Cezam

Vastaaja: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 62 artikla (2 alakohta), 63, 167, 206, 250 ja 273 artikla sekä suhteellisuusperiaate, sellaisena kuin sitä on tulkittu muun muassa 8.5.2019 annetussa unionin tuomioistuimen tuomiossa EN.SA (C-712/17), luettuna yhdessä neutraalisuusperiaatteen kanssa, esteenä arvonlisäverolain 70 §:n [1 momentin] ja veroseuraamusten vahvistamisesta prosenttimääräisesti arvonlisäveron osalta annetun kuninkaan asetuksen nro 41 1 §:n ja taulukossa G olevan otsikon V kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka nojalla silloin, kun kirjanpidossa todetaan tarkastuksen yhteydessä virheellisiä tietoja, voidaan määrätä seuraamuksena verotettavista liiketoimista, joita ei ole kirjattu lainkaan tai osittain ja joiden määrä ylittää 1 250 euroa, alennettu kiinteämääräinen 20 prosentin veroseuraamus erääntyneelle verolle, ilman että ostoihin sisältyvä vero, jota ei ole voitu vähentää, koska ilmoitusta ei ole jätetty, voitaisiin vähentää seuraamusta laskettaessa, mutta kuninkaan asetuksen nro 41 [1 §:n 2 momentin] nojalla tämän asetuksen liitteessä olevien taulukoiden A–J mukaista alennustaulukkoa voidaan soveltaa vain sillä edellytyksellä, että rikkomukset, joista seuraamus määrätään, on tehty ilman tarkoitusta kiertää vero tai mahdollistaa veronkierto?
- 2) Vaikuttaako se, että verovelvollinen on vapaaehtoisesti suorittanut verosaatavan tarkastuksen jälkeen korjataakseen veronmaksun puutteet ja varmistaakseen siten sen täsmällistä kantamista koskevan tavoitteen saavuttamisen, kysymykseen annettavaan vastaukseen?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

**Valitus, jonka Euroopan talous- ja sosiaalikomitea on tehnyt 27.6.2022 unionin yleisen
tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-750/20, Correia v. ETSK, 27.4.2022 antamasta tuomiosta**

(Asia C-423/22 P)

(2022/C 359/51)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (ETSK) (asiamiehet: M. Pascua Mateo, A. Carvajal García-Valdecasas, L. Camarena Januzec ja B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Paula Correia

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 27.4.2002 antama tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä otetaan tutkittavaksi hakemus uran uudelleen määrittämiseksi ja kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset on hylättävä

— Muu osapuoli on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksessaan ETSK vetoaa siihen, että kohtuullista aikaa uran uudelleen määrittämistä koskevan hakemuksen tekemiseksi ei ole noudatettu, sekä vetoaa oikeuskäytäntöön, joka koskee seikkoja, jotka on otettava huomioon määrittäessä sitä, onko aika ollut kohtuullinen.

Ensimmäinen valitusperuste koskee virheellistä oikeudellista luonnehdintaa. Unionin yleinen tuomioistuin otti osan vastineen ja vastaajan vastauskirjelmän sisällöstä huomioon vääristyneellä tavalla ja luonnehti tosiseikkoja puutteellisesti sekä teki puutteellisen oikeudellisen luonnehdinnan.

Toinen valitusperuste koskee oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 28.6.2022 – Scuola europea di Varese v. PD ja LC, NG:stä vanhempainvastuussa olevina henkilöinä

(Asia C-431/22)

(2022/C 359/52)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Scuola europea di Varese

Vastapuolet: PD ja LC, NG:stä vanhempainvastuussa olevina henkilöinä

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko Luxemburgissa 21.6.1994 tehdyn Eurooppa-koulujen perussäännön määrittelevän yleissopimuksen 27 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäistä virkettä tulkittava niin, että siinä mainitulla valituslautakunnalla on, sen jälkeen, kun yleisissä säännöissä tarkoitettujen hallinnollisten valitusmahdollisuuksien on käytetty, yksinomainen toimivalta ensimmäisenä ja viimeisenä oikeusasteena ratkaista riidat, jotka koskevat luokkaneuvoston yläkoululukion oppilaaseen kohdistamaa luokallejäämis päätöstä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administratīvā rajona tiesa (Latvia) on esittänyt 30.6.2022 – AS "Latvijas valsts meži" v. Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs, vāliintulija: Valsts meža dienests

(Asia C-434/22)

(2022/C 359/53)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administratīvā rajona tiesa

Pääasian asianosaiset

Kantaja: AS Latvijas valsts meži

Vastaajat: Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs

Väliintulija: Valsts meža dienests

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sisältääkö tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ”hankkeen” käsite toimenpiteet, joita toteutetaan metsäalueella, jotta voidaan varmistaa metsäpaloilta suojautumista koskevaan metsäinfrastruktuuriin kuuluvien laitosten ylläpito kyseisellä alueella sovellettavassa lainsäädännössä vahvistettujen metsäpaloilta suojautumista koskevien vaatimusten mukaisesti?
- 2) Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, onko katsottava, että toiminta, jota harjoitetaan metsäalueella, jotta voidaan varmistaa metsäpaloilta suojautumista koskevaan metsäinfrastruktuuriin kuuluvien laitosten ylläpito kyseisellä alueella sovellettavassa lainsäädännössä vahvistettujen metsäpaloilta suojautumista koskevien vaatimusten mukaisesti, on luontotyyppien sekä luonnonvaraisen elämistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu hanke, joka liittyy suoranaisesti alueen hoitoon tai on sen kannalta tarpeellinen, joten euroopanlaajuisesti merkittävien erityisten suojelutoimien alueiden (*Natura 2000*) arviointimenettelyä ei tarvitse suorittaa kyseisen toiminnan osalta?
- 3) Jos toiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan kieltävästi, seuraako luontotyyppien sekä luonnonvaraisen elämistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdasta velvoite toteuttaa myös näiden suunnitelmien ja hankkeiden (toimintojen) arviointi, jos ne, ilman että ne liittyisivät suoranaisesti erityisten suojelutoimien alueen hoitoon tai olisivat sen kannalta tarpeellisia, voivat vaikuttaa huomattavasti euroopanlaajuisesti merkittäviin suojelualueisiin (*Natura 2000*) ja ne kuitenkin toteutetaan kansallisen lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi, jotta taataan suojautumista metsäpaloilta ja niiden estämistä koskevien vaatimusten täyttyminen?
- 4) Jos kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko tätä toimintaa jatkaa ja täydentää ennen kuin toteutetaan euroopanlaajuisesti merkittävien erityisten suojelutoimien alueiden jälkikäteisarviointia koskeva menettely (*Natura 2000*)?
- 5) Jos kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, ovatko toimivaltaiset viranomaiset velvollisia, välttääkseen mahdolliset merkittävät seurannaisvaikutukset, vaatimaan vahingonkorvauksia ja toteuttamaan toimenpiteitä, jos vaikutusten laajuutta ei ole arvioitu euroopanlaajuisesti merkittäviä erityisten suojelutoimien alueita (*Natura 2000*) koskevan arviointimenettelyn aikana?

⁽¹⁾ EYVL 2012, L 26, s. 1.

⁽²⁾ EYVL 1992, L 206, s. 7.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Espanja) on esittänyt 1.7.2022 – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) v. Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

(Asia C-436/22)

(2022/C 359/54)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)

Vastaaja: Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

Ennakkoratkaisukysymykset

Koska kaikilla jäsenvaltion direktiivin mukaisesti toteuttamilla toimenpiteillä pyritään sen 2 artiklan 2 kohdan nojalla varmistamaan yhteisön tärkeänä pitämien eläinlajien, kuten suden (*lupus canis*), suotuisan suojelun tason säilyttäminen tai sen ennalleen saattaminen,

1. Ovatko luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan sekä 4, 11, 12, 14, 16 ja 17 artiklan säännökset esteenä sille, että itsehallintoalueen lailla (ensin metsästyksessä Kastilia ja Leónissa 12.7.1996 annetulla lailla 4/1996 (Ley 4/1996, de 12 de julio, de Caza de Castilla y León) ja tämän jälkeen metsästyksessä ja riistavarojen kestävästä hallinnoinnista Kastilia ja Leónissa 1.7.2021 annetulla lailla 4/2021 (Ley 4/2021, de 1 de julio, de Caza y de Gestión Sostenible de los Recursos Cinegéticos de Castilla y León) julistetaan susi riistalajiksi, jota voidaan metsästä, ja näin ollen sallitaan suden alueellinen hyödyntäminen metsästysalueilla metsästyskausien 2019/2020, 2020/2021 ja 2021/2022 aikana, kun sen suojelun taso on Espanjan Euroopan komissiolle vuonna 2019 antaman kuusivuotiskautta 2013–2018 koskeneen kertomuksen mukaan epäsuotuisa-riittämätön, ja tästä syystä valtio (jäsenvaltio, luontotyyppidirektiivin 4 artikla) sisällytti kaikki Espanjan susikannat erityisen suojelun järjestelyyn kuuluvien luonnonvaraisten lajien luetteloon ja Espanjan uhanalaisten lajien luetteloon ja antoi tiukkaa suojelua myös Dueron pohjoispuolella sijaitseville kannoille?
 2. Onko tämän tavoitteen mukaista, että sutta suojellaan eri tavoin sen mukaan, eläkö se Duero-joesta pohjoiseen vai etelään, kun otetaan huomioon, että (i) tieteellisesti tällaista erottelua pidetään tällä hetkellä epäasianmukaisena, että (ii) sen suojelun tason arviointi kolmella alueella, joilla se esiintyy Espanjassa, eli vuoristoalueilla ja Atlantin ja Välimeren alueilla, ajanjaksolla 2013–2018 on epäsuotuisa, että (iii) se on laji, jota käytännössä suojellaan tiukasti kaikissa jäsenvaltioissa ja erityisesti Portugalissa, joka on samaa aluetta ja (iv) Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, joka koskee luontaista levinneisyysaluetta ja alueellista soveltamisalaa, joka on otettava huomioon arvioitaessa sen suojelun tasoa, kun olisi kyseisen direktiivin mukaisempaa – unohtamatta sitä, mitä säädetään sen 2 artiklan 3 kohdassa – sisällyttää susi liitteisiin II ja IV tekemällä eroa sen mukaan, onko kyseessä alue Dueron pohjoispuolella vai eteläpuolella, jolloin sen pyydystäminen ja tappaminen olisi mahdollista vain silloin, jos ei ole mitään muuta tyydyttävää ratkaisua 16 artiklan sanamuodon ja siinä vahvistettujen vaatimusten perusteella?
- Mikäli katsotaan, että tämä erottelu on perusteltu,
3. Sisältääkö direktiivin 14 artiklan käsite ”hyödyntäminen” myös sen hyödyntämisen metsästämisellä eli sen metsästyksen, kun otetaan huomioon tämän lajin erityinen merkitys (se on muilla alueilla ensisijainen) ja se, että sen metsästyks on tähän saakka sallittu ja sen suojelun taso on todettu ajanjaksolla 2013–2018 epäsuotuisaksi?
 4. Onko direktiivin 14 artiklan vastaista todeta susi alueella, joka sijaitsee Dueron pohjoispuolella, riistalajiksi, jota voidaan metsästä, lailla (metsästyksessä Kastilia ja Leónissa 12.7.1996 annetun lain 4/1996 (Ley 4/1996, de 12 de julio, de Caza de Castilla y León) 7 § ja liite I sekä metsästyksessä ja riistavarojen kestävästä hallinnoinnista Kastilia ja Leónissa 1.7.2021 annetun lain 4/2021 (Ley 4/2021, de 1 de julio, de Caza y de Gestión Sostenible de los Recursos Cinegéticos de Castilla y León) 6 § ja liite I) ja hyväksyä suunnitelma suden alueellisesta hyödyntämisestä Duero-joesta pohjoiseen sijaitsevilla metsästysalueilla metsästyskausiksi 2019/2020, 2020/2021 ja 2021/2022, ilman että olisi olemassa tietoja, joiden perusteella voitaisiin arvioida, onko direktiivin 11 artiklassa säädetty seuranta toteutettu, ilman tilastotietoja metsästyskaudesta 2012–2013 lukien ja ilman riittäviä objektiivisia, tieteellisiä tai ajantasaisia tietoja suden tilanteesta asiakirja-aineistossa, jonka perusteella edellä mainittu alueellisen hyödyntämisen suunnitelma on tehty, kun ajanjakson 2013–2018 aikana kolmella alueella, jolla susia esiintyy Espanjassa, eli vuoristoalueilla ja Atlantin ja Välimeren alueella, niiden suojelun taso on arvioitu epäsuotuisaksi?
 5. Ovatko luontotyyppidirektiivin 4, 11 ja 17 artiklan säännösten nojalla kertomukset, jotka on otettava huomioon suden suojelun tason määrittämiseksi (ajantasaiset ja tosiasialliset kantojen tasot; ajantasainen maantieteellinen levinneisyys, lisääntymisindeksi jne.), kertomuksia, jotka jäsenvaltio laatii joka kuudes vuosi, vai tarvitaanko lyhyemmältä aikaväliltä kertomuksia kuninkaan asetuksella 139/2011 perustetun kaltaiselta tieteelliseltä komitealta, kun otetaan huomioon, että susikannat elävät eri itsehallintoalueiden alueella ja että on tarpeen arvioida paikalliseen kantaan kohdistuvia toimenpiteitä ”laajemmin” 10.10.2019 annetun unionin tuomioistuimen tuomion C-674/17⁽²⁾ mukaisesti?

⁽¹⁾ EYVL 1992, L 206, p. 7.

⁽²⁾ EU:C:2019:851.

Valitus, jonka Slovenian tasavalta on tehnyt 6.7.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-392/20, Petra Flašker v. Euroopan komissio, 27.4.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-447/22 P)

(2022/C 359/55)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Asianosaiset

Valittaja: Slovenian tasavalta (asiamies: B. Jovin Hrastnik)

Muut osapuolet: Petra Flašker ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion kokonaisuudessaan
- hylkää kanteen
- velvoittaa ensimmäisessä asteessa kantajana olleen korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Mikäli unionin tuomioistuin toteaa, ettei asia ole ratkaisukelpoinen, valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion kokonaisuudessaan
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen tulkitessaan virheellisesti SEUT 108 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä asetuksen 2015/1589⁽¹⁾ 4 artiklan 2 ja 3 kohtaa, määrittä virheellisesti komissiolla ilmoitettua toimenpidettä koskevan alustavan tutkinnan vaiheen aikana olevien velvollisuuksien laajuuden ja arvioi virheellisesti komission kyseessä olevia toimenpiteitä koskevassa arvioinnissa kohtaamien vakavien vaikeuksien olemassaoloa eli Lekarna Ljubljana p.o:n ja Lekarna Ljubljanan vuoden 1979 jälkeen haltuunsa saamia varoja.
2. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen arvioidessaan tosiseikkoja oikeudellisesti virheellisellä tavalla ja todetessaan virheellisesti Lekarna Ljubljana p.o:lle vuonna 1979 myönnettyjen varojen osalta, jotka siirrettiin Lekarna Ljubljanalle vuonna 1997, että komissio kohtasi vakavia vaikeuksia, joiden johdosta sen olisi pitänyt käynnistää SEUT 108 artiklan 2 kohdassa määrätty tutkintamenettely kyseisessä asiassa.
3. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen perustellessaan tuomion riittämättömällä tavalla.
4. Unionin yleinen tuomioistuin jätti noudattamatta oikeudenkäyntimenettelyä, kun se otti huomioon osan valittajan yleisluonteisista väitteistä mutta jätti ottamatta huomioon osan komission vastauskirjelmässä esittämistä tiedoista. Komission oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen on tästä syystä loukattu, millä loukataan samanaikaisesti valittajan intressejä.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetusta (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9)

Valitus, jonka Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) on tehnyt 6.7.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno ja SFL v. SRB, 1.6.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-448/22 P)

(2022/C 359/56)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) (edustajat: R. Pelayo Jiménez ja A. Muñoz Aranguren, abogados)

Muut osapuolet: Yhteinen kriisintarkkaisuineuvosto (SRB), Espanjan kuningaskunta, Euroopan parlamentti, Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio, Banco Santander SA, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

1. kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen laajennetun kolmannen jaoston 1.6.2022 antaman tuomion sekä Banco Popular Español, S.A:ta koskevan kriisintarkkaisuineuvoston päätöksen SRB/EES/2017/08
2. toissijaisesti, jos unionin tuomioistuin ei voi menettelyn tässä vaiheessa ratkaista asiakysymystä, kumoaa valituksenalaisen tuomion ja palauttaa asian unionin yleiselle tuomioistuimelle unionin tuomioistuimen ratkaisun mukaisen uuden tuomion antamista varten
3. joka tapauksessa velvoittaa SRB:n korvaamaan valitusmenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä kumoamis-kanteen nostamisesta unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja velvoittaa Banco Santanderin vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan kummassakin oikeusasteessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu siihen, että valituksenalainen tuomio loukkaa oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin (perusoikeuskirjan 47 artikla), se rikkoo unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklaa, unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklan d alakohtaa ja 103 artiklan 3 kohtaa ja se on ristiriidassa oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä (asianmukaisten todisteiden käyttäminen ja oikeus saada asia tuomioistuimen käsiteltäväksi) koskevan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön kanssa.
- Toinen valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleisen tuomioistuimen tuomio loukkaa oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin (perusoikeuskirjan 47 artikla), se rikkoo unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklaa ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 103 artiklan 3 kohtaa ja se on ristiriidassa yhteisessä kriisintarkkaisuineuvoston sovellettavan varovaisuusperiaatteen kanssa.
- Kolmas valitusperuste, joka perustuu siihen, että SRB:n määräyksellä laiminlyödään perusteluvollisuutta, eikä tätä korjata valituksenalaisella tuomiolla, sekä siinä loukataan prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatetta (perusoikeuskirjan 47 artikla).
- Neljäs valitusperuste, joka perustuu siihen, että valituksenalainen tuomio rikkoo perusoikeuskirjan 17 ja 52 artiklaa ja siinä tulkitaan asetuksen 806/2014⁽¹⁾ 20 artiklan 16 kohtaa lainvastaisesti.
- Viides valitusperuste, joka perustuu siihen, että asetuksen 806/2014^f 18 artiklan 1 kohtaa on rikottu, kun siinä kiistetään se, että sellaisten varhaisen vaiheen toimenpiteiden olemassaolo, jotka olisivat estäneet Banco Popularin kykenemättömyyden jatkaa toimintaansa, tekisi kriisintarkkaisuineuvoston päätöksen pätemättömäksi.
- Kuudes valitusperuste, joka perustuu siihen, että on tehty oikeudellinen virhe, kun siinä ei todeta toteennäytetyksi, että Banco popularin likviditeettikriisiin reagoimiseksi oli olemassa riittävä kiireellinen likviditeettiväline, jonka Banco de España ja EKP olivat hyväksyneet. Asetuksen 806/2014 18 artiklan 1 kohdan rikkominen.

- Seitsemäs valitusperuste, joka perustuu siihen, että asetuksen 80/2014 20 artiklan 1 kohtaa ja 20 artiklan 5 kohdan b alakohtaa on rikottu, kun unionin yleisen tuomioistuimen tuomiossa todetaan, että Deloitte olisi ”riippumaton asiantuntija”.
- Kahdeksas valitusperuste, joka perustuu siihen, että valituksenalainen tuomio rikkoo asetuksen 806/2014 24 artiklaa ja direktiivin 2014/59⁽²⁾ 39 artiklan 2 kohdan b, d ja f alakohtaa, koska siinä ei noudateta velvoitetta maksimoida myyntihinta kriisinvratkaisumenettelyssä ja noudattaa yhdenvertaisuus- ja avoimuusperiaatetta tarjouksen tekijöiden välillä.

(¹) Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinvratkaisua varten yhteisen kriisinvratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinvratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).

(²) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinvratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Ravensburg (Saksa) on esittänyt 8.7.2022 – VX ja AT v. Gemeinde Ummendorf

(Asia C-456/22)

(2022/C 359/57)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Ravensburg

Pääasian asianosaiset

Kantajat: VX ja AT

Vastaaja: Gemeinde Ummendorf

Ennakkoratkaisukysymys

Onko asetuksen (EU) 2016/679⁽¹⁾ 82 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua aineettoman vahingon käsitettä tulkittava siten, että aineellisen vahingon toteaminen edellyttää merkittävää haittaa ja objektiivisesti ymmärrettävää henkilöllisten intressien loukkausta, vai pidetäänkö riittävänä sitä, että asianomainen henkilö ainoastaan menettää lyhytaikaisesti määräämisoi-keuden tietoihinsa henkilötietojen internetissä muutaman päivän ajaksi tapahtuvan julkaisemisen vuoksi, jolloin määräämisoi-keuden menetyksestä ei aiheutunut merkittäviä eikä haitallisia seurauksia asianomaiselle?

(¹) Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679 (yleinen tietosuojasetus) (EUVL 2016, L 119, s. 1).

Kanne 8.7.2022 – Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-459/22)

(2022/C 359/58)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: W. Roels)

Vastaaja: Alankomaiden kuningaskunta

Vaatimukset

Komissio vaatii unionin tuomioistuinta

- toteamaan, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut tälle jäsenvaltiolle SEUT 45, 56 ja 63 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita, koska se on vahvistanut ja pysyttänyt voimassa eläkepääoman siirtämistä koskevat vaatimukset sellaisina kuin niistä säädetään vuoden 1964 palkkaverolain (Wet op de Loonbelasting 1964) 19a §:n ensimmäisen momentin d kohdassa ja 19b §:n 1 ja 2 momentissa, verotusmenettelystä annetun lain täytäntöönpanoasetuksen (Uitvoeringsregeling Invorderingswet) 40c §:ssä, vuoden 1965 palkkaverolain täytäntöönpanoasetuksen (Uitvoeringsbesluit Loonbelasting 1965) 10d §:n 3 momentissa ja eläkkeisiin liittyvistä kansainvälisistä seikoista annetun päätöksen DGB2012/7010M liitteessä IV,
- velvoittamaan Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että nk. toisessa pilarissa, joka koskee työnantajan suorittamia täydentäviä eläke-etuuksia, perustettu Alankomaiden säännöstö, joka koskee eläkepääoman siirtämistä koskevia vaatimuksia, ei ole yhteensopiva työntekijöiden, palvelujen ja pääoman vapaan liikkuvuuden kanssa. Vaikka näitä vaatimuksia sovelletaan kotimaisiin ja ulkomaisiin siirtoihin, on kotimaisten eläkelaitosten helpompi täyttää ne kuin sellaisten ulkomaisten eläkelaitosten, jotka haluavat tarjota sijoittautumisjäsenvaltiossaan eläkepalveluja siellä työskenteleville työntekijöille, jotka ovat kerryttäneet eläkepääomaa aiemmin Alankomaissa. Jos lainsäädännössä asetettuja edellytyksiä ei täytetä, kannetaan Alankomaissa kertyneistä eläkepääomista veroa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 11.7.2022 – BM v. LO

(Asia C-462/22)

(2022/C 359/59)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: BM

Vastapuoli: LO

Ennakkoratkaisukysymys

Alkaako Bryssel II a -asetuksen ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan viidennessä ja kuudennessa luetelmakohtassa tarkoitettu vuoden tai kuuden kuukauden odotusaika hakijan osalta vasta, kun hänen asuinpaikakseen on vakiintunut asiaa käsittelevän tuomioistuimen jäsenvaltio, vai riittääkö, että hakija asianomaisen odotusajan alkaessa ensin pelkästään asuu asiaa käsittelevän tuomioistuimen jäsenvaltiossa ja vakinaistaa asuinpaikkansa kyseiseen jäsenvaltioon vasta myöhemmin hakemuksen jättämiseen mennessä?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003 (EUVL 2003, L 338, s. 1).

Valitus, jonka Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) on tehnyt 26.7.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen laajennettu jaosto) asiassa T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi v. Euroopan keskuspankki (EKP), 11.5.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-512/22 P)

(2022/C 359/60)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) (edustajat: M. Carpinelli, R. Vaccarella, A. Baldaccini ja A. Saccucci, avvocati)

Muut osapuolet: Euroopan keskuspankki, Euroopan komissio ja Silvio Berlusconi

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- 1) kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 11.5.2022 antaman tuomion
- 2) tämän seurauksena kumoaa EKP:n 25.10.2016 tekemän päätöksen
- 3) toissijaisesti, siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin katsoo, ettei asia ole ratkaisukelpoinen, kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 11.5.2022 antaman tuomion ja palauttaa asian jollekin muulle unionin yleisen tuomioistuimen jaostolle
- 4) velvoittaa EKP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, myös ensimmäisessä oikeusasteessa
- 5) asian selvittämistoimena määrää aiheelliseksi katsoessaan soveltuvista prosessinjohto- ja selvittämistoimista hankkiakseen 16.9.2021 pidetyn neuvottelun pöytäkirjan ja äänitallenteen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste. Oikeudellinen virhe valittajien Banca Mediolanumissa käyttämän määräysvallan vaikutuksia koskevassa arvioinnissa – Ilmeinen arviointivirhe ja tosiseikkojen huomioon ottaminen vääristyneessä muodossa määräosuuden hankinnan osalta – Riidanalaisen päätöksen perustelujen korvaaminen sääntöjenvastaisesti – Kontradiktorisuuden periaatteen loukkaaminen – Oikeudellinen virhe määräosuuden ”hankintaan” liittyvän tosiseikaston arvioinnissa unionin oikeuden ja kansallisen oikeuden kannalta – Kansallisen oikeuden soveltamatta jättäminen – Vilpittömän yhteistyön periaatteen loukkaaminen – Perustelujen ristiriitaisuus – Toimivallan ylittäminen.

Valitusperuste jakautuu kuuteen osaan, jotka koskevat seuraavia kysymyksiä:

- A) määräysvallan, jota valittajat yhdessä käyttivät Banca Mediolanumissa ”ennen kyseessä olevaa sulautumista” Fin. Prog. Italian kanssa tehdyn osakkaiden keskinäisen sopimuksen perusteella, toteaminen: virheellinen seurausten arviointi;
- B) Silvio Berlusconin asema Banca Mediolanumin määräosuuden omistajana: Banca d'Italian 7.10.2014 tekemän päätöksen, sulautumisen ja Consiglio di Stato 3.3.2016 antaman tuomion välisten seuraussuhteiden virheellinen ymmärtäminen; tosiseikkojen virheellinen esittäminen ja huomattava oikeudellinen virhe;
- C) se, että unionin yleinen tuomioistuin korvasi toimen antajan perustelut omillaan SEUT 263 ja SEUT 264 artiklan vastaisesti;
- D) uusi unionin oikeuden käsite ”määräosuuden hankkiminen”: kansallisen oikeuden soveltamatta jättäminen;
- E) se, että unionin yleinen tuomioistuin loi uudenlaisen tunnusmerkistön, josta ei säädetä unionin säännöstyössä;

F) välillisen määräosuuden ja välittömän määräosuuden välinen erottelu: neljännen vakavaraisuusdirektiivin 22 artiklan ja pankkitoimintalain 22 §:n rikkominen.

Toinen valitusperuste. Oikeudelliset virheet direktiivin 2013/36/EU⁽¹⁾ lainmukaiseksi toteamisen osalta – Toimien taannehtivuuden kieltä koskevan yleisen periaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen – Perustelujen ilmeinen ristiriitaisuus.

Kolmas valitusperuste. Oikeudelliset virheet – Oikeusvoimaperiaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen – Tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaaminen (viittaus yhdeksänteen valitusperusteeseen) – Perustelujen puutteellisuus.

Neljäs valitusperuste. Oikeudelliset virheet direktiivin 2013/36/EU kansallisen täytäntöönpanosäännösten soveltamisessa – Oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen – Oikeudenkäynnin aikana tapahtuneen seikan (oikeuksien palauttaminen), joka johtaa automaattisesti kansallisessa täytäntöönpanosäännöstössä tarkoitetun hyvän maineen palautumiseen, sivuuttaminen.

Valitusperuste jakautuu neljään osaan, jotka koskevat seuraavia kysymyksiä:

- A) neljännen vakavaraisuusdirektiivin 23 artiklan 1 kohdan jättäminen saattamatta osaksi kansallista lainsäädäntöä ja joka tapauksessa ministerin asetuksen nro 144/1998 lainvastaisuus;
- B) neljännen vakavaraisuusdirektiivin 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luettelon (hyväksymistä varten tarvittavat asiakirjat) jättäminen julkistamatta;
- C) se, ettei vuoden 2008 suuntaviivoihin voida vedota;
- D) Silvio Berlusconiin saama päätös oikeuksien palauttamisesta: oikeudenkäynnin aikana tapahtuneen seikan, joka johtaa automaattisesti kansallisessa täytäntöönpanosäännöstössä tarkoitetun hyvän maineen palautumiseen, sivuuttaminen.

Viides valitusperuste. Oikeudellinen virhe direktiivin 2013/36/EU 23 artiklan tulkinnassa siltä osin kuin kyse on hankkijaehdokkaan todennäköisesti käyttämää vaikutusvaltaa siinä tapauksessa, että maine menetetään kansallisen säännösten mukaisesti, koskevasta arviointiperusteesta.

Kuudes valitusperuste. Oikeudelliset virheet sen osalta, mikä merkitys suhteellisuusperiaatteella on direktiivin 2013/36 soveltamisessa kansalliseen täytäntöönpanosäännöstöön perustuvan väitetyn automaattisuuden osalta – Automaattisuuden kieltä – Perustelujen puuttuminen tai riittämättömyys.

Seitsemäs valitusperuste. Oikeudelliset virheet asetuksen (EU) N:o 1024/2013⁽²⁾ 22 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 468/2014⁽³⁾ 32 artiklan 1 ja 5 kohdan tulkinnassa ja soveltamisessa – Asiaan sovellettavan ja merkityksellisen kansallisen oikeuden rikkominen – Perusoikeuskirjan 41 ja 47 artiklan rikkominen – Perustelujen ilmeinen epäloogisuus ja ristiriitaisuus.

Kahdeksas valitusperuste. Asetuksen N:o 468/2014 31 artiklan 3 kohdassa huomautusten esittämiselle säädetyin lyhyen (3 päivää) määräajan lainvastaisuus – Perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja vastaavien, jäsenvaltioiden valtiosääntöperinteistä johdettavien yleisten periaatteiden loukkaaminen – Perustelujen ristiriitaisuus ja väitetty puutteellisuus – Määräajan perusteltavuutta ja kohtuullisuutta koskevien perusteiden täyttymättä jääminen ja tätä koskevan unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännön soveltamatta jättäminen.

Yhdeksäs valitusperuste. Oikeudelliset virheet unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 84 artiklan soveltamisessa uusien perusteiden osalta unionin tuomioistuimen 19.12.2018 antaman tuomion jälkeen – Ilmeinen arviointivirhe ”uuden oikeudellisen seikan” olemassaolon osalta sekä perustelujen puutteellisuus ja epäloogisuus – Oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan koskevan periaatteen loukkaaminen ja perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkominen – Uusien perusteiden tutkimista viran puolesta koskevan laiminlyönnin jättäminen perustelematta.

Kymmenes valitusperuste. Ilmeinen arviointivirhe yhdyskuntapalvelun suorittamista koskevaan päätökseen liittyvän perusteen tutkittavaksi ottamisen osalta – Perustelujen ilmeinen epäloogisuus – Kansallisen oikeuden rikkominen – Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 84 artiklan rikkominen – Oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan koskevan periaatteen loukkaaminen ja perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkominen – Perusteen tutkimista viran puolesta koskevan laiminlyönnin jättäminen perustelematta.

Yhdestoista valitusperuste. Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 85 artiklan 3 kohdan rikkominen uuden selvitysaineiston tutkittavaksi ottamisen osalta – Ilmeinen arviointivirhe sen osalta, mikä merkitys unionin tuomioistuimen 19.12.2018 antamalla tuomiolla ja Corte di Cassazionen tuomiolla nro 10355/2021 on annettavan ratkaisun kannalta – Uusien perusteiden tutkittavaksi ottamisen kannalta ratkaisevan asiakirjan tutkimatta jättäminen – Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen ja erityisesti perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkominen.

- (¹) Oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU (EUVL 2013, L 176, s. 338).
- (²) Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 63).
- (³) Kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa 16.4.2014 annettu Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014 (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17) (EUVL 2014, L 141, s. 1).

Valitus, jonka Silvio Berlusconi on tehnyt 27.7.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen laajennettu jaosto) asiassa T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi v. Euroopan keskuspankki (EKP), 11.5.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-513/22 P)

(2022/C 359/61)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Silvio Berlusconi (edustajat: A. Di Porto, N. Ghedini ja B. Nascimbene, avvocati)

Muut osapuolet: Euroopan keskuspankki, Euroopan komissio ja Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- 1) kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 11.5.2022 antaman tuomion
- 2) tämän seurauksena kumoaa EKP:n 25.10.2016 tekemän päätöksen
- 3) toissijaisesti, siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin katsoo, ettei asia ole ratkaisukelpoinen, kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 11.5.2022 antaman tuomion ja palauttaa asian jollekin muulle unionin yleisen tuomioistuimen jaostolle
- 4) velvoittaa EKP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, myös ensimmäisessä oikeusasteessa
- 5) asian selvittämistoimena
 - a) määrää unionin yleisen tuomioistuimen tutkittavaksi ottamatta jättämien tai tutkimatta jättämien asiakirjojen liittämistä asiakirja-aineistoon ja
 - b) määrää aiheelliseksi katsoessaan soveltuvista prosessinjohto- ja selvittämistoimista hankkiakseen 16.9.2021 pidetyn neuvottelun pöytäkirjan ja äänitallenteen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste. Oikeudellinen virhe valittajien Banca Mediolanumissa käyttämän määräysvallan vaikutuksia koskevassa arvioinnissa – Ilmeinen arviointivirhe ja tosiseikkojen huomioon ottaminen vääristyneessä muodossa määräosuuden hankinnan osalta – Riidanalaisen päätöksen perustelujen korvaaminen sääntöjenvastaisesti – Kontradiktorisuuden periaatteen loukkaaminen – Oikeudellinen virhe määräosuuden ”hankintaan” liittyvän tosiseikaston arvioinnissa unionin oikeuden ja kansallisen oikeuden kannalta – Kansallisen oikeuden soveltamatta jättäminen – Vilpittömän yhteistyön periaatteen loukkaaminen – Perustelujen ristiriitaisuus – Toimivallan ylittäminen.

Valitusperuste jakautuu kuuteen osaan, jotka koskevat seuraavia kysymyksiä:

- A) määräysvallan, jota Fininvest ja Silvio Berlusconi yhdessä käyttivät Banca Mediolanumissa ”ennen kyseessä olevaa sulautumista” Fin. Prog. Italian kanssa tehdyn osakkaiden keskinäisen sopimuksen perusteella, toteaminen: virheellinen seurausten arviointi;
- B) Berlusconin asema Banca Mediolanumin määräosuuden omistajana: Banca d’Italian 7.10.2014 tekemän päätöksen, sulautumisen ja Consiglio di Staton 3.3.2016 antaman tuomion välisten seuraussuhteiden virheellinen ymmärtäminen; tosiseikkojen virheellinen esittäminen ja huomattava oikeudellinen virhe;
- C) se, että unionin yleinen tuomioistuin korvasi toimen antajan perustelut omillaan SEUT 263 ja SEUT 264 artiklan vastaisesti;
- D) uusi unionin oikeuden käsite ”määräosuuden hankkiminen”: kansallisen oikeuden soveltamatta jättäminen;
- E) se, että unionin yleinen tuomioistuin loi uudenlaisen tunnusmerkistön, josta ei säädetä unionin säännöstyössä;
- F) välillisen määräosuuden ja välittömän määräosuuden välinen erottelu: neljännen vakavaraisuusdirektiivin 22 artiklan ja pankkitoimintalain 22 §:n rikkominen.

Toinen valitusperuste. Oikeudelliset virheet direktiivin 2013/36/EU⁽¹⁾ lainmukaiseksi toteamisen osalta – Toimien taannehtivuuden kieltoa koskevan yleisen periaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen – Perustelujen ilmeinen ristiriitaisuus.

Kolmas valitusperuste. Oikeudelliset virheet – Oikeusvoimaperiaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen – Tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaaminen (viittaus yhdeksänteen valitusperusteeseen) – Perustelujen puutteellisuus.

Neljäs valitusperuste. Oikeudelliset virheet direktiivin 2013/36/EU kansallisen täytäntöönpanosäännösten soveltamisessa – Oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen – Oikeudenkäynnin aikana tapahtuneen seikan (oikeuksien palauttaminen), joka johtaa automaattisesti kansallisessa täytäntöönpanosäännöstyössä tarkoitetun hyvän maineen palautumiseen, sivuuttaminen.

Valitusperuste jakautuu neljään osaan, jotka koskevat seuraavia kysymyksiä:

- A) neljännen vakavaraisuusdirektiivin 23 artiklan 1 kohdan jättäminen saattamatta osaksi kansallista lainsäädäntöä ja joka tapauksessa ministerin asetuksen nro 144/1998 lainvastaisuus;
- B) neljännen vakavaraisuusdirektiivin 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luettelon (hyväksymistä varten tarvittavat asiakirjat) jättäminen julkistamatta;
- C) se, ettei vuoden 2008 suuntaviivoihin voida vedota;
- D) Silvio Berlusconin saama päätös oikeuksien palauttamisesta: oikeudenkäynnin aikana tapahtuneen seikan, joka johtaa automaattisesti kansallisessa täytäntöönpanosäännöstyössä tarkoitetun hyvän maineen palautumiseen, sivuuttaminen.

Viides valitusperuste. Oikeudellinen virhe direktiivin 2013/36/EU 23 artiklan tulkinnassa siltä osin kuin kyse on hankkijaehdokkaan todennäköisesti käyttämää vaikutusvaltaa siinä tapauksessa, että maine menetetään kansallisen säännöstyön mukaisesti, koskevasta arviointiperusteesta.

Kuudes valitusperuste. Oikeudelliset virheet sen osalta, mikä merkitys suhteellisuusperiaatteella on direktiivin 2013/36 soveltamisessa kansalliseen täytäntöönpanosäännöstöön perustuvan väitetyn automaattisuuden osalta – Automaattisuuden kielto – Perustelujen puuttuminen tai riittämättömyys.

Seitsemäs valitusperuste. Oikeudelliset virheet asetuksen (EU) N:o 1024/2013⁽²⁾ 22 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 468/2014⁽³⁾ 32 artiklan 1 ja 5 kohdan tulkinnassa ja soveltamisessa – Asiaan sovellettavan ja merkityksellisen kansallisen oikeuden rikkominen – Perusoikeuskirjan 41 ja 47 artiklan rikkominen – Perustelujen ilmeinen epäloogisuus ja ristiriitaisuus.

Kahdeksas valitusperuste. Asetuksen N:o 468/2014 31 artiklan 3 kohdassa huomautusten esittämiselle säädetyt lyhyen (3 päivää) määräajan lainvastaisuus – Perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja vastaavien, jäsenvaltioiden valtiosääntöperinteestä johdettavien yleisten periaatteiden loukkaaminen – Perustelujen ristiriitaisuus ja väitetty puutteellisuus – Määräajan perusteltavuutta ja kohtuullisuutta koskevien perusteiden täyttymättä jääminen ja tätä koskevan unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännön soveltamatta jättäminen.

Yhdeksäs valitusperuste. Oikeudelliset virheet unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 84 artiklan soveltamisessa uusien perusteiden osalta unionin tuomioistuimen 19.12.2018 antaman tuomion jälkeen – Ilmeinen arviointivirhe ”uuden oikeudellisen seikan” olemassaolon osalta sekä perustelujen puutteellisuus ja epäloogisuus – Oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan koskevan periaatteen loukkaaminen ja perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkominen – Uusien perusteiden tutkimista viran puolesta koskevan laiminlyönnin jättäminen perustelematta.

Kymmenes valitusperuste. Ilmeinen arviointivirhe yhdyskuntapalvelun suorittamista koskevaan päätökseen liittyvän perusteen tutkittavaksi ottamisen osalta – Perustelujen ilmeinen epäloogisuus – Kansallisen oikeuden rikkominen – Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 84 artiklan rikkominen – Oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan koskevan periaatteen loukkaaminen ja perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkominen – Perusteen tutkimista viran puolesta koskevan laiminlyönnin jättäminen perustelematta.

Yhdestoista valitusperuste. Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 85 artiklan 3 kohdan rikkominen uuden selvitysaineiston tutkittavaksi ottamisen osalta – Viivästyksen oikeuttavia syitä koskevien perustelujen puuttuminen tai puutteellisuus – Ilmeinen arviointivirhe sen osalta, mikä merkitys Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa nostettuja kanteita koskevilla asiakirjoilla, unionin tuomioistuimen 19.12.2018 antamalla tuomiolla ja Corte di Cassazionen tuomiolla nro 10355/2021 on annettavan ratkaisun kannalta – Uusien perusteiden tutkittavaksi ottamisen kannalta ratkaisevan asiakirjan tutkimatta jättäminen – Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen ja erityisesti perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkominen.

⁽¹⁾ Oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU (EUVL 2013, L 176, s. 338).

⁽²⁾ Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 63).

⁽³⁾ Kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa 16.4.2014 annettu Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014 (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17) (EUVL 2014, L 141, s. 1).

Valitus, jonka Tirrenia di navigazione SpA on tehnyt 29.7.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA v. Euroopan komissio, 18.5.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-514/22 P)

(2022/C 359/62)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Tirrenia di navigazione SpA (edustajat: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo ja A. Moriconi, avvocati)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- 1) kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 18.5.2022 asiassa T-593/20 antaman tuomion
- 2) toteaa 2.3.2020 annetun komission päätöksen (EU) 2020/1412 2, 3 ja 4 artiklan sekä toissijaisesti 6 ja 7 artiklan, joissa velvoitetaan perimään väitetyt tuet takaisin välittömästi ja tosiasiallisesti, mitättömäksi
- 3) toissijaisesti 2 kohtaan nähden palauttaa asian jollekin muulle unionin yleisen tuomioistuimen jaostolle
- 4) velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA v. komissio, antaman tuomion, jossa hylättiin vaatimus kumota 2.3.2020 annetun komission päätöksen (EU) 2020/1412 2, 3 ja 4 artikla sekä toissijaisesti 6 ja 7 artikla, joissa komissio totesi, että eräitä valittajaa koskevia toimenpiteitä oli pidettävä lainvastaisina ja sisämarkkinoille soveltumattomina valtiontukina.

Ensimmäisessä valitusperusteessa valittaja vetoaa SEUT 107 artiklan 1 kohdan ja SEUT 108 artiklan 2 kohdan sekä valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annettujen vuoden 2004 suuntaviivojen rikkomiseen.

Valittajan mukaan unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe ja perustelujen puutteellisuus siltä osin kuin siinä todetaan, ettei valittaja ollut taannut vuoden 2004 suuntaviivojen 25 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen edellytysten noudattamista.

Valittaja puolestaan katsoo, että Italian hallitus oli a) asianmukaisesti ilmoittanut komissiolle suunnitelmasta yksityistää eräs liiketoimintayksikkö, b) vahvistanut aikomuksen maksaa pelastamistuki takaisin yksityistämisestä saatuja tuottoja käyttämällä ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, c) julkistanut omalla internet-sivustollaan suunnitelman selvitystilaan asettamisesta. Niinpä se antanut komissiolle kattavat tiedot selvitystilaan asettamista koskevaan suunnitelmaan liittyvästä yksityistämisuunnitelmasta ja pelastamistuen palauttamista koskevasta suunnitelmasta.

Valittajan mukaan komission noudattama ja unionin yleisen tuomioistuimen hyväksymä formalistinen lähestymistapa on perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistetun hyvän hallinnon periaatteen vastainen ja ristiriidassa tehokkuusperiaatteen kanssa.

Toisella valitusperusteella valittaja vetoaa SEUT 107 artiklan 1 kohdan ja SEUT 108 artiklan 2 kohdan rikkomiseen tietyistä veroista vapauttamisen osalta.

Valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe ja perustelujen puutteellisuus siltä osin kuin siinä pidetään komission ”välillisten verojen” osalta vastavalituksessaan esittämää oikeudenkäyntiväitettä perusteltuna.

Unionin yleinen tuomioistuin teki sen mukaan oikeudellisen virheen myös arvioinnissaan, joka koskee SEUT 107 artiklan 1 kohdan sovellettavuutta valittajan hyväksi toteutettuun riidanalaiseen toimenpiteeseen, joka liittyi sen vapauttamiseen tietyistä veroista, eikä perustellut arviointiaan riittävästi.

Tällainen vapauttaminen yhtiöverosta riippuu valittajan mukaan vahvasti tulevaisuuteen ajoittuvien ja epävarmojen tapahtumien toteutumisesta siten, ettei valittajan saamaa etua ole voitu todeta varmasti vaan päätöksessä todetun mukaisesti on mahdollista, että tällainen etu saadaan tulevaisuudessa.

Valittaja katsoo, että edun puuttumisen lisäksi täyttymättä jää myös muita tuen toteamisen edellytyksenä olevia perusteita eli toimenpiteen vaikutus unioninsisäiseen kauppaan sekä kilpailun vääristyminen.

Niinpä kyseinen vapauttaminen jää sen mielestä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontuen käsitteen ulkopuolelle eikä siis ole valtiontukea.

Kolmannella valitusperusteella valittaja vetoaa oikeusvarmuuden ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamiseen menettelyn keston osalta sekä luottamuksensuojan periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

Valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe ja perustelujen puutteellisuus siltä osin kuin siinä todetaan, että menettely, joka johti päätöksen (EU) 2020/1412 antamiseen, ei kokonaisuutena ollut liian pitkä, eikä oikeusvarmuuden periaatetta, hyvän hallinnon periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta ollut siten loukattu. Suhteellisuusperiaatteen loukkaamisen osalta unionin yleinen tuomioistuin piti komission vastavalituksessaan esittämää oikeudenkäyntiväitettä perusteltuna ja teki valittajan mukaan näin oikeudellisen virheen.

Valittaja katsoo lisäksi, että päätöksessä (EU) 2020/1412 ei olisi luottamuksensuojan periaatetta loukkaamatta ja perusoikeuskirjan 16 ja 17 artiklaa rikkomatta voitu määrätä riidanalaisiin toimenpiteisiin perustuvan tuen takaisinperinnästä Tirrenialta (selvitystilassa).

Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se ei todennut komission loukanneen edellä mainittuja yleisiä periaatteita ja rikkoneen perusoikeuskirjan määräyksiä.

Neljännellä valitusperusteella valittaja moittii sitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin sisällyttänyt erästä todistetta selvitysaineistoonsa.

Valittaja moittii sitä, ettei se voinut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 85 artiklan 3 kohdan nojalla sisällyttää asian selvitysaineistoon toimenpiteistä SA.32014, SA.32015 ja SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), jotka Sardinian alue on toteuttanut Saremarille (C(2021) 6990 lopullinen) 30.9.2021 annettua komission päätöstä, jonka valittaja sai komissiolta pyydettyään ensin oikeutta saada tutustua asiakirjoihin.

Valittajan mielestä se, ettei tällaista myöhempää todistetta sisällytetty selvitysaineistoon, rasittaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota, kun otetaan huomioon Saremar-päätöksen merkitys, sekä sillä perusteella, että se annettiin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen vastaisesti eikä unionin kaikkia toimielimiä koskevaa perusteluvollisuutta noudatettu, että valittajan puolustautumisoikeuksien ilmeisen loukkaamisen vuoksi.

Valitus, jonka Tirrenia di navigazione SpA on tehnyt 29.7.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA v. Euroopan komissio, 18.5.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-515/22 P)

(2022/C 359/63)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Tirrenia di navigazione SpA (edustajat: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo ja A. Moriconi, avvocati)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- 1) kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 18.5.2022 asiassa T-601/20 antaman tuomion
- 2) toteaa 2.3.2020 annetun komission päätöksen (EU) 2020/1412 1 artiklan 3 kohdan, luettuna yhdessä sen 2 artiklan kanssa, mitättömäksi
- 3) toissijaisesti 2 kohtaan nähden palauttaa asian jollekin muulle unionin yleisen tuomioistuimen jaostolle
- 4) velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA v. komissio, antaman tuomion, jossa hylättiin vaatimus kumota 2.3.2020 annetun komission päätöksen (EU) 2020/1411 1 artiklan 3 kohta, luettuna yhdessä sen 2 artiklan kanssa, joissa komissio totesi, että ”Adriaticalle tammikuun 1992 ja heinäkuun 1994 välisenä aikana reitin Brindisi–Korfu–Igumenitsa–Patras liikennöimiseksi myönnetty tuki, joka on saatettu voimaan sääntöjenvastaisesti ja vastoin SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohtaa, ei sovellu sisämarkkinoille”.

Ensimmäisellä valitusperusteellaan valittaja vetoaa menettelyvirheeseen, joka liittyy sääntöjenvastaisina ja sisämarkkinoille soveltumattomina pidetyille tuille laskettavien korkojen takaisinperinnän vanhentumisaikaan.

Valittajan mielestä unionin yleinen tuomioistuin teki useita virheitä muun muassa a) katsomalla, ettei 10 vuoden vanhentumisaika ollut kulunut loppuun ajalta 1.1.2007–26.3.2007 maksettavien korkojen takaisinsaantia koskevan konkreettisen vaatimuksen osalta, ja toteamalla, ettei kantaja voi vedota tällaisen virheen riitauttamatta jättämiseen, josta seurasi kontradiktorisuuden periaatteen ja siten puolustautumisoikeuksien ilmeinen loukkaaminen, koska se koskee asianomaista jäsenvaltiota.

Toisella valitusperusteellaan valittaja vetoaa tuen luokittelamiseen virheellisesti uudeksi tueksi, päätöksen, jolla tuki todetaan uudeksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi, lainvastaisuuteen sekä perusteluvollisuuden laiminlyöntiin ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei osoittanut, millä tavalla komissio olisi 2.3.2020 antamallaan päätöksellä (EU) 2020/1411 korjannut sen päätöksessä 2004 (2005/163/EY) olleen virheen, joka riitautettiin yhdistetyissä asioissa T-265/04, T-292/04 ja T-504/04, joissa annettiin tuomio 4.3.2009.

Se katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen katsomalla, että komissio oli korjannut vuonna 2009 todetun perustelujen puutteellisuuden ja osoittanut päätöksessä (EU) 2020/1411, että Adriaticalle julkisen palvelun velvoitteita varten myönnetyt subventiot olivat uutta tukea.

Valittajan mukaan unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe ja perustelujen puutteellisuus siltä osin kuin siinä todetaan, että komissio oli perustellusti pitänyt Adriaticalle julkisen palvelun velvoitteita varten tammikuun 1992 ja heinäkuun 1994 välisenä aikana myönnettyjä subventioita reitin Brindisi–Korfu–Igumenitsa–Patras liikennöimiseksi sisämarkkinoille soveltumattomina.

Valittajan mielestä unionin yleisen tuomioistuimen olisi ehdottomasti pitänyt tutkia, oli komissio päätöksessä (EU) 2020/1411 a) määritellyt oikein markkinatilanteen, b) verrannut asianmukaisesti tukitoimenpiteen tarkoitusta ja kartellin tarkoitusta, c) selittänyt, miten (muuten soveltuvana pidettävän) tukitoimenpiteen ja kartelliin osallistumisen yhteisvaikutus oli vahvistanut tukitoimenpiteestä johtuvaa kilpailun vääristymistä ja d) perustellut syy-seuraussuhteen tästä seuranneiden yhteisösisäisen kaupan rajoitteiden osalta.

Lisäksi valittaja katsoo, että unionin yleisen tuomioistuimen päätelmät ovat ristiriidassa yleisen suhteellisuusperiaatteen kanssa.

Kolmannella valitusperusteellaan valittaja vetoaa oikeusvarmuuden ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamiseen menettelyn keston osalta sekä luottamuksensuojan periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

Valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe ja perustelujen puutteellisuus siltä osin kuin siinä todetaan, että 2.3.2020 annetun päätöksen (EU) 2020/1411 antamiseen johtanut menettely ei kokonaisuutena ollut liian pitkä, eikä oikeusvarmuuden periaatetta, hyvän hallinnon periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta siten ollut loukattu.

Valittaja katsoo lisäksi, että päätöksessä (EU) 2020/1411 ei olisi luottamuksensuojan periaatetta loukkaamatta ja perusoikeuskirjan 16 ja 17 artiklaa rikkomatta voitu määrätä tuen takaisinperinnästä.

Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se ei todennut komission loukanneen edellä mainittuja yleisiä periaatteita ja rikkoneen perusoikeuskirjan määräyksiä.

Neljännellä valitusperusteella valittaja moittii sitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin sisällyttänyt erästä todistetta selvitysaineistoonsa.

Valittaja moittii sitä, ettei se voinut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 85 artiklan 3 kohdan nojalla sisällyttää asian selvitysaineistoon toimenpiteistä SA.32014, SA.32015 ja SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), jotka Sardinian alue on toteuttanut Saremarille, (C(2021) 6990 lopullinen) 30.9.2021 annettua komission päätöstä, jonka valittaja sai komissiolta pyydettyään ensin oikeutta saada tutustua asiakirjoihin.

Valittajan mielestä se, ettei tällaista myöhempää todistetta sisällytetty selvitysaineistoon, rasittaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota, kun otetaan huomioon Saremar-päätöksen merkitys, sekä sillä perusteella, että tuomio annettiin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen vastaisesti eikä unionin kaikkia toimielimiä koskevaa perusteluvelvollisuutta noudatettu, että valittajan puolustautumisoikeuksien ilmeisen loukkaamisen vuoksi.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 8.4.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Espanja) – IP v. Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Asia C-330/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/64)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 359, 26.10.2020.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 8.4.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Espanja) – CZ v. Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)

(Asia C-366/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/65)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 359, 26.10.2020.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 24.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sofiyski gradski sad – Bulgaria) – EUROBANK BULGARIA v. NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS

(Asia C-445/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/66)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 412, 11.10.2021.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 31.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landesgericht Korneuburg – Itävalta) – Laudamotion GmbH v. TG, QN, AirHelp Germany GmbH

(Asia C-517/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/67)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 471, 22.11.2021.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 15.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Alankomaat) – G v. Staatssecretaris van
Justitie en Veiligheid**

(Asia C-614/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/68)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 2, 3.1.2022.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 30.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Oberster Gerichtshof – Itävalta) – YV v. Stadtverkehr Lindau (B) GmbH**

(Asia C-685/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/69)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 84, 21.2.2022.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 7.4.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Curtea de Apel Pitești – Romania) – Asia, jonka on pannut vireille MK**

(Asia C-709/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/70)

Oikeudenkäyntikieli: romanian

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 51, 31.1.2022.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 29.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Puola) – Provident Polska S.A. v. VF**

(Asia C-717/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/71)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 128, 21.3.2022.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – AI ym. v. ECDC

(Asia T-864/19) ⁽¹⁾

(Henkilöstö – ECDC:n henkilökunta – Työpaikkakiusaaminen – Avustamispyyntö – Ennakkovaroitukset – Perusoikeuskirjan 31 artikla – Henkilöstösääntöjen 24 artikla – Avustamisvelvollisuuden ulottuvuus – Huolenpitovelvollisuus – Tutkinnan aloittaminen – Kohtuullinen aika – Vastuu – Lainvastaisuus)

(2022/C 359/72)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: AI, HV, HW ja HY (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Champetier)

Vastaaja: Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskus (asiamies: J. Mannheim, avustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja A. Duron)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuvalla kanteellaan, joka jätettiin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 17.12.2019, kantajat vaativat korvausta vahingoista, jotka he väittävät itselleen aiheutuneen pääasiallisesti siitä, ettei Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskus (ECDC) reagoinut asianmukaisesti A:n (yksikönpäällikkö) heihin vuosina 2012–2018 kohdistamaan käyttäytymiseen, jossa heidän mielestään on kyse työpaikkakiusaamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 61, 24.2.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – JC v. EUCAP Somalia

(Asia T-165/20) ⁽¹⁾

(Välityslauseke – EUCAP Somalian kansainväliseen henkilöstöön kuuluva sopimussuhteinen toimihenkilö – Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alaan kuuluva operaatio – Määräaikaisen työsopimuksen päättäminen koeaikana – Sopimuksen päättämisilmoituksen tiedoksiantaminen kirjattuna kirjeenä vastaanottotodistusta käyttäen – Lähettäminen virheelliseen osoitteeseen – Kanteen nostamista edeltävään sisäiseen valitusmenettelyyn liittyvän määräajan alkamisajankohta – Sovellettavan lain määrittäminen – Kansallisen työoikeuden pakottavat säännökset – Koeaikaa koskevan ehdon pätemättömyys – Irtisanomisilmoituksen sääntöjenvastainen tiedoksianto – Irtisanomisajan palkkaa vastaava korvaus – Palkan takautuva maksaminen – Vastakanne)

(2022/C 359/73)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: JC (edustaja: asianajaja A. Van Himst)

Vastaaja: EUCAP Somalia (edustaja: asianajaja E. Raoult)

Oikeudenkäynnin kohde

Kantaja vaatii SEUT 272 artiklaan perustuvassa kanteessaan yhtäältä, että 4.11.2019 ja 3.12.2019 päivätyt kirjeet, joilla EUCAP Somalia antoi hänelle tiedoksi päätöksen, jolla hänen työsopimuksensa oli päätetty, ja siltä osin kuin on tarpeen, 24.1.2020 tehty päätös, jolla EUCAP Somalia hylkäsi kantajan sisäisessä valitusmenettelyssä muussa kuin kurinpitoasiassa tekemän valituksen hänen työsopimuksensa päättämistä koskevasta päätöksestä, sellaisena kuin se oli annettu tiedoksi 3.12.2019 päivätyllä kirjeellä, todetaan pätemättömiksi, ja toisaalta, että EUCAP Somalia määrätään maksamaan hänelle takautuvasti hänen palkkansa siihen saakka, kunnes työsopimussuhde päätetään lopullisesti, sääntöjenmukaisesti ja laillisesti.

Tuomiolauselma

- 1) Irtisanomisilmoituksen, joka sisältyy 4.11.2019 päivätyyn kirjeeseen, tiedoksianto on pätemätön.
- 2) EUCAP Somalian ja JC:n välillä 21.8.2019 tehty sopimus on päätetty sääntöjenmukaisesti ja pätevästi; sopimuksen päättämiseen voidaan vedota JC:tä vastaan 5.12.2019 alkaen ja se tulee tämän sopimuksen 18.1 artiklan mukaisesti voimaan lopullisesti 9.12.2019 alkaneen yhden kuukauden irtisanomisajan päätyttyä.
- 3) EUCAP Somalia veloitetaan maksamaan JC:lle yhtäältä 26.11.2019–8.12.2019 väliseltä ajalta hänen palkkaansa, sellaisena kuin se on määritetty tämän sopimuksen 12.2 artiklassa, vastaava rahasumma kyseisen sopimuksen 15 artiklan mukaisia päivärahoja lukuun ottamatta ja toisaalta 9.12.2019–9.1.2020 väliseltä ajalta yhden kuukauden irtisanomisajan palkkaa vastaava korvaus sekä näille rahasummille Belgian lainsäädännön mukaisesti maksettavaa laillista korkoa.
- 4) Kanne hylätään muilta osin.
- 5) EUCAP Somalian vastakanne hylätään.
- 6) EUCAP Somalia veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 9, 11.1.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – JF v. EUCAP Somalia

(Asia T-194/20) ⁽¹⁾

(Välityslauseke – EUCAP Somalian kansainväliseen henkilöstöön kuuluva sopimussuhteinen toimihenkilö – Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alaan kuuluva operaatio – Työsopimuksen uusimatta jättäminen Yhdistyneen kuningaskunnan unionista eroamisen jälkeen – Oikeus tulla kuulluksi – Yhdenvertainen kohtelu – Kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltö – Yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta unionista tehdyssä sopimuksessa määrätty siirtymäkausi – Kumoamiskanne – Vahingonkorvauskanne – Toimet, joita ei voida erottaa sopimuksesta – Tutkimatta jättäminen)

(2022/C 359/74)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: JF (edustaja: asianajaja A. Kunst)

Vastaaja: EUCAP Somalia (edustaja: asianajaja E. Raoult)

Oikeudenkäynnin kohde

Kantaja vaatii kanteessaan ensisijaisesti yhtäältä SEUT 263 artiklan nojalla, että EUCAP Somalian 18.1.2020 päivätty ilmoitus ja 29.1.2020 päivätty kirje, joissa EUCAP Somalia oli päättänyt olla uusimatta hänen työsopimustaan, on kumottava, ja toisaalta SEUT 268 artiklan nojalla korvausta vahingosta, jota hänelle näiden toimien vuoksi on aiheutunut, ja toissijaisesti SEUT 272 artiklan nojalla, että riidanalaiset toimet todetaan lainvastaisiksi, sekä korvausta vahingosta, jota hänelle näiden toimien vuoksi on aiheutunut.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) JF velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 201, 15.6.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – VeriGraft v. Eisma

(Asia T-457/20) (¹)

(Välityslauseke – Tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma ”Horisontti 2020” (2014 – 2020) – Tukisopimus ”Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV” – Ennakoimattomat alihankintakustannukset – Yksinkertaistettu hyväksymismenettely – Säännöllisissä teknisissä raporteissa mainittu alihankinta – Hyväksytyt säännölliset tekniset raportit – Tukikelpoiset kustannukset)

(2022/C 359/75)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: VeriGraft AB (Göteborg, Ruotsi) (edustajat: asianajajat P. Hansson ja M. Persson)

Vastaaja: Euroopan innovaationeuvosto ja pk-yritysasioiden toimeenpanovirasto (asiamies: A. Galea, avustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja A. Duron)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 272 artiklaan perustuvassa kanteessaan kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan ensinnäkin, että Euroopan innovaationeuvoston ja pk-yritysasioiden toimeenpanoviraston (EISMEA) hylkäämät alihankintakustannukset ovat tukikelpoisia sen tukisopimuksen nojalla, joka koskee hanketta ”Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV” (Kudosmuokkauksella tuotetut yksilöllistetyt verisuonisiirteet kroonisesta laskimovajaatoiminnasta kärsivien potilaiden ensimmäisenä hoitokeinona – P-TEV) ja jonka viitenumero on 778620, toiseksi, että EASME:n perintäilmoitus nro 3242004635, joka koskee 106 928,74 euron määrää, on perusteeton, ja kolmanneksi, että myös 109 230,19 euron palauttamisvaatimus, joka on esitetty tukisopimuksella perustetulle takuurahastolle, on perusteeton.

Tuomiolauselma

- 1) VeriGraft AB:n vaatimus sen toteamiseksi, että Euroopan innovaationeuvoston ja pk-yritysasioiden toimeenpanoviraston (EISMEA) hylkäämät alihankintakustannukset ovat tukikelpoisia tukisopimuksen ”Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV”, jonka viitenumero on 778620, nojalla, hyväksytään.
- 2) VeriGraftin vaatimus sen toteamiseksi, että Euroopan innovaationeuvoston ja pk-yritysasioiden toimeenpanoviraston perintäilmoitus nro 3242004635, joka koskee 106 928,74 euron määrää, on perusteeton, hyväksytään.
- 3) VeriGraftin vaatimus sen toteamiseksi, että 109 230,19 euron palauttamisvaatimus, joka on esitetty tukisopimuksella ”Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV”, jonka viitenumero on 778620, perustetulle takuurahastolle, on perusteeton, hyväksytään.

- 4) Euroopan innovaationeuvosto ja pk-yrityksiöiden toimeenpanovirasto (Eisma) veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 297, 7.9.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Delifruit, v. komissio

(Asia T-629/20) (¹)

(Kasvinsuojeluaineet – Tehoaine klooripyrifossi – Banaaneissa tai niiden pinnalla olevien klooripyrifossijäämien enimmäismäärien määrittäminen – Neuvoston asetus (EY) N:o 396/2005 – Käytettävissä olevat tieteelliset ja tekniset tiedot – Muut perustellut tekijät)

(2022/C 359/76)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Delifruit, SA (Guayaquil, Ecuador) (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem, P. Sellar ja S. Abdel-Qader)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castilla Contreras, A. Dawes ja M. ter Haar)

Oikeudenkäynnin kohde

Kantaja vaatii SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan kumoamaan osittain Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteiden II ja V muuttamisesta siltä osin kuin on kyse klooripyrifossin ja klooripyrifossimetyylin jäämien enimmäismääristä tietyissä tuotteissa tai niiden pinnalla 23.7.2020 annetun komission asetuksen (EU) 2020/1085 (EUVL 2020, L 239, s. 7, oikaisu EUVL 2020, L 245, s. 32), siltä osin kuin siinä asetetaan banaaneissa tai niiden pinnalla olevien klooripyrifossijäämien enimmäismääräksi 0,01 mg/kg.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Delifruit, SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 433, 14.12.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Standard International Management v. EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard)

(Asia T-768/20) (¹)

(EU-tavaramerkki – Menettämismenettely – EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki The Standard – Menetetyksi julistaminen – Tavaramerkin käyttöpaikka – Unionin kuluttajille tarkoitetut mainokset ja myyntitarjoukset – Asetuksen (EU) 2017/1001 58 artiklan 1 kohdan a alakohta)

(2022/C 359/77)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Standard International Management LLC (New York, New York, Yhdysvallat) (edustajat: M. Edenborough, QC, S. Wickenden, barrister, ja asianajaja M. Maier)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Gája)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Asia Standard Management Services Ltd (Hong Kong, Kiina)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan kantaja vaatii 27.11.2020 päivätyn Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan päätöksen (asia R 828/2020-5) kumoamista.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 27.11.2020 tekemä päätös (asia R 828/2020-5) kumotaan luokkiin 38, 39, 41, 43 ja 44 kuuluvien palvelujen osalta.
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Standard International Management LLC:n oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien tälle valituslautakunnassa pidetyssä menettelyssä aiheutuneet kulut.

⁽¹⁾ EUVL C 62, 22.2.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Gugler France v. EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Asia T-147/21) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki GUGLER – Ehdoton mitättömyysperuste – Vilpillisen mielen puuttuminen – Asetuksen (EY) N:o 40/94 51 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 59 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2022/C 359/78)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Gugler France (Auxons, Ranska) (edustaja: asianajaja A. Grolée)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Alexander Gugler (Maxdorf, Saksa) (edustaja: asianajaja M.-C. Simon)

Oikeudenkäynnin kohde

Kantaja vaatii SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan 9.12.2020 päivätyn Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan päätöksen (asia R 893/2020-5) kumoamista.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Gugler France veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 163, 3.5.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – CCTY Bearing Company v. EUIPO – CCVI International (CCTY)(Asia T-176/21) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki CCTY – Aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki CCVI – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) – Oikeuden väärinkäyttö – Asetuksen 2017/1001 71 artikla)

(2022/C 359/79)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: CCTY Bearing Company (Zhenjiang, Kiina) (edustajat: asianajajat L. Genz ja C. Stadler)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: M. Capostagno ja V. Ruzek)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: CCVI International Srl (Vicenza, Italia) (edustajat: asianajajat D. Demarinis, R. Covelli ja M. Theisen)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan kantaja vaatii 3.2.2021 päivätyin Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan päätöksen (asia R 779/2020-4) kumoamista.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) CCTY Bearing Company veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 206, 31.5.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Illumina v. komissio(Asia T-227/21) ⁽¹⁾

(Kilpailu – Yrityskeskittymät – Lääketeollisuuden markkinat – Asetuksen (EY) N:o 139/2004 22 artikla – Siirtämistä koskeva pyyntö, jonka on tehnyt kilpailuviranomainen, joka ei kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltainen tutkimaan keskittymää – Komission päätös tutkia keskittymä – Komission päätökset, joissa hyväksyttiin muiden kansallisten kilpailuviranomaisten pyynnöt yhtyä siirtämistä koskevaan pyyntöön – Komission toimivalta – Siirtämistä koskevan pyynnön esittämisen määräaika – Tiedoksisaannin käsite – Kohtuullinen aika – Luottamuksensuoja – Komission varapuheenjohtajan lausunnot – Oikeusvarmuus)

(2022/C 359/80)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat D. Beard, barrister, ja P. Chappatte)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: N. Khan, G. Conte ja C. Urraca Caviedes)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Grail LLC, aiemmin Grail, Inc. (Menlo Park, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat D. Little, solicitor, J. Ruiz Calzado, J. M. Jiménez Laiglesia Oñate ja A. Giraud)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Helleenien tasavalta (asiamies: K. Boskovits), Ranskan tasavalta (asiamiehet: T. Stéhelin, P. Dodeller, J.-L. Carré ja E. Leclerc), Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. Bulterman ja P. Huurnink) ja EFTAn valvontaviranomainen (asiamiehet: C. Simpson, M. Sánchez Rydelski ja M.-M. Joséphidès)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus ensiksi kumota komission 19.4.2021 tekemä päätös asiassa C(2021) 2847 final, jossa se hyväksyi Autorité de la concurrence françaisen (kilpailuviranomainen, Ranska) tekemän pyynnön tutkia keskittymä, joka koskee sitä, että Illumina, Inc hankkii yksinomaisen määräysvallan Grail, Inc:stä (asia COMP/M.10188 – Illumina/Grail), toiseksi kumota komission 19.4.2021 tekemät päätökset C(2021) 2848 final, C(2021) 2849 final, C(2021) 2851 final, C(2021) 2854 final ja C(2021) 2855 final, joissa komissio hyväksyi Kreikan, Belgian, Norjan, Islannin ja Alankomaiden kilpailuviranomaisten pyynnöt yhtyä siirtämistä koskevaan pyyntöön, ja kolmanneksi kumota komission 11.3.2021 päivätty kirje, jossa ilmoitettiin Illuminalle ja Grailille edellä mainitusta siirtämistä koskevasta pyynnöstä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Illumina, Inc. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Helleenien tasavalta, Ranskan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, EFTAn valvontaviranomainen ja Grail LLC vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 252, 28.6.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Unimax Stationery v. EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni)

(Asia T-369/21) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki uni – Ehdottomat hylkäysperusteet – Erottamiskyky – Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta) – Tavanomaisiksi tulleet merkit tai merkinnät – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan d alakohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan d alakohta)

(2022/C 359/81)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Unimax Stationery (Daman, Intia) (edustaja: asianajaja E. Amoah)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Mitsubishi Pencil Co. Ltd (Tokio, Japani) (edustajat: asianajajat A. Perani ja G. Ghisletti)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan kantaja vaatii 22.4.2021 päivätyn Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan päätöksen (asia R 1909/2020-5) kumoamista.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Unimax Stationery velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 338, 23.8.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – TL v. komissio

(Asia T-438/21) (¹)

(Henkilöstö – Väliaikaiset toimihenkilöt – Määräaikainen työsopimus – Päätös olla uusimatta sopimusta – Ilmoitus avoimesta toimesta – Ilmeinen arviointivirhe – Huolenpitovelvollisuus – Työpaikkakiusaaminen – Vastuu)

(2022/C 359/82)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: TL (edustajat: asianajajat L. Levi ja N. Flandin)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Mongin ja M. Brauhoff)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuvalla kanteellaan kantaja vaatii yhtäältä kumottavaksi Euroopan komission viranomaisen, jolla on oikeus tehdä palvelukseen ottamista koskevia sopimuksia, 29.10.2020 tekemän päätöksen olla uusimatta kantajan työsopimusta ja tarvittaessa 20.4.2021 tehdyn päätöksen, jolla kantajan kyseisestä päätöksestä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tekemä oikaisuvaatimus hylätään, ja toisaalta korvausta vahingosta, jota kantaja väittää itselleen aiheutuneen kyseisistä toimista.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) TL velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 357, 6.9.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Purasac v. EUIPO – Prollemium Medical Technologies (Rejeunesse)

(Asia T-543/21) (¹)

(EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kuviomerkin Rejeunesse rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki REVANESSE – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2022/C 359/83)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Purasac Co. Ltd (Anyang-si, Etelä-Korea) (edustaja: asianajaja P. Lee)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: E. Sliwiska ja J. Crespo Carrillo)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Prollemium Medical Technologies, Inc. (Aurora, Ontario, Kanada) (edustaja: asianajaja R. Lyxell)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan kantaja vaatii 2.7.2021 tehdyn Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan päätöksen (asia R 146/2021-4) kumoamista.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Purasac Co. Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 422, 18.10.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Brand Energy Holdings v. EUIPO (RAPIDGUARD)

(Asia T-573/21) (¹)

(EU-tavaramerkki – Hakemus sanamerkin RAPIDGUARD rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Ehdottomat hylkäysperusteet – Kuvailevuus – Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta – Erottamiskyvyn puuttuminen – Asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta – Oikeus tulla kuulluksi)

(2022/C 359/84)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Brand Energy Holdings BV (Flardingue, Alankomaat) (edustajat: asianajajat A. Hönninger ja F. Dechent)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Walicka)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan kantaja vaatii 30.6.2021 päivätyn Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan päätöksen (asia R 294/2021-5) kumoamista.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Brand Energy Holdings BV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 431, 25.10.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – Rimini Street v. EUIPO (WE DO SUPPORT)(Asia T-634/21) ⁽¹⁾**(EU-tavaramerkki – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti – Sanamerkki WE DO SUPPORT – Ehdoton hylkäysperuste – Erottamiskyvyn puuttuminen – Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)**

(2022/C 359/85)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Rimini Street, Inc. (Las Vegas, Nevada, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja E. Ratjen)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: R. Raponi ja D. Hanf)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan kantaja vaatii Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan 3.8.2021 päivätyn päätöksen (asia R 710/2021-4) kumoamista.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Rimini Street, Inc., veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 502, 13.12.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – dennree v. EUIPO (BioMarkt)(Asia T-641/21) ⁽¹⁾**(EU-tavaramerkki – Hakemus kuviomerkin BioMarkt rekisteröimiseksi EU-tavamerkitseksi – Ehdoton hylkäysperuste – Kuvailevuus – Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)**

(2022/C 359/86)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: dennree GmbH (Töpen, Saksa) (edustaja: asianajaja K. Röttgen)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: M. Eberl ja D. Hanf)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan kantaja vaatii 9.8.2021 päivätyn Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan päätöksen (asia R 783/2021-5) kumoamista.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.

2) dennree GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 471, 22.11.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2022 – TL v. komissio

(Asia T-677/21) (¹)

(Henkilöstö – Väliaikaiset toimihenkilöt – Vuoden 2019 arviointikertomus – Perusteluvelvollisuus – Ilmeinen arviointivirhe – Tavoitteiden vahvistaminen – Harkintavallan väärinkäyttö – Vastuu)

(2022/C 359/87)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: TL (edustajat: asianajajat L. Levi ja N. Flandin)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Brauhoff ja L. Hohenecker)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuvalla kanteellaan kantaja vaatii yhtäältä vuoden 2019 arviointikertomuksensa kumoamista tai toissijaisesti sen osittaista kumoamista sekä tarvittaessa kumottavaksi Euroopan komission viranomaisen, jolla on oikeus tehdä palvelukseen ottamista koskevia sopimuksia, 8.7.2021 päivätyn päätöksen, jolla hänen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla kyseisestä kertomuksesta tekemä oikaisuvaatimus hylätään, ja toisaalta hän vaatii korvausta kyseisen kertomuksen lainvastaisuuden hänelle aiheuttamasta henkisestä kärsimyksestä.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) TL velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 502, 13.12.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.7.2022 – Fersher Developments ja Lisin v. komissio ja EKP

(Asia T-200/18) (¹)

(Vahingonkorvauskanne – Talous- ja rahapolitiikka – Kyproksen vakaustukiohjelma – Kyproksen ja Euroopan vakausmekanismin välillä erityisistä talouspoliittisista ehdoista 26.4.2013 tehty yhteisymmärryspöytäkirja – Unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta – Yksityisille oikeuksia antavan oikeussäännön riittävän ilmeinen rikkominen – Yhdenvertainen kohtelu – Suhteellisuusperiaate – Selvästi täysin perusteeton kanne)

(2022/C 359/88)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Fersher Developments LTD (Nikosia, Kypros) ja Vladimir Lisin (Lipetsk, Venäjä) (edustaja: asianajaja R. Nowinski)

Vastaajat: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn, T. Materne ja S. Delaude) ja Euroopan keskuspankki (asiamiehet: O. Heinz, P. Papapaschalis, G. Várhelyi ja M. Szablewska, avustajanaan asianajaja de H.-G. Kamann)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 268 artiklaan perustuvalla kanteellaan kantajat vaativat korvausta vahingosta, jonka ne väittävät itselleen aiheutuneen komission ja Euroopan keskuspankin (EKP) päätöksestä asettaa tiettyjä ehtoja rahoitusapujärjestelyn myöntämiselle Kyproksen tasavallalle.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Fersher Developments LTD ja Vladimir Lisin velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 211, 18.6.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 25.7.2022 – Armadora Parleros v. komissio

(Asia T-254/21) (¹)

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Yhteinen kalastuspolitiikka – Se, ettei komissio ole käyttänyt sovellettavassa säännöstössä tarkoitettua valvontavaltaa – Veneiden moottoriteho – Oikeussäännön, jolla annetaan oikeuksia yksityisille, riittävän ilmeinen rikkominen – Vahinko – Syy-yhteys – Vanhentumisaika – Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)

(2022/C 359/89)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Espanja) (edustaja: asianajaja J. Navas Marqués)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Morales Puerta ja K. Walkerová)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 268 artiklaan perustuvalla kanteellaan kantaja vaatii korvausta vahingosta, joka syntyi tulonmenetyksestä, jonka kantaja väittää aiheutuneen kalastusaluksensa *Vianto Tercero* moottorivian seurauksena vuonna 2005. Kantaja väittää kyseisen moottorivian johtuneen siitä, että komissio valvoi puutteellisesti sitä, että Espanjan kuningaskunta valvoisi yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista Luoteis-Cantabrianmeren kalastusvyöhykkeellä. Kantajan mukaan moottorivika aiheutui moottorin liikakäytöstä, jonka syynä oli se, että kantajaan kohdistui epäreilua kilpailua sellaisten kalastusaluksien taholta, joiden moottorit ylittivät sallitun tehon.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ja joka tapauksessa se hylätään, koska oikeudellisesti se on selvästi täysin perusteeton.
- 2) Armadora Parleros, SL, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 252, 28.6.2021.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.7.2022 – El Corte Inglés v. EUIPO – Brito & Pereira
(TINTAS BRICOR)**

(Asia T-317/21) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki – Riidanalaisen päätöksen peruuttaminen – Se, että oikeudenkäynti on menettänyt kohteensa – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2022/C 359/90)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: El Corte Inglés, SA (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja J. Rivas Zurdo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Brito & Pereira (Vizela, Portugali)

Oikeudenkäynnin kohde

Kantaja vaatii SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan 26.3.2021 päivätyn Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ensimmäisen valituslautakunnan päätöksen (asia R 882/2020-1) kumoamista.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan El Corte Inglés, SA:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 289, 19.7.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.7.2022 – Anglofranchise v. EUIPO – Bugrey (BOY LONDON)

(Asia T-439/21) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki – Mitätöintimenettely – Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2022/C 359/91)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Anglofranchise Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta ja R. Perotti)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: R. Raponi ja J. Crespo Carrillo)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Yuliya Bugrey (Milano, Italia) (edustaja: asianajaja D. Russo)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 23.4.2021 tekemästä päätöksestä (asia R 459/2020-5), joka koskee osapuolten Yuliya Bugrey ja Anglofranchise välistä mitätöintimenettelyä.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Anglofranchise Ltd ja Yuliya Bugrey vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne kumpikin veloitetaan korvaamaan puolet Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EUVL C 357, 6.9.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 20.7.2022 – Sanoptis v. EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS)

(Asia T-30/22) (¹)

(EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Rekisteröintihakemuksen peruuttaminen – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2022/C 359/92)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Sanoptis Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja S. Rost)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Gája)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Synoptis Pharma sp. z o.o. (Varsova, Puola)

Oikeudenkäynnin kohde

Kantaja vaatii SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan 18.11.2021 päivätyn Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan päätöksen (asia R 850/2021-4) kumoamista.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Sanoptis Sàrl veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 119, 14.3.2022.

Kanne 7.5.2022 – Aziz v. komissio

(Asia T-266/22)

(2022/C 359/93)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (edustaja: asianajaja L. Cuschieri)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 26.4.2021 tehdyn Euroopan komission päätöksen Ares(2022)3227480, jossa kieltäydyttiin oikaisemasta kantajan henkilötietoja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725 (¹) 18 artiklan mukaisesti

- toteamaan, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklaa on rikottu, koska viranomaiset aloittivat kantajaa vastaan kaksi rinnakkaista rikos- ja siviilioikeudellista menettelyä kantajaa koskevien henkilötietojen perusteella, jotka perustuvat samoihin väitettyihin tosiseikkoihin, vaikka Pakistani trial court on jo antanut vapauttavan ratkaisun näistä kantajaa koskevista samoista väitetyistä seikoista
- toteamaan, että 17 artiklaa on rikottu, koska kantajalle ei ole toimitettu tietoja Euroopan komission käsitellessä kantajan henkilötietoja. Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa 1.4.2022 tehdyn Euroopan komission päätöksen Ares(2022)2457760, koska kantajalle ei ole toimitettu tietoja asetuksen (EU) 2018/1725 17 artiklan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että Euroopan komissio on rikkonut asetuksen (EU) 2018/1725 18 artiklaa, koska se ei ole oikaissut kantajan henkilötietoja.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että Euroopan komissio on rikkonut asetuksen (EU) 2018/1725 17 artiklan 3 kohtaa, koska se ei ole toimittanut kantajalle hänen henkilötietojaan.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että Euroopan komissio on loukannut periaatetta, jonka mukaan olettamana on avoimuus ja tietojen luovuttaminen, koska se ei ole antanut kantajalle oikeutta tutustua henkilötietoihinsa, vaikka häntä vastaan on vireillä rinnakkaiset rikos- ja siviilioikeudelliset menettelyt. Kantajalla oli oikeus saada henkilötietonsa vireillä olevissa rinnakkaisissa rikos- ja siviilioikeudellisissa menettelyissä.

(¹) Luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta 23.10.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725 (EUVL 2018, L 295, s. 39).

Kanne 18.5.2022 – Aziz v. komissio

(Asia T-286/22)

(2022/C 359/94)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (edustaja: asianajaja L. Cuschieri)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 16.5.2022 tehdyn Euroopan komission implisiittisen päätöksen, koska kantajalle ei toimitettu tietoja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725 (¹) 14 artiklan 3 kohdassa ja 17 artiklassa säädettyssä määräajassa
- toteamaan, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklaa on rikottu, koska viranomaiset aloittivat kantajaa vastaan kaksi rinnakkaista rikos- ja siviilioikeudellista menettelyä kantajaa koskevien henkilötietojen perusteella, jotka perustuvat samoihin väitettyihin tosiseikkoihin, vaikka Pakistani trial court on jo antanut vapauttavan ratkaisun näistä kantajaa koskevista samoista väitetyistä seikoista
- toteamaan, että asetuksen (EU) 2018/1725 14 artiklan 3 kohtaa on rikottu, koska Euroopan komissio ei ole antanut säädettyssä määräajassa eli kolmen kuukauden kuluessa kantajalle oikeutta tutustua omiin henkilötietoihinsa ja koska Euroopan komissiolla kului yli kolme kuukautta kantajan henkilötietojen luovuttamista koskevan vaatimuksen käsittelyyn

- toteamaan, että Euroopan komissio on loukannut periaatetta, jonka mukaan olettamana on avoimuus ja tietojen luovuttaminen, koska se ei ole antanut kantajalle oikeutta tutustua henkilötietoihinsa säädettyssä määräajassa eli kolmen kuukauden kuluessa, vaikka häntä vastaan on vireillä rinnakkaiset rikos- ja siviilioikeudelliset menettelyt.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että Euroopan komissio on rikkonut Euroopan unionin perusoikeuskirjan 8 artiklaa ja asetuksen (EU) 2018/1725 17 artiklaa, koska se ei ole toimittanut kantajalle hänen henkilötietojaan säädettyssä kolmen kuukauden määräajassa.
2. Toinen kanneperuste perustuu siihen, että Euroopan komissio on rikkonut asetuksen (EU) 2018/1725 14 artiklan 3 kohtaa, koska se ei ole toimittanut kantajalle hänen henkilötietojaan säädettyssä kolmen kuukauden määräajassa ja on jatkanut tätä määräaikaa, vaikka Euroopan komissiolla ei ole oikeutta jatkaa sitä. Se, että Euroopan komissio ei ole vastannut henkilötietoihin tutustumista koskevaan hakemukseen asetuksen (EU) 2018/1725 14 artiklan 3 kohdassa säädettyssä määräajassa, vastaa tutustumisoikeuden epäävää päätöstä. Osapuolet eivät saa jatkaa tällaisia määräaikoja, joihin liittyy yleinen etu. Asetuksen (EU) 2018/1725 14 artiklan 3 kohdan, joka on erityinen ilmaisu oikeussuojaa tuomioistuimissa koskevasta periaatteesta, nojalla hallinnolta pyydettyihin henkilötietoihin tutustumista koskevan oikeuden epääminen voidaan riitauttaa tuomioistuimissa.
3. Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että Euroopan komissio on loukannut periaatetta, jonka mukaan olettamana on avoimuus ja tietojen luovuttaminen, koska se ei ole antanut kantajalle oikeutta tutustua henkilötietoihinsa säädettyssä määräajassa, vaikka häntä vastaan on vireillä rinnakkaiset rikos- ja siviilioikeudelliset menettelyt, jotka perustuvat samoihin väitettyihin tosiseikkoihin. Henkilötietojen käsittelyn yhteydessä on henkilön perusoikeus saada jäljennös henkilötiedoistaan vireillä olevissa rikosoikeudellisissa menettelyissä.

(¹) Luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta 23.10.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725 (EUVL 2018, L 295, s. 39).

Kanne 29.6.2022 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. ERCEA

(Asia T-388/22)

(2022/C 359/95)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (APT) (Thessaloniki, Kreikka) (edustaja: asianajaja B. Christianos)

Vastaaja: Euroopan tutkimusneuvoston toimeenpanovirasto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että vastaajan vaatimus, joka sisältyy veloitusilmoitukseen nro 3242201592/28.1.2022 ja jonka mukaan kantajan olisi palautettava osa MINATRAN-hankkeeseen saamaansa avustusta eli 184 224,21 euroa, on perusteeton ja että tämä summa vastaa tukikelpoisia kuluja

- velvoittamaan ERCEAn palauttamaan APT:lle perusteettomasti maksetut 184 224,21 euroa viivästyskorkeineen ja
- velvoittamaan ERCEAn korvaamaan APT:n oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis riitauttaa nyt käsiteltävässä kanteessa Euroopan tutkimusneuvoston toimeenpano-viraston (ERCEA) antaman veloitusilmoituksen MINATRAN-hankkeen täytäntöönpanon yhteydessä. Kyseisellä veloitusilmoituksella ERCEA vaatii, että APT palauttaa 184 224,21 euron suuruisen summan, joka vastaa osaa MINATRAN-hankkeeseen saadusta avustuksesta ja ERCEAlle suoritettua kertasuoritusta.

Tämän kanteen yhteydessä APT vaatii unionin yleistä tuomioistuinta SEUT 272 artiklan nojalla toteamaan, että edellä mainittu ERCEAn riitauttama määrä vastaa tukikelpoisia menoja ja että ERCEAn on palautettava se APT:lle, koska se on maksettu perusteettomasti.

APT väittää seuraavaa:

- 1) Ensimmäiseksi katsoakseen, että kansanvälisten tutkijoiden osalta ilmoitetut kulut eivät ole tukikelpoisia, ERCEA nojautuu väitteisiin, jotka ovat täysin perusteettomia ja joita ei ole näytetty toteen. ERCEA:n vaatimus, joka koskee 184 224,21 euron suuruisen summaa, joka liittyy henkilöstö- ja matkakuluihin, välillisiin kuluihin ja kiinteämääräisen korvauksen maksamiseen, on siis perusteeton. Myös Aristoteleio Panepistimio Thessalonikisin esittämät todisteet osoittavat, että kulut ovat tukikelpoisia.
- 2) Toiseksi vaatiessaan palauttamaan 184 224,21 euron suuruisen summan puutteellisten ja epäluotettavien asiakirjojen ja tietojen perusteella, ERCEA ei ole noudattanut perusoikeuskirjan mukaisia velvollisuuksiaan yhtäältä loukatessaan APT:n oikeutta tulla kuulluksi ja toisaalta estämällä APT:ta saamasta tehokasta oikeussuojaa.
- 3) Kolmanneksi ERCEA on loukannut sopimusten täytäntöönpanossa noudatettavaa vilpittömän mielen periaatetta.

Kanne 29.6.2022 – UniCredit Bank v. SRB

(Asia T-405/22)

(2022/C 359/96)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: UniCredit Bank AG (München, Saksa) (edustajat: asianajajat F. Schäfer, H. Großrichter ja F. Kruijs)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa yhteisen kriisinratkaisuneuvoston (SRB) 11.4.2022 tekemän päätöksen yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2022 suoritettavien ennakollisten vakaussuoritusmaksujen laskennasta (SRB/ES/2022/18), siltä osin kuin se koskee kantajaa
- velvoittaa yhteisen kriisinratkaisuneuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin:

1. Ensimmäinen kanneperuste: 11.4.2022 tehdyllä päätöksellä ja sen liitteillä I–III rikotaan SEUT 263 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja olennaisia muotomääräyksiä ja loukataan oikeutta hyvään hallintoon, sillä siinä ei esitetä SEUT 296 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisia riittäviä perusteluja.

2. Toinen kanneperuste: 11.4.2022 tehdyllä päätöksellä ja sen liitteillä I–II loukataan perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohdan mukaista oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, koska päätöksen aineellista oikeellisuutta on käytännössä mahdotonta saattaa tehokkaan tuomioistuINVALVONNAN kohteeksi.
3. Kolmas kanneperuste: 11.4.2022 tehty päätös liitteineen on lainvastainen, sillä asetuksen N:o 806/2014 ⁽¹⁾ 70 artiklan 2 kohta ja direktiivin 2014/59 ⁽²⁾ 103 artiklan 2 ja 7 kohta ovat lainvastaisia. Kyseisillä säännöksillä loukataan oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, sillä ne johtivat päätöksiin, jotka eivät ole läpinäkyviä ja joissa poiketaan niiden perusteista. Tämän vuoksi on todettava, että niitä ei voida soveltaa.
4. Neljäs kanneperuste: 11.4.2022 tehdyllä päätöksellä rikotaan delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 ⁽³⁾ 6 ja 7 artiklaa ja 20 artiklan 1 kohtaa, koska vastaaja ei ole riskikerrointa laskiessaan ottanut huomioon pysyvän varainhankinnan vaatimusta (NSFR) koskevaa riski-indikaattoria eikä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta (MREL) koskevaa riski-indikaattoria eikä myöskään riski-indikaattoreita ”monitahoisuus” (complexity) ja ”purkamismahdollisuudet” (resolvability).
5. Viides kanneperuste: 11.4.2022 tehty päätös on lainvastainen myös sen vuoksi, että SRB laski kantajan vakausmaksun aineellisesti virheellisesti.

-
- ⁽¹⁾ Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).
- ⁽²⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).
- ⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).

Kanne 1.7.2022 – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale v. SRB

(Asia T-407/22)

(2022/C 359/97)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (Hannover, Saksa) (edustajat: asianajajat J. Seitz, D. Flore ja C. Marx)

Vastaaja: Einheitlicher Abwicklungsausschuss (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan 11.4.2022 tekemän päätöksen (numero SRB/ES/2022/18) siihen liittyvine liitteineen, erityisesti liitteen I, joka koskee yhdenmukaistetuissa liitteissä kaikkien niiden laitosten, jotka ovat vuodelta 2022 etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien laskelman kohteena, osalta (laitos laitokselta) erikseen esitettyjä laskennan tuloksia, siltä osin kuin niillä kulloinkin on merkitystä kantajan kannalta ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi vedotaan seuraaviin kanneperusteisiin.

1. Ensimmäinen kanneperuste: Kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaaminen

Vastaaja on jättänyt kuulematta kantajaa ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä ja rikkonut siten Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan a alakohtaa

2. Toinen kanneperuste: Menettelysääntöjen noudattamatta jättäminen

Riidanalainen päätös on pätemätön, koska sitä annettaessa on jätetty noudattamatta perusoikeuskirjan 41 artiklasta ja SEUT 298 artiklan yleisistä oikeusperiaatteista ja vastaajan työjärjestyksestä seuraavia yleisiä menettelyvaatimuksia.

3. Kolmas kanneperuste: Riidanalaisen päätöksen puutteellinen perustelevuus

Vastoin SEUT 296 artiklaa, riidanalainen päätös ei sisällä riittäviä perusteluja; erityisesti siitä puuttuvat nyt käsiteltävää asiaa koskevat perustelut eikä siinä ole esitetty olennaisia perusteluja suhteellisuuden ja harkinnan osalta.

Vuotuisen rahoitusosuuden laskenta ei ole ymmärrettävä erityisesti sen takia, että siinä on käytetty epäyhtenäisiä käsitteitä eikä tärkeitä välivaiheita ole kuvattu.

4. Neljäs kanneperuste: Tehokasta oikeussuojaa koskevan perusoikeuden loukkaaminen siksi, että riidanalaisista päätöistä ei voida saattaa uudelleen tarkasteltavaksi

Kantajan on vaikeaa saattaa riidanalainen päätös tuomioistuimen tutkittavaksi, koska sen perustelut ovat puutteellisia.

Vastaaja loukkaa tältä osin erityisesti kontradiktorisen menettelyn periaatetta, jonka mukaan osapuolten on voitava käsitellä kontradiktorisesti sekä niitä tosiseikkoja että myös oikeudellisia seikkoja, jotka ovat menettelyn lopputuloksen kannalta ratkaisevia.

5. Viides kanneperuste: IPS (Institutional Protection Scheme) -indikaattorin käyttämisellä rikotaan delegoitua asetusta (EU) 2015/63 (¹), jota on tulkittava ylemmätasoisien oikeussäännön valossa

Delegoidun asetuksen 7 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaan vastaajan olisi pitänyt ottaa huomioon se, että kantajalla on hallussaan johdannaisia lähinnä vakuus- ja riskihallintatarkoituksessa.

IPS-indikaattorin soveltamisessa ei ollut ymmärretty oikein sen merkitystä, että kantaja on jäsenenä Sparkassen-Finanzgruppen laitosten suojajärjestelmässä.

Delegoidun asetuksen 6 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaan vastaajan olisi pitänyt ottaa huomioon myös kyseisen laitoksen kriisintarkaisuun joutumisen ja siten siitä seuraavan yhteisen kriisintarkaisuurahaston käytön vähäinen todennäköisyys sekä suhteellisuusperiaate.

6. Kuudes kanneperuste: MREL:n (Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities) huomioon ottamatta jättämisellä riskipilarin ”riskialttius” yhteydessä rikotaan delegoitua asetusta (EU) 2015/63

Vastaajan olisi pitänyt delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ottaa huomioon kantajan keskimääräistä suurempi 47,17 prosentin MREL-suhde, joka ylitti reilusti yhteisen kriisintarkaisuineuvoston vahvistaman 8 prosentin vähimmäissuhteen.

7. Seitsemäs kanneperuste: Riskikorjauksen kertoimen soveltamisella rikotaan delegoitua asetusta (EU) 2015/63, jota on tulkittava ylemmätasoisien oikeussäännön valossa

Vastaajan olisi pitänyt riskikorjauksen kerrointa vahvistaessaan ottaa huomioon kantajan kaatumisen vähäinen todennäköisyys ja sen keskimääräistä suurempi MREL-suhde riskiprofiiliin nojautumista koskevan velvollisuuden ja perusoikeuskirjan 16 artiklassa vahvistetun elinkeinovapautta koskevan perusoikeuden mukaisesti.

8. Kahdeksas kanneperuste: (toissijaisesti): Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toinen alakohta on ylemmätasoisien oikeussäännön vastainen

Koska delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa säädetään IPS-indikaattorin suhteuttamisesta, tällä säännöksellä loukataan perusoikeuskirjan 20 artiklan yhdenvertaisuutta koskevaa yleistä periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta, koska laitoksia, jotka kuuluvat samaan laitosten suojajärjestelmään ja joiden kaatumistodennäköisyys on näin ollen sama, voidaan kohdella eri tavalla.

9. Yhdeksäs kanneperuste: Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 luokittelujärjestelmä on ylemmätasoisien oikeussäännön vastainen

Delegoidun asetuksen liitteen I vaiheen 2 mukainen riskiluokittelujärjestelmä johtaa ilmeisen epäoikeudenmukaisiin tuloksiin, ja tämän vuoksi sillä laiminlyödään riskiprofiiliin nojautumista koskevaa velvollisuutta ja loukataan yhdenvertaista kohtelua koskevaa yleistä periaatetta.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).

Kanne 6.7.2022 – Max Heinr. Sutor v. SRB

(Asia T-423/22)

(2022/C 359/98)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Max Heinr. Sutor OHG (Hampuri, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Glos, M. Rätz, T. Kreft ja H.-U. Klöppel)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan yhteisen kriisinratkaisuneuvoston 11.4.2022 tekemän päätöksen yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuonna 2022 suoritettavien ennakkolisten vakaumaksujen laskennasta (SRB/ES/2022/18) siltä osin kuin se koskee kantajaa,
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 (¹) 5 artiklan 1 kohdan e alakohtaa on rikottu, koska vastaaja ei jättänyt kantajan hallussa pitämää asiakkaiden omaisuutta pois laskettaessa pankeilta vuonna 2022 perittävää maksua. Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 5 artiklan 1 kohdan e alakohtaa sovelletaan tällaiseen konkurssioikeudellisesti erilliseen asiakkaiden omaisuuteen, koska edellytykset säännöksen selkeässä sanamuodossa täyttyvät.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 (²) 70 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan, luettuna yhdessä direktiivin 2014/59/EU (³) 103 artiklan 7 kohdan kanssa, mukaista suhteellisuusperiaatetta on loukattu, koska päätöksessä määrätään huomattavasti suuremmasta pankeilta perittävästä maksusta ainoastaan niiden riskittömien varainhoitoon liittyvien velkojen perusteella, jotka on merkitty kantajan taseeseen. Päätös ei ole asianmukainen eikä tarpeellinen pankeilta perittävää maksua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi, eikä päätöksestä aiheutuvat haitat ole oikeassa suhteessa tavoitteisiin nähden.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu, koska päätöksessä kohdellaan kantajaa ilman objektiivisia perusteita eri tavalla kuin luottolaitoksia, joiden osalta kansallisissa tilinpäätösstandardeissa ei vaadita varainhoitoon liittyvien velkojen merkitsemistä tai jotka soveltavat IFRS:ää (International Financial Reporting Standards), ja sijoituspalveluyrityksiä, joilla ei samaan aikaan ollut luottolaitoksen toimilupaa ja jotka pitivät hallussaan asiakkaiden omaisuutta.

- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 16 artiklaa on rikottu, koska riskittömien varainhoitoon liittyvien velkojen sisällyttäminen määräytymisperusteeseen johtaa siihen, että pankeilta perittävä maksu on vuonna 2022 kantajan osalta huomattavasti suurempi.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan SEUT 49 artiklaa, luettuna yhdessä SEUT 54 artiklan kanssa, on rikottu, koska päätöksellä rajoitetaan suhteettomasti kantajan oikeutta harjoittaa vapaasti liiketoimintaa siinä jäsenvaltiossa, jossa sen pääasiallinen toimipaikka sijaitsee, ja päätöksellä syrjitään kantajaa suhteessa muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin sijoituspalveluyrityksiin, joilla oli samaan aikaan luottolaitoksen toimilupa.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdassa ja 41 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määrättyä oikeutta tulla kuulluksi on loukattu, koska vastaajan kantajalle myöntämä ainoastaan 11 työpäivän pituinen kuulemisjakso ei ollut riittävä päätösluonnoksen tarkastamiselle ja lausunnon laatimiselle kuulemisen puitteissa.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohtaa ja 41 artiklan 2 kohdan c alakohtaa sekä SEUT 296 artiklan 2 kohtaa on rikottu, koska kantaja ei voi riidanalaisen päätöksen perustelujen perusteella asianmukaisesti tarkistaa rahoitusosuuttaan.
- 8) Kahdeksas kanneperuste, jonka mukaan perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohdassa määrättyä tehokkaan oikeussuojan periaatetta on loukattu, koska perustelujen puutteellisuuden vuoksi kantajan ei ole mahdollista asianmukaisella tavalla ymmärtää tai riitauttaa päätöksen lainmukaisuutta.
- 9) Yhdeksäs (toissijainen) kanneperuste, jonka mukaan delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 14 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 11 alakohdan, luettuina yhdessä asetuksen 5 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 3 artiklan 2 alakohdan kanssa, mukainen määräytymisperuste on pätemätön tulkittaessa sitä siten, että sijoituspalveluyritysten, jotka ovat myös saaneet luottolaitoksen toimiluvan, varainhoitoon liittyvät velat on otettava huomioon laskettaessa pankeilta perittävää maksua, koska se olisi vastoin direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohtaa, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, perusoikeuskirjan 16 artiklaa ja SEUT 49 artiklaa, luettuna yhdessä SEUT 54 artiklan kanssa.

- (¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).
- (²) Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).
- (³) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Kanne 6.7.2022 – Nordea Kiinnitysluottopankki Suomi v. SRB

(Asia T-431/22)

(2022/C 359/99)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Nordea Kiinnitysluottopankki Suomi Oyj (Helsinki, Suomi) (edustajat: asianajajat H. Berger ja M. Weber)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 11.4.2022 tehdyn yhteisen kriisinratkaisuneuvoston päätöksen, asiakirja nro SRB/ES/2022/18, liitteet I, II ja III mukaan lukien, siltä osin kuin se koskee kantajan ennakkollista vakausmaksua ja
- velvoittamaan SRB:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että SRB on rikkonut 15.7.2014 annetun asetuksen (EU) N:o 806/2014 (¹) 69 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16, 17, 41 ja 52 artiklaa, koska se on omaksunut dynaamisen lähestymistavan määrittäessä ennakkollisten vakaumaksujen tavoitetasoa.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, että siinä, miten SRB on määrittänyt riidanalaisessa päätöksessä tavoitetason, on tehty ilmeisiä arviointivirheitä siltä osin kuin on kyse suojattujen talletusten odotetusta kasvusta ja nykyisen suhdannevaiheen arvioinnista.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että SRB on rikkonut asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohtaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16, 17 ja 52 artiklaa, koska se ei ole soveltanut sitovaa, tavoitetasoa koskevaa 12,5 prosentin ylärajaa vuosittaista tavoitetasoa määrittäessä.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu siihen, että asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 ja 70 artikla ovat ristiriidassa riskisuuntautunutta maksujen vahvistamista koskevan periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen kanssa, millä rikotaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16, 17 ja 52 artiklaa, jos tavoitetaso on määritettävä dynaamisesti ja kyseisen asetuksen 70 artiklan 2 kohdan mukaista ylärajaa ei sovelleta, mistä olisi kyse, jos riidanalainen päätös pysytetään.

(¹) Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).

Kanne 7.7.2022 – Nordea Rahoitus Suomi v. SRB

(Asia T-432/22)

(2022/C 359/100)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Nordea Rahoitus Suomi Oy (Helsinki, Suomi) (edustajat: asianajajat H. Berger ja M. Weber)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 11.4.2022 tehdyn yhteisen kriisinratkaisuneuvoston päätöksen, asiakirja nro SRB/ES/2022/18, liitteet I, II ja III mukaan lukien, siltä osin kuin se koskee kantajan ennakkollista vakaumaksua ja
- velvoittamaan SRB:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että SRB on rikkonut 15.7.2014 annetun asetuksen (EU) N:o 806/2014 (¹) 69 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16, 17, 41 ja 52 artiklaa, koska se on omaksunut dynaamisen lähestymistavan määrittäessä ennakkollisten vakaumaksujen tavoitetasoa.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, että siinä, miten SRB on määrittänyt riidanalaisessa päätöksessä tavoitetason, on tehty ilmeisiä arviointivirheitä siltä osin kuin on kyse suojattujen talletusten odotetusta kasvusta ja nykyisen suhdannevaiheen arvioinnista.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että SRB on rikkonut asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohtaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16, 17 ja 52 artiklaa, koska se ei ole soveltanut sitovaa, tavoitetasoa koskevaa 12,5 prosentin ylärajaa vuosittaista tavoitetasoa määrittäessä.

- 4) Neljäs kanneperuste perustuu siihen, että asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 ja 70 artikla ovat ristiriidassa riskisuuntautunutta maksujen vahvistamista koskevan periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen kanssa, millä rikotaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16, 17 ja 52 artiklaa, jos tavoitetaso on määritettävä dynaamisesti ja kyseisen asetuksen 70 artiklan 2 kohdan mukaista ylärajaa ei sovelleta, mistä olisi kyse, jos riidanalainen päätös pysytetään.

(¹) Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisintarkkailua varten yhteisen kriisintarkkailumekanismin ja yhteisen kriisintarkkailurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).

Kanne 12.7.2022 – UIV Servizi v. REA

(Asia T-440/22)

(2022/C 359/101)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Unione Italiana Vini Servizi (UIV Servizi) Soc. coop. arl (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat B. Bonafini, D. Rovetta ja V. Villante)

Vastaaja: Tutkimuksen toimeenpanovirasto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- julistamaan avustussopimuksen (GA) keskeyttämisen (33.2 kohta) vahvistamista koskevan kirjeen (Ares-viite (2022) 3368330 – 02/05/2022) sekä itse sopimuksen keskeyttämisen pätemättömäksi sopimusrikkomuksen ja asian kannalta merkityksellisten EU-oikeuden yleisten periaatteiden, joihin kyseisessä kanteessa vedotaan, noudattamatta jättämisen perusteella
- velvoittamaan tutkimuksen toimeenpanoviraston (REA) lopettamaan avustussopimuksen 874904-TTD.EU – Euroop-palaiset laatuviinit: Maista ero keskeytyksen
- velvoittamaan REA:n korvaamaan kantajalle aiheutuneet aineelliset ja aineettomat vahingot sellaisena kuin ne ilmenevät asiakirjoista ja joiden suuruudeksi on määrättävä 500 000 euroa
- velvoittamaan REA:n korvaamaan kantajalle tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu avustussopimuksen (GA) keskeyttämisen vahvistamista koskevan kirjeen lainvastaisuuteen – GA 874904-TTD.EU:n 33.2.1 kohdan a alakohdan virheellinen soveltaminen ("huomattavien virheiden, lainvastaisuuden ja petoksen" määritelmä)
 - Syyttömyysolettaman periaatteen noudattamatta jättäminen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 48 artiklan rikkominen
 - Ilmeinen arviointivirhe unionin oikeuden mukaan – Oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden noudattamatta jättäminen – Vilpittömän mielen periaatteen noudattamatta jättäminen unionin oikeuden ja Belgian oikeuden mukaan – Belgian siviilikoodeksin 1134 §:n ja 1156 §:n, kun niitä sovelletaan yhdessä, rikkominen.

2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että REA ei ole noudattanut suhteellisuusperiaatetta.
3. Kolmas kanneperuste, joka koskee avustussopimuksen (GA) keskeyttämisen vahvistamista koskevan kirjeen lainvastaisuutta – GA 874904-TTD.EU:n 33.2.1 kohdan soveltamatta jättäminen – Väitettyjen ”systeemisten tai toistuvien virheiden, sääntöjenvastaisuuksien, petoksen tai velvoitteiden vakavien laiminlyöntien” ”merkittävä vaikutus” TTD.EU-avustussopimukseen.
4. Neljäs kanneperuste, joka koskee Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettujen hyvää hallintoa koskevien periaatteiden ja EU-oikeuden yleisten periaatteiden, jotka ovat oikeusvarmuuden, luottamuksensuojan ja oikeasuhtaisuuden periaate, ja SEUT 296 artiklan 2 kohdassa asetetun perusteluvollisuuden noudattamatta jättäminen.

Kanne 18.7.2022 – HB v. komissio**(Asia T-444/22)**

(2022/C 359/102)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: HB (edustaja: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi,

ja siten

— kumoamaan 13.5.2022 päivätyin ja 16.5.2022 tiedoksi annetun päätöksen, jolla vastaaja kuittasi saatavan, joka kantajalla on vastaajalta kuluista, jotka komissio on 21.12.2021 annetulla tuomiolla HB v. komissio (T-795/19, ei julkaistu, EU:T:2021:917) ja 21.12.2021 annetulla tuomiolla HB v. komissio (T-796/19, ei julkaistu, EU:T:2021:918) veloitettu maksamaan, sellaisella saatavalla, joka komissiolla väitetysti on kantajalta 15.10.2019 annetun perintäpäätöksen nojalla ja jonka määrä on 1 197 055,86 euroa (sopimus CARDS/2008/166-429) (pääoma),

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan aineellisen vahingon,

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei komissiolla ollut toimivaltaa antaa riidanalaista päätöstä ja että päätökseltä puuttuu oikeusperusta.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhtäältä siihen, ettei komissiolla ollut varainhoitoasetuksen perusteella rahamääräistä saatavaa kantajalta, ja toisaalta varainhoitoasetuksen ja SEU 266 artiklan rikkomiseen.

Kanne 18.7.2022 – NV v. EIP

(Asia T-447/22)

(2022/C 359/103)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* NV (edustaja: asianajaja L. Levi)*Vastaaja:* Euroopan investointipankki**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi ja siten
- kumoamaan 10.11.2021 päivätyn päätöksen, jolla kantajan poissaolo 13.9.2021 ja 13.12.2021 välisellä ajanjaksolla todettiin luvattomaksi,
- kumoamaan tarvittaessa 7.4.2022 päivätyn päätöksen, jolla 10.11.2021 päiväystä päätöksestä 10.1.2022 tehty hallinnollinen valitus hylättiin,
- velvoittamaan EIP:n maksamaan 13.9.2021 ja 13.12.2021 väliseltä ajanjaksolta palkkaa viivästyskorkeineen, jotka lasketaan Euroopan keskuspankin vahvistaman korkokannan mukaan korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä,
- velvoittamaan EIP:n korvaamaan kantajalle aiheutuneen vahingon,
- velvoittamaan EIP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu hallinnollisten säännösten liitteessä X olevan 2.3, 3.3, 3.4 ja 3.6 artiklan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 34 artiklan, luettuna mahdollisesti yhdessä hallinnollisten säännösten 2.3, 3.3, 3.4 ja 3.6 artiklan kanssa, rikkomiseen, sekä ilmeiseen arviointivirheeseen, huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin ja oikeuden väärinkäyttöön.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiin, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen, sekä ilmeiseen arviointivirheeseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu henkilöstösääntöjen 33 b artiklan ja hallinnollisten säännösten 11 artiklan rikkomiseen.

Kanne 22.7.2022 – EIP v. Syyria

(Asia T-455/22)

(2022/C 359/104)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan investointipankki (EIP) (edustajat: asianajajat D. Arts ja E. Paredis sekä asiamiehet T. Gilliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones)*Vastaaja:* Syyrian arabitasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta velvoittamaan Syyrian arabitasavallan

- maksamaan kaikki Sweidan alueen vesihuoltohankkeen lainasopimuksen nro 80212 (jäljempänä lainasopimus) 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklaan perustuvat kantajan saatavat 9.8.2017 jälkeiseltä ajalta sille siirrettyjen oikeuksien perusteella, eli
 - 652 218,70 euroa, joka on kantajan saatavan määrä 30.6.2022 ja josta 559 287,10 euroa on pääomaa, 38 925,60 euroa korkoa ja 54 006,00 euroa sopimuksen mukaista viivästyskorkoa (laskettuna eräpäivästä 30.6.2022 lähtien)
 - edelleen sopimuksen mukaista viivästyskorkoa, jonka vuotuinen korkokanta on 3,5 prosenttia (350 peruspistettä), maksun suorittamiseen asti
- korvaamaan kaikki tästä asiasta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen.

Ensimmäinen ja ainoa kanneperuste, joka perustuu siihen, että Syyrian arabitasavalta on laiminlyönyt lainasopimuksen 3.01 ja 4.01 artiklan mukaiset sopimusvelvoitteensa maksaa lainasopimuksen mukaiset 9.8.2017 lähtien erääntyneet maksuerät kunkin maksuerän erääntyessä sekä lainasopimuksen 3.02 artiklan mukaisen velvoitteensa maksaa jokaiselle erääntyneelle ja maksamatta olevalle maksuerälle sopimuksen mukaisen vuotuisen korkokannan perusteella kertyvää viivästyskorkoa. Tämän vuoksi Syyrian arabitasavalta on sopimuksen mukaisesti velvollinen maksamaan kaikki lainasopimuksen 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklan mukaisesti maksettavat rahamäärät.

Kanne 22.7.2022 – EIP v. Syyria

(Asia T-456/22)

(2022/C 359/105)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan investointipankki (EIP) (edustajat: asianajajat D. Arts ja E. Paredis sekä asiamiehet T. Gilliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones)

Vastaaja: Syyrian arabitasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta velvoittamaan Syyrian arabitasavallan

- maksamaan kaikki Tortosan satamahankkeen lainasopimuksen nro 22057 (jäljempänä lainasopimus) 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklaan perustuvat EU:n saatavat 9.8.2017 jälkeiseltä ajalta sille siirrettyjen oikeuksien perusteella, eli
 - 18 440 034,97 euroa, joka on EU:n saatavan määrä 30.6.2022 ja josta 13 942 526,00 euroa on pääomaa, 2 589 128,20 euroa korkoa ja 1 908 380,77 euroa sopimuksen mukaista viivästyskorkoa (laskettuna eräpäivästä 30.6.2022 lähtien)
 - edelleen sopimuksen mukaista viivästyskorkoa, jonka vuotuinen korkokanta on (kultakin yhden kuukauden ajanjaksolta) korkeampi seuraavista: (i) EURIBOR-korko lisättyinä 2 prosenttiyksiköllä (200 peruspistettä) tai (ii) 3.01 artiklan mukaisesti vahvistettu korkokanta lisättyinä 0,25 prosenttiyksiköllä (25 peruspistettä), maksun suorittamiseen asti

- maksamaan kaikki lainasopimuksen 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklan mukaiset EIP:n saatavat 9.8.2017 lähtien, eli 5 405,54 euroa, joka on EIP:n saatavan määrä 30.6.2022 ja vastaa sopimuksen mukaista viivästyskorkoa (laskettuna eräpäivästä 14.6.2022 eli päivästä, jona EU maksoi niitä vastaavat maksuaikataulun mukaiset pääoma- ja korkosuoritukset vuoden 2000 takaussopimuksen perusteella)
- korvaamaan kaikki tästä asiasta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen.

Ensimmäinen ja ainoa kanneperuste, joka perustuu siihen, että Syyrian arabitasavalta on laiminlyönyt lainasopimuksen 3.01 ja 4.01 artiklan mukaiset sopimusvelvoitteensa maksaa lainasopimuksen mukaiset 9.8.2017 lähtien erääntyneet maksuerät kunkin maksuerän erääntyessä sekä lainasopimuksen 3.02 artiklan mukaisen velvoitteensa maksaa jokaiselle erääntyneelle ja maksamatta olevalle maksuerälle sopimuksen mukaisen vuotuisen korkokannan perusteella kertyvää viivästyskorkoa. Tämän vuoksi Syyrian arabitasavalta on sopimuksen mukaisesti velvollinen maksamaan EU:lle (jolle EIP:n saatavat ovat siirtyneet) kaikki lainasopimuksen 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklan mukaisesti maksettavat rahamäärät sekä EIP:lle lainasopimuksen 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklan mukaisesti sopimuksen mukaisena viivästyskorkona maksettavan rahamäärän.

Kanne 22.7.2022 – EIP v. Syyria

(Asia T-457/22)

(2022/C 359/106)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan investointipankki (EIP) (edustajat: asianajajat D. Arts ja E. Paredis sekä asiamiehet T. Gilliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones)

Vastaaja: Syyrian arabitasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta velvoittamaan Syyrian arabitasavallan

- maksamaan kaikki Syyrian terveydenhuoltohankkeen lainasopimuksen (jäljempänä lainasopimus) 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklaan perustuvat EU:n saatavat 9.8.2017 jälkeiseltä ajalta sille siirrettyjen oikeuksien perusteella, eli
 - 50 880 189,61 euroa ja 2 897 002,31 Yhdysvaltain dollaria (USD), jotka ovat EU:n saatavan määrä 30.6.2022 ja joista 40 744 064,86 euroa ja 2 223 971,84 USD ovat pääomaa, 5 161 649,64 euroa ja 341 462,46 USD korkoa ja 4 974 475,11 euroa ja 331 568,01 USD sopimuksen mukaista viivästyskorkoa (laskettuna eräpäivästä 30.6.2022 lähtien)
 - edelleen sopimuksen mukaista viivästyskorkoa, jonka vuotuinen korkokanta on (kultakin yhden kuukauden ajanjaksolta) korkeampi seuraavista: (i) EURIBOR-korko lisätynä 2 prosenttiyksiköllä (200 peruspistettä) (paitsi USD-määraisten maksujen osalta LIBOR-korko lisätynä 2 prosenttiyksiköllä (200 peruspistettä)) tai (ii) 3.01 artiklan mukaisesti vahvistettu korkokanta lisätynä 0,25 prosenttiyksiköllä (25 peruspistettä), maksun suorittamiseen asti
- maksamaan kaikki lainasopimuksen 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklan mukaiset EIP:n saatavat 9.8.2017 lähtien, eli 11 416,23 euroa ja 760,94 USD, jotka ovat EIP:n saatavan määrä 30.6.2022 ja vastaavat sopimuksen mukaista viivästyskorkoa (laskettuna eräpäivästä 29.6.2022 eli päivästä, jona EU maksoi niitä vastaavat maksuaikataulun mukaiset pääoma- ja korkosuoritukset vuoden 2000 takaussopimuksen perusteella)

- korvaamaan kaikki tästä asiasta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen.

Ensimmäinen ja ainoa kanneperuste, joka perustuu siihen, että Syyrian arabisavalta on laiminlyönyt lainasopimuksen 3.01 ja 4.01 artiklan mukaiset sopimusveloitteensa maksaa lainasopimuksen mukaiset 9.8.2017 lähtien erääntyneet maksuerät kunkin maksuerän erääntyessä sekä lainasopimuksen 3.02 artiklan mukaisen veloitteensa maksaa jokaiselle erääntyneelle ja maksamatta olevalle maksuerälle sopimuksen mukaisen vuotuisen korkokannan perusteella kertyvää viivästyskorkoa. Tämän vuoksi Syyrian arabisavalta on sopimuksen mukaisesti velvollinen maksamaan EU:lle (jolle EIP:n saatavat ovat siirtyneet) kaikki lainasopimuksen 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklan mukaisesti maksettavat rahamäärät sekä kaikki EIP:lle lainasopimuksen 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklan mukaisesti sopimuksen mukaisina viivästyskorkoina maksettavat rahamäärät.

Kanne 22.7.2022 – EIP v. Syyria

(Asia T-465/22)

(2022/C 359/107)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan investointipankki (EIP) (edustajat: asianajajat D. Arts ja E. Paredis sekä asiamiehet T. Gilliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones)

Vastaaja: Syyrian arabisavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta velvoittamaan Syyrian arabisavallan

- maksamaan kaikki Aleppo–Tall Kojak –tiehankkeen erityisehtoisen lainasopimuksen (jäljempänä lainasopimus) 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklaan perustuvat kantajan saatavat 25.8.2017 jälkeiseltä ajalta, eli
 - 233 051,96 euroa, joka on kantajan saatavan määrä 30.6.2022 ja josta 200 900,30 euroa on pääomaa, 2 014,25 euroa korkoa ja 30 137,41 euroa sopimuksen mukaista viivästyskorkoa (laskettuna eräpäivästä 30.6.2022 lähtien)
 - edelleen sopimuksen mukaista viivästyskorkoa, jonka vuotuinen korkokanta on 3,5 prosenttia (350 peruspistettä), maksun suorittamiseen asti
- korvaamaan kaikki tästä asiasta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen.

Ensimmäinen ja ainoa kanneperuste, joka perustuu siihen, että Syyrian arabisavalta on laiminlyönyt lainasopimuksen 3.01 ja 4.01 artiklan mukaiset sopimusveloitteensa maksaa lainasopimuksen mukaiset 25.8.2017 lähtien erääntyneet maksuerät kunkin maksuerän erääntyessä sekä lainasopimuksen 3.02 artiklan mukaisen veloitteensa maksaa jokaiselle erääntyneelle ja maksamatta olevalle maksuerälle sopimuksen mukaisen vuotuisen korkokannan perusteella kertyvää viivästyskorkoa. Tämän vuoksi Syyrian arabisavalta on velvollinen maksamaan kaikki lainasopimuksen 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklan mukaisesti maksettavat rahamäärät.

Kanne 22.7.2022 – EIP v. Syyria**(Asia T-466/22)**

(2022/C 359/108)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan investointipankki (EIP) (edustajat: asianajajat D. Arts ja E. Paredis sekä asiamiehet T. Gilliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones)

Vastaaja: Syyrian arabitasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta velvoittamaan Syyrian arabitasavallan

- maksamaan kaikki Deir Ez Zorin alueen vesihuoltohankkeen lainasopimuksen nro 80310 (jäljempänä lainasopimus) 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklaan perustuvat kantajan saatavat 25.8.2017 jälkeiseltä ajalta, eli
 - 363 150,97 euroa, joka on kantajan saatavan määrä 30.6.2022 ja josta 301 679,16 euroa on pääomaa, 34 100,36 euroa korkoa ja 27 371,45 euroa sopimuksen mukaista viivästyskorkoa (laskettuna eräpäivästä 30.6.2022 lähtien)
 - edelleen sopimuksen mukaista viivästyskorkoa, jonka vuotuinen korkokanta on 3,5 prosenttia (350 peruspistettä), maksun suorittamiseen asti
- korvaamaan kaikki tästä asiasta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen.

Ensimmäinen ja ainoa kanneperuste, joka perustuu siihen, että Syyrian arabitasavalta on laiminlyönyt lainasopimuksen 3.01 ja 4.01 artiklan mukaiset sopimusveloitteensa maksaa lainasopimuksen mukaiset 25.8.2017 lähtien erääntyneet maksuerät kunkin maksuerän erääntyessä sekä lainasopimuksen 3.02 artiklan mukaisen veloitteensa maksaa jokaiselle erääntyneelle ja maksamatta olevalle maksuerälle sopimuksen mukaisen vuotuisen korkokannan perusteella kertyvää viivästyskorkoa. Tämän vuoksi Syyrian arabitasavalta on sopimuksen mukaisesti velvollinen maksamaan kaikki lainasopimuksen 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklan mukaisesti maksettavat rahamäärät.

Kanne – 22.7.2022 – EIP v. Syyria**(Asia T-467/22)**

(2022/C 359/109)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan investointipankki (EIP) (edustajat: asianajajat D. Arts ja E. Paredis sekä asiamiehet T. Gilliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones)

Vastaaja: Syyrian arabitasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta velvoittamaan Syyrian arabitasavallan

- maksamaan kaikki Eufraatin ojitus- ja kasteluhankkeen lainasopimuksen nro 80211 (jäljempänä lainasopimus) 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklaan perustuvat kantajan saatavat 25.8.2017 jälkeiseltä ajalta, eli
 - 1 959 745,31 euroa, joka on kantajan saatavan määrä 30.6.2022 ja josta 1 680 510,04 euroa on pääomaa, 116 961,48 euroa korkoa ja EUR 162 273,79 euroa sopimuksen mukaista viivästyskorkoa (laskettuna eräpäivästä 30.6.2022 lähtien)
 - edelleen sopimuksen mukaista viivästyskorkoa, jonka vuotuinen korkokanta on 3,5 prosenttia (350 peruspistettä), maksun suorittamiseen asti
- korvaamaan kaikki tästä asiasta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen.

Ensimmäinen ja ainoa kanneperuste, joka perustuu siihen, että Syyrian arabitasavalta on laiminlyönyt lainasopimuksen 3.01 ja 4.01 artiklan mukaiset sopimusvelvoitteensa maksaa lainasopimuksen mukaiset 25.8.2017 lähtien erääntyneet maksuerät kunkin maksuerän erääntyessä sekä lainasopimuksen 3.02 artiklan mukaisen velvoitteensa maksaa jokaiselle erääntyneelle ja maksamatta olevalle maksuerälle sopimuksen mukaisen vuotuisen korkokannan perusteella kertyvää viivästyskorkoa. Tämän vuoksi Syyrian arabitasavalta on sopimuksen mukaisesti velvollinen maksamaan kaikki lainasopimuksen 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklan mukaisesti maksettavat rahamäärät.

Kanne 22.7.2022 – EIP v. Syyria

(Asia T-468/22)

(2022/C 359/110)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan investointipankki (EIP) (edustajat: asianajajat D. Arts ja E. Paredis sekä asiamiehet T. Gilliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones)

Vastaaja: Syyrian arabitasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta velvoittamaan Syyrian arabitasavallan

- maksamaan kaikki sähkönsiirtohankkeen lainasopimuksen nro 20868 (jäljempänä lainasopimus) 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklaan perustuvat kantajan saatavat 9.8.2017 jälkeiseltä ajalta sille siirrettyjen oikeuksien perusteella, eli
 - 1 984 763,43 Sveitsin frangia (CHF) ja 22 856 655,23 euroa, jotka ovat kantajan saatavan määrä 30.6.2022 ja joista 1 716 822,98 CHF ja 18 655 393,62 euroa ovat pääomaa, 51 915,64 CHF ja 1 040 629,74 euroa korkoa ja 216 024,81 CHF ja 3 160 631,87 euroa sopimuksen mukaista viivästyskorkoa (laskettuna eräpäivästä 30.6.2022 lähtien)

- edelleen sopimuksen mukaista viivästyskorkoa, jonka vuotuinen korkokanta on (i) 2,5 prosenttiyksikköä (250 peruspistettä) lisättynä (ii) 3.01 artiklan mukaan maksettavaan korkoon, maksun suorittamiseen asti
- korvaamaan kaikki tästä asiasta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen.

Ensimmäinen ja ainoa kanneperuste, joka perustuu siihen, että Syyrian arabitasavalta on laiminlyönyt lainasopimuksen 3.01 ja 4.01 artiklan mukaiset sopimusveloitteensa maksaa lainasopimuksen mukaiset 9.8.2017 lähtien erääntyneet maksuerät kunkin maksuerän erääntyessä sekä lainasopimuksen 3.02 artiklan mukaisen veloitteensa maksaa jokaiselle erääntyneelle ja maksamatta olevalle maksuerälle sopimuksen mukaisen vuotuisen korkokannan perusteella kertyvää viivästyskorkoa. Tämän vuoksi Syyrian arabitasavalta on sopimuksen mukaisesti velvollinen maksamaan kantajalle (jolle Euroopan investointipankin saatavat ovat siirtyneet) kaikki lainasopimuksen 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklan mukaisesti maksettavat rahamäärät.

Kanne 22.7.2022 – EIP v. Syyria

(Asia T-469/22)

(2022/C 359/111)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan investointipankki (EIP) (edustajat: asianajajat D. Arts ja E. Paredis sekä asiamiehet T. Gilliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones)

Vastaaja: Syyrian arabitasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta velvoittamaan Syyrian arabitasavallan

- maksamaan kaikki sähkönjakeluhankkeen lainasopimuksen nro 20948 (jäljempänä lainasopimus) 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklaan perustuvat EU:n saatavat 9.8.2017 jälkeiseltä ajalta sille siirrettyjen oikeuksien perusteella, eli
- 28 777 508,71 euroa, joka on EU:n saatavan määrä 30.6.2022 ja josta 27 388 963,40 euroa on pääomaa, 116 091,27 euroa korkoa ja 1 272 454,04 euroa sopimuksen mukaista viivästyskorkoa (laskettuna eräpäivästä 30.6.2022 lähtien)
- edelleen sopimuksen mukaista viivästyskorkoa, jonka vuotuinen korkokanta on (kultakin huomioon otettavalta ajanjaksolta) korkeampi seuraavista: (i) sovellettava pankkien välinen korko lisättynä 2 prosenttiyksiköllä (200 peruspistettä) tai (ii) 3.01 artiklan mukaan maksettava korko lisättynä 0,25 prosenttiyksiköllä (25 peruspistettä), maksun suorittamiseen asti
- korvaamaan kaikki tästä asiasta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen.

Ensimmäinen ja ainoa kanneperuste, joka perustuu siihen, että Syyrian arabitasavalta on laiminlyönyt lainasopimuksen 3.01 ja 4.01 artiklan mukaiset sopimusvelvoitteensa maksaa lainasopimuksen mukaiset 9.8.2017 lähtien erääntyneet maksuerät kunkin maksuerän erääntyessä sekä lainasopimuksen 3.02 artiklan mukaisen velvoitteensa maksaa jokaiselle erääntyneelle ja maksamatta olevalle maksuerälle sopimuksen mukaisen vuotuisen korkokannan perusteella kertyvää viivästyskorkoa. Tämän vuoksi Syyrian arabitasavalta on sopimuksen mukaisesti velvollinen maksamaan kantajalle (jolle Euroopan investointipankin saatavat ovat siirtyneet) kaikki lainasopimuksen 3.01, 3.02 ja 4.01 artiklan mukaisesti maksettavat rahamäärät.

Kanne 29.7.2022 – QM v. neuvosto

(Asia T-471/22)

(2022/C 359/112)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Asianosaiset

Kantaja: QM (edustaja: asianajaja St. Koev)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne on otettava tutkittavaksi ja että se on perusteltu sekä toteamaan, että kaikki kanneperusteet ovat perusteltuja,
- toteamaan, että riidanalaiset toimet voidaan kumota osittain,
- kumoamaan Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP muuttamisesta 30.5.2022 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2022/849 (1) siltä osin kuin se koskee kantajaa,
- kumoamaan Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 30.5.2022 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/840 (2) siltä osin kuin se koskee kantajaa,
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan puolustautumisoikeuksia ja oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin on loukattu vakavasti.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan neuvosto on laiminlyönyt perusteluvelvollisuuden.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan on loukattu.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan neuvosto teki arviointivirheen.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan omaisuudensuoja ja suhteellisuusperiaatetta ja taloudellisen vapauden periaatetta on loukattu.

- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan oikeutta normaaleihin elinolosuhteisiin on loukattu.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan oikeutta hyvään maineeseen on loukattu vakavasti.

⁽¹⁾ EUVL 2022, L 148, s. 52.

⁽²⁾ EUVL 2022, L 148, s. 8.

Kanne 29.7.2022 – Mocom Compounds v. EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)

(Asia T-472/22)

(2022/C 359/113)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hampur, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Bornholdt)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Centemia Conseils (Angevillers, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki "Near-to-Prime" – Rekisteröintihakemus nro 16 448 524

EUIPO:ssa käyty menettely: Menettämismenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 24.2.2022 asiassa R 2178/2021-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- muuttaa riidanalaista päätöstä siten, että 12.11.2021 tehty mitättömyysoaston päätös nro 47 561 C kumotaan ja EU-tavaramerkin nro 16 448 524 mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus hylätään
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu.

Kanne 31.7.2022 – Gürok Turizm ve Madencilik v. EUIPO – Darvas ja Pap (LAAVA)

(Asia T-473/22)

(2022/C 359/114)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi (Kütahya, Turkki) (edustajat: asianajajat M. López Camba ja A. Lyubomirova Geleva)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muut osapuolet valituslautakunnassa: Gábor Darvas (Budapest, Unkari) ja Dorina Pap (Kiskunhalas, Unkari)

Menettely EUIPO:ssa

Hakijat: Muut osapuolet valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin LAAVA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 18 209 861

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 20.5.2022 asiassa R 1745/2021-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä vahvistetaan väitteen hylkääminen ja veloitetaan väitteen tekijä/valittaja korvaamaan väitemenettelystä ja valitusmenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketin oikeudenkäyntikulut
- velvoittaa Gábor Darvasin ja Dorina Papin korvaamaan Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketin oikeudenkäyntikulut

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklaa on rikottu;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 3.8.2022 – Panicongelados-Massas Congeladas v. EUIPO – Seder (panidor)

(Asia T-480/22)

(2022/C 359/115)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Panicongelados-Massas Congeladas, SA (Leiria, Portugali) (edustaja: asianajaja I. Monteiro Alves)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Seder Establishment ltd. (Mriehel Birkirkara, Malta)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan panidor – Rekisteröintihakemus nro 18 214 675

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 11.5.2022 asiassa R 1946/2021-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- uudistaa tavaramerkin rekisteröintihakemuksen ja
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, valituslautakunnassa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 5.8.2022 – Thomas Henry v. EUIPO (MATE MATE)

(Asia T-482/22)

(2022/C 359/116)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Thomas Henry GmbH (Berliini, Saksa) (edustajat: asianajajat O. Spieker, D. Mienert ja J. Si-Ha Selbmann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin MATE MATE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 18 091 934

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 12.5.2022 asiassa R 406/2021-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 7 artiklan 2 kohtaa on rikottu
 - Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 7 artiklan 2 kohtaa on rikottu
 - Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan g alakohtaa ja 7 artiklan 2 kohtaa on rikottu.
-

Kanne 8.8.2022 – Kaufdas.online v. EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)

(Asia T-488/22)

(2022/C 359/117)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Kaufdas.online sp. z o.o. (Gubin, Puola) (edustaja: asianajaja P. Kurcman)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Kaufland Dienstleistung GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin KAUFDA ONLINE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 18 113 140

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 30.5.2022 asiassa R 1972/2021-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- kumoaa väiteosaston 28.9.2021 tekemän päätöksen väitemenettelyssä nro B 3 106 146 kaikkiin niihin tavaroihin ja palveluihin liittyen, joiden osalta väite on hyväksytty,
- palauttamaan asian EUIPO:hon, jotta tämä muuttaa asiassa tehtyä päätöstä ja rekisteröi EU-tavaramerkin nro 18 113 140 kaikkien kyseessä olevien tavaroiden ja palvelujen osalta, rajoittamatta niiden tavaroiden ja palvelujen rekisteröimistä, joita ei ole riitautettu,
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan asian käsittelystä väiteosastossa, valituslautakunnassa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 8.8.2022 – Cathay Pacific Airways v. komissio

(Asia T-489/22)

(2022/C 359/118)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Cathay Pacific Airways Ltd (Hongkong, Kiina) (edustajat: asianajajat M. Rees ja E. Estellon)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- velvoittamaan SEUT 268 ja SEUT 340 artiklan nojalla Euroopan unionin (jota edustaa Euroopan komissio) maksamaan
 - taloudellisen korvauksen, joka vastaa 10 080 000 euron määrälle EKP:n perusrahoitusoperaatioihinsa 1.3.2017 soveltaman korkokannan (eli 0,0 prosenttiyksikköä), korotettuna 3,5 prosenttiyksiköllä vuodessa, mukaisesti laskettua viivästyskorkoa 21.6.2017 ja 14.7.2022 väliseltä ajalta, mistä muodostuu 1 758 488,24 euroa, tai muussa tapauksessa sellaisen korkokannan tai määrän mukaisesti, jota tuomioistuin pitää asianmukaisena, ja
 - edellisessä kohdassa tarkoitettulle viivästyskorolle koronkorkoa 15.7.2022 (tai muussa tapauksessa siitä päivästä lähtien, jota tuomioistuin pitää asianmukaisena) ja sen päivän väliseltä ajalta, jona Euroopan komissio tosiasiallisesti maksaa edellisessä kohdassa vaaditun määrän, laskettuna EKP:n perusrahoitusoperaatioihinsa soveltaman korkokannan, korotettuna 3,5 prosenttiyksiköllä vuodessa, mukaisesti tai muussa tapauksessa sellaisen korkokannan tai määrän mukaisesti, jota tuomioistuin pitää asianmukaisena, ja
- lisäksi tai toissijaisesti kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla komission 29.7.2022 antaman päätöksen Ares(2022) 5454770 ja määräämään komission maksamaan edellisessä kohdassa vaaditut määrät,
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan SEUT 266 artiklaa.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan komission delegeoitua asetusta N:o 1268/2012 ⁽¹⁾, kun sitä tulkitaan SEUT 266 artiklaa noudattaen.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan riidanalainen päätös on kumottava, koska sitä ei ole perusteltu riittävästi.

⁽¹⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annettu komission delegeoitu asetusta (EU) N:o 1268/2012 (EUVL 2012, L 362, s. 1).

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 22.7.2022 – CiviBank v. EKP

(Asia T-220/22) ⁽¹⁾

(2022/C 359/119)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Yhdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 237, 20.6.2022

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 20.7.2022 – PQ v. EUH

(Asia T-358/22) ⁽¹⁾

(2022/C 359/120)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Neljannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 294, 1.8.2022.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

**Euroopan unionin
julkaisutoimisto**
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI